

Zaphnath Phanaah, quod est nomen Josepho a rege Ægypti datum. Hebr. textus scriptura Copt. 'Sophente Panech sonare, et Caput mundi vel seculi denotare potuit. Gr. vero scriptura, quæ ipsa in Codd. aliisque auctoribus diversimode legitur, si Ψοθρμ-φανήχ tanquam antiquior accipiat, Coptorum sermone Psotemphaneh commode exprimi, et cum Hieronymo Salvator mundi vel seculi exp. potest. Ita rem expedit Jablonski. Op. 1, 207. Varias ibi aliorum opiniones recenset ipse et Tewaterus in notis.

† ΨΥΨΑΡΑ s. * Ψυψάρια τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. Τὰ δὲ * Ψύρα ἡσίδιον ἔρημον πλησίον Χίου. Αἰλεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτελειαν σημαίνοντων. Phot. Lex.

ΨΩ. ἀγροικικὸν προσφώνημα ap. Iones esse scribit Corinthus. H. Steph. v. Ψῶσαι. "Greg. C. 258." Schæf. Mss.

Ω.

ΩΒΗ, ἡ Tribus, Pars populi in certas classes distincti: dialecto Laconica. Plut. enim in Lycurgo p. 78. cum inter alia adduxisset hæc e Rhetra quadam, Φυλὰς φυλάξαντα, καὶ ὠβάς ὠβάξαντα τριάκοντα, γερονσίαν σὺν ἀρχαγέταις καταστήσαντα, ὥρας ἐξ ὥρας ἀπελλάζειν, subjungit, hoc l. φυλὰς φυλάζει καὶ ὠβάς ὠβάζει esse διέχειν καὶ κατανεῖμαι τὸ πλῆθος εἰς μερίδας, Dispescere et distribuere populum in partes: quarum partium quasdam, φυλὰς, quasdam, ὠβάς ibi nominari. Ab hoc ὠβῇ præter v. ὠβάζειν est et NOMEN Ὠβάτης, [ὁ.] cujus Hes. meminit, ὠβάτας dici tradens τοὺς φυλέτας, Tribules s. Contribules, Ejusdem tribus homines. Apud Euud. Ὠβοί, τόποι μεγαλομερεῖς. H. Steph. "Ὠβάζω, Valck. Adoniaz. p. 291." Schæf. Mss.

† ὨΜΑΝΟΣ. δαίμων Περσικὸς, σύμβωμος τῇ * Ἀναίταδι. Strabo L. 11. p. 512. In prioribus Edd. scribebatur Ἀμανός.

† Ὠ "Ὅγοι" ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ Ἰωσι. Hes. I. q. ὦ πόποι. Schrevelius.

† ὨΠΑΝ, τὴν κωλὴν καλοῦσιν Ἰωνες. * Ἀωρον τὴν κωλὴν μὴ ἔχοντα. Etym. G. v. Ἀωρος.

† ὨΠΑΠΙΟΝ. Orarium, Instita, Lorum, Fascia. Vox Rom. Suid., qui Ὠπάριον scripsit. "Sic Ms. A. At priores Edd. male ὠράριος, quod Portus verterat Horarium; certo judicio eum et loci et vocis hujus verum sensum minime perspexisse. De v. Ὠράριον autem vide Glossogr. et Nostrum suo loco." Kuster. "In eundem, in quem tractus erat Portus, merito a Kustero castigatus, errorem incidit H. Steph. Thes. 4, 259. Omnino v. Salm. ad Vopisc. 409. Suicer. Thes. v. Ὠράριον." Edd. "Hes. v. Σεμκίνδια." Routh. Mss.

† ὨΡΕΙΟΝ in Pand. Gr. pro Lat. Horreum; et Ὠρειάριος, pro Horrearius. Suid. ψιλῶς habet Ὠρεῖον, exp. ταμεῖον. H. Steph.—† Vide supra Ὠρέον. "Gl. Ὠρεῖον Penus." Edd. "Bast Lettre 46." Schæf. Mss.

* ὨΡΟΣ, Ὠρος s. Ὠρος Numen Ægyptium, Filius Osiridis et Isidis, quem Gr. interpr. Apollinem. Herod. 2, 144. 156. Ab Ægyptio Ὠρ Ornatus, s. Decus denominatum putat Jablonski. Op. 1, 421.

† ὨΡΟΣ. ἐνιαυτός. Hes. Annus, a Sole dictus; nam hoc nomine Solem appellabant Ægyptii. Fungerus.

† ὨΣΑΝΝΑ. Matth. 21, 9. Suid. exp.: δόξα παρὰ τισι δέ. Σῶσον δὴ. Hebr. נְשִׁיחַ הֹשִׁיָּא Hoschiah-na: Salva quæso. Ps. 117, 25. (Hebr. 118, 25.)

† ὨΣΜΩΝΙΑ. Mensis nomen ap. Cappadoces. Jablonski. de L. Lyc. p. cliii.

† ὨΣΟΓΩ. Jupiter, ap. Cares. Strabo L. 14. p. 659. Paus. Mylassis templum esse dei, ait 8. p. 619., quem sermone suo Cares vocant * Ὠγῶα. Cf. Jablonski. de L. Lyc. p. cxlv.

† ὨΣΤΡΙΜΑΣ. ἐρικᾶς, ἐρεγμός. Κρήτες. Hes. v. Ἐρικᾶς.

† ὨΣΧΟΝ. τὴν ἀμπελον. Ægyptii. Cyrillus. Alberti ad Hes. v. Ὠσχος. Hinc Ὠσχοφόρια ἐορτὴ Διονύσου. Etym. G. Athenis Ὠσχος vocabatur Ramus vitis uvis onustus, quem in festo Scirorum juvenes cursu certantes gestabant. Aristodemus Comm. in Pind. L. 3. ap. Athen. 11. 495.: ad q. l. Schweigh. notat Ὠσχον, non Ὠσχον scr.; in prioribus Edd. legebatur Ὠσχος.

† ὨΧΕΙ. Atriplex, ap. Ægyptios. App. Diosc. 445. Jablonski. Op. 1, 423.

TABULÆ SPECIALES,

IN QUIBUS VOCABULA PEREGRINA DISPONUNTUR SECUNDUM ORDINEM GENTIUM, A QUIBUS IN SERMONEM GR. RECEPTA SUNT.

Ad Linguam Gr. contulerunt
ABDERITÆ.

Πενκεύς Ἡρακλῆς ἐν Ἀβδήρῳ τιμάται.
ACARNANES.

Ὀφατα δεσμοὶ ἀράτρων.
ACHÆI.

Καλάζει ὀγκοῦται.
Κάσσαν κοιστήν πτωχόν.
Κοιπποῖβα πᾶν σπέρμα.
Νίρνος s. Νίρμος φθείρ.

ÆGINETÆ.

Ἀφαία Artemis.

ÆGYPTII, s. COPTI.

Nota: Sub hoc nomine comprehenduntur voces, tum eæ, quæ e lingua Ægypto propria ortæ sunt, tum et eæ, quæ ap. Gr. in Ægypto habitantes in usu fuerunt. Quæ Alexandrinis tribuntur, eæ separatim collectæ inferius exhibebuntur.

Ἀβλαβύνιον Funiculus plexus e papyro.

Ἀβραμῖς Piscis Niloticus.

Ἀβραξας Nomen Dei.

Ἀγος Intubus agrestis.

Ἀέντιον Plantā myrrham redolens.

Ἀερία Ægyptus, a Coptico Ἀερ Aër.

Ἀθάρα, Ἀθάρη, Ἀθῆρα an Milium Indicum? quod Ægyptii Dora, Arabes Dara appellant.

Ἀθηνα Minervæ nomen e Neitha s. Netha, inverso literarum ordine, natum.

Ἀθρον Lolium s. Hordeum murinum.

Ἀθύρ Mensis. Bos. Isis.

Ἀθυρι οἶκος Ὠρον κόσμιος.

Ἀθῶρ ἡ Ἀφροδίτη.

Αἰθοπί Galiopsis.

Αἰθωτρον Pentaphyllon.

Αἰλάμ Copt. Ελνον Porticus.

Αἰμός Sentix, Rubus.

Ἀκακαλῖς Semen fruticis cujusdam.

Ἀλάβαστρον Lapis pretiosus iu Ægypto crescens.

Ἀλαβής Piscis Nilotici genus.

Ἀμένθης Locus in quem post mortem descendunt animæ.

Ἀμένωφς Μέμων.

Ἀμετρος Sentis, Rubus.

Ἀρμι Nomen seminis cujusdam.

Ἀρμων, Ἀρμονῶν, Ἀρμῶν Nomen dei, qui Gr. Jupiter dicitur.

Ἀνουβις Numen, forma canina. Nomen Ægyptiacum Aureum signif.

Ἀνουσί Salvia.

Ἀνουφί Gramen.

Ἀνώθ Telephium.

Ἀωνίμ Oreoselinum.

Ἀπαπ Helxine.

Ἀπεμούμ Mandragora.

Ἀπεμφίν Cicuta.

Ἀπιακὸς ἄρτος, pro Μεμφιακός.

Ἀπῖς Nomen regis et dei,

- 'Αράνκλις an 'Αραύκλις; Ægypti nomen. Hes.
 'Αραχού. Anethum.
 'Αριμάνιος θεός.
 'Αρον. Herba e dracunculi genere.
 'Αρπεδονάπται. ιερογραμματεῖς.
 'Αρσαφής τὸ ἀνδρεῖον.
 'Αρτάβη s. 'Ατάρβη. Mensura quædam aridorum.
 'Αρτης. Vide 'Ερωσι.
 'Ασαιφή s. 'Ασφή. Halimus.
 'Ασεαλουρί. Halimus.
 'Ασμάχ. οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῖς
 dicebantur transfugæ Ægyptii in Æthiopia.
 'Ασοντιρί. Halimus.
 'Ασούθ, pro ἀσόνθ. Arnoglossa.
 'Αστεροπή. Marrubium.
 'Αστν. Uibs.
 'Ασφός. Ballote s. Marrubium nigrum.
 'Ατάρ, i. q. 'Αθώρ. Veneris nomen.
 'Ατωρ, pro ἡ μελία (an ἡ Μυλιττα;)
 Αὔασεις. Oases.
 Αὐτουένριν βέσωρ. Buglossa.
 'Αφλοφό. Mercurialis.
 'Αφώ. Scordium.
 'Αχι. Quidquid in palude virens nascitur.
 'Αψαφέρ. Sphondylium.
 Βαβιβυρού. Pastinaca.
 Βαί. ψυχή. E Copt. βασι. Longævus.
 Βαίθ. ιέραξ. E Copt. βαί. Accipiter.
 Βάιον s. Βαίς. κλάδος τοῦ φοίνικος.
 Βάλ. Oculus; unde Βαλία. ὀφθαλμία, et Βάλιος.
 Orbis oculis.
 Βάλ. Myrrha; quæ tamen Coptice est σαλ.
 Βάρις. Navigii fluvialis genus e spina.
 Βαρκίον. Planta quædam.
 Βέβων. κάθεξις ἡ κώλυσις. Nomen Typhonis.
 Βονί s. Βυνί s. Βουνί. (an potius Τεβουνί;) Instru-
 mentum musicum triquetrum.
 Βόρβορος. Fimus. Ex Ægypt. Berber: Ejicere.
 Βούβασις. θεός.
 Βούβαστις. ἡ 'Αρτεμις.
 Βούς. Piscis Nilous.
 Βουτοί. Mortuorum conditoria.
 Βουτώ. λητώ.
 Βρέχον. Lupinus.
 Βύνετος. εἶδος ἱματίου.
 Βύσσος. Byssus.
 Γερβαστή. Chamæleon, herba.
 Γίγγλαρος. Tibia parvula. An leg. Νίγλαρος;
 Γιγῶν s. Γιγῶν. Hercules Ægyptius.
 Δαφνοινή. Leontopodium.
 Διλυχνος. Piscis Niliacus.
 Δορυσαστρού. Gingidium, Lepidium.
 'Εθέγχις. Potamogeton, herba.
 'Εθιου vel 'Επιέρ. Polytrichon, herba.
 'Εθρερκή. Eruca.
 Εικτών. Numen ab Ægyptiis cultum.
 'Ελαφινέ. Veratrum nigrum.
 'Ελέωρις. Piscis Nilous.
 'Εμβροσί. Lactuca sativa.
 'Ενουδέν. (an ἐνουτέν. Multum, affatim, copiose?)
 'Επαφος. Apis. Rectius scribitur 'Αποπις aut 'Αφω-
 φις. Gigas.
 'Επαφού. Medium, herba.
 'Επηφι s. 'Επιφι. Mensis undecimi nomen.
 'Επνουβού. Ruta.
 'Ερμής. Qui rem planam perfectamque reddit. No-
 men regis Thebani.
 Ερμουμβιεῖς s. 'Ερμουβιεῖς. μοῖρα τῶν μαχίμων.
 'Ερξώη. Bunium.
 'Ερπιν. (an 'Ερπιν;) Vinum.
 'Ερωσι. (al. 'Αρτης) Stella Martis et virtus quæ ei
 tribuitur.
 'Ερυθμού. Irion, Erysimum, herba.
 'Εσκε. Ballote, Marrubium nigrum.
 'Εσμουνος. Ægyptiace Smun: Octavus, quo nomine
 Æsculapius Beryti colebatur.
 'Ετιεικέλτά. Sempervivum parvum.
 Εὐθμοί s. Εὐθμή. Lampsana, Napium.
 Εφήρ aut 'Εφθόσεχιν. Chamæleon albus, herba.
 Ἐχλωτορικά. Blitum.
 Ζύθος. Vinum hordeaceum.
 'Ηθ. Cor.
 'Ηθάνιον. Poculi genus.
 'Ημιτύβιον. Vestis genus.
 'Ηφαιστος. Ægyptiace Φθάς. quem Gr. Vulcanum
 dicunt.
 'Ηώ. Dies, sicut Copt. Eho-u: Dies.
 Θέρμουθις. Mortifera. Aspidis genus. Cognomen
 Isidis.
 Θέσκε. Cyclaminus, herba.
 Θεφίν. Polygonon s. Proserpiniaca, herba.
 Θήρα. Far.
 Θώθ. Mensis nomen, qui Septembri respondere di-
 citur.
 Θώθ s. Θωύθ s. Θεῦθ. Mercurius.
 'Ιβησαοιδή. Pedicularis, herba.
 'Ιβις. Ibis, avis.
 'Ιμούθ. an Chemia? 'Ιμούθης. Æsculapius.
 'Ιοκροί. Hemerocallis, herba.
 'Ιρι. Oculus, secundum quosdam; Facere, secun-
 dum Jablonskium. Vide 'Οσιρις.
 'Ισαία. Helleborus niger.
 'Ισις. Isis, dea, ab Ægyptio ισι. Abundantia, et
 Distendere, denominata.
 'Ισμάνδης. Osymandyas, Memnonis nomen Ægy-
 ptium; proprie vero nomen statuæ Memnonis dictæ
 ab Usmandi: Emittens vocem.
 'Ιώ. ab Ægyptio Joh: Luna.
 Καίμιν. (an Ναύμιν;) ὀρώμενον. Nomen Hori.
 Κάκεις s. Κάκεις. Panis genus.
 Κασσιριεῖς. Militum genus.
 Καλάσιρις. Calasiris, vestis genus, Tunica interior.
 Καλλάϊνον. (an Καλαῖνον;) χρώμα.
 Καλλιστεῖς. οἱ εἰς ὅξυν ἀνηνεγμένοι ἄρτοι.
 Κάλυμνος. ὁ σῖτος.
 Κάμηφις. Numinis nomen. Forsan cognominatus ita
 Phthas, tanquam custos Ægypti.
 Κάνωπος. Deus.
 Κεμελέγ. Veratrum nigrum.
 Κέραμος. Terra figulina. Copt.: Heromi.
 Κερέερα. Asarum s. Nardum sylvestre.
 Κερσαῖον. νόμισμα.
 Κέρι. Conyza.
 Κιβώριον. Poculi genus.
 Κικί. Arbor alias κρότων vocata. Oleum e fructu
 arboris σιλλικυπρίον dictæ expressum:
 Κνήφ s. Κνούφης. 'Αγαθοδαίμων. Ægypt. 'Ιχονούφης.
 Bonus genus.
 Κνύξ. Fumaria, herba.
 Κόκκης. Decorticator.
 Κολλήστις. (potius Κυλλήστις) Panis genus.
 Κόλλωτες. Lapidum genus.
 Κολοκάσια s. Κολοκασία. Colocasias, dicta a Copt.
 κωλ. Convolvare, Plicare, et Kasch.: Arundo.
 Κόμμι. Gummi, lacryma spinæ Ægyptiæ.
 Κόρσεον s. Κόρσιον. Radix loti.
 Κορσίπιον. Radix quædam. Numus i. q. Κερσαῖον.
 Κοσύμβη. περίζωμα Αἰγύπτιον.
 Κούκι. Planta palmæ similis. Hinc Κουκιόφορον
 δένδρον.
 Κουκούφα. Avis, an Ciconia?
 Κρόβυσος. Eryngium, herba.
 Κυλλάστις. Panis genus. Vide Καλλιστεῖς et Κολ-
 λήστις.
 Κυόνων φρέκη. Seseli Æthiopicum.
 Κῦφι. Cyphi, suffimenti genus.
 Κωμασία. Deorum pompa solennis.
 Κωμαστής. Sacerdotum Ægyptiorum ordo secun-
 dus, Astrologorum.
 Κωμαστήριον. Collegium comastarum.
 Λαβαρεῖς. Militum genus. An nomen corruptum
 e Κασσιριεῖς;
 Λαβύρινθος. Labyrinthus.
 Λάκαθρον. Aromatis species.
 Λάρος. Latus, piscis forsā Ægyptiacus.
 Δήνης. Hellenium, herba.
 Λιβιούμ. Juniperus minor.
 Λνίσση. Smilax aspera.
 Λωτός. Lotus. Caulis in palustrium genere. Flus
 coronarius ἐκ τῶν κιβωρίων.

Μαγίς· ἡ τράπεζα.
 Μακηθό· Mentha sativa.
 Μάνερος s. Μανέρως· ὠδὴς γένος.
 Μεθύερ· Isis, plena virtutis causalis et effectricis.
 Μεισί· Serpens symbolicus, annum hieroglyphice designans.
 Μελητρα· Crocodilion, herba. An Dipsacus?
 Μελλωτον· Naucraticæ vocant Florem fabæ Ægyptiæ, quem reliqui Ægyptii λωτόν.
 Μένδης· Hircus, Caper. Pan.
 Μενεφώθ s. Νεφώθ· Crocodili.
 Μένουθις· Numen, Canobi uxor. Copt. Meinuti signif. Amantem dei; Menuti vero: Deam maris.
 Μερουόπυος· Serpyllum.
 Μερσεώ· Ambrosia.
 Μεσωρί s. Μεσόρι· Mensis nomen.
 Μετώπιον· Lignum, e quo generatur galbanum.
 Unguentum, quod e galbano paratur.
 Μεχέιρ· Mensis nomen. Legitur et Βεχέιρ.
 Μηλίδη· Plantæ genus.
 Μικιέ· Anagallis, herba.
 Μνάσιον· Herbaceum quoddam.
 Μνεῦις· Bos religiose cultus Heliopoli.
 Μοθμουθίμ· Portulaca. Scribitur et μοχμουθίμ.
 Μοθόθ· Chelidonia major.
 Μόροχθος· Lapis quidam.
 Μούθ· Isis. Ægypt. Maut signif. Matrem.
 Μωσηλέ· Deus marinus. Vox monstrosa, comp. ex Ægyptiaco μω· Aqua, et Hebr. מל El: Deus.
 Μωύ· Aqua, unde Μωϋσῆς. Nomen Mosis.
 Ναντί· Papaver erraticum.
 Νάρ· Iris Illyrica.
 Νέτωπον· Unguentum. Vide Μετώπιον.
 Νέφθης s. Νέφθης· Uxor Typhonis.
 Νηίθη s. Νηίθ· Ἀθηνα, quæ Saïde colebatur.
 Νίγλαρος· Tibiæ genus.
 Νομάρχαι· οἱ κατὰ γέλη τῆς χώρας ἄρχοντες.
 Νομός· Possessio plena, Præfectura.
 Νους· Nilus, vel potius ἀνάβασις Νεῖλου.
 Ὀθόνη· Linteum. Ὀθόνιον· Linteolum.
 Ὀθόνη· Herba in Troglodytice et Arabia Ægyptiaca uascens, ejusque succus. Item Lapis in Thebaide nascens.
 Οἰνώ· Struthium.
 Οἶφι, Οἶφιν, Οἶφι, Οἶφι, Οἶφει· μέτρον τι τετραχόικον. Copt. ηπι et ωπι· Numerus, Mensura.
 Ὀμφις· (an Ῥόμφις;) Εὐεργέτης· Cognomen Osiridis.
 Ὄνουφις· Taurus Soli sacer, cultus Hermunthi. Verum ejus nomen Ægypt. Ihruphi: Bonus genius.
 Ὀξιόνι· Clymenum.
 Ὄρυξ· Animal caprini generis in Ægypto frequens.
 Ὄρφιτεβεώκη· Pentaphyllon.
 Ὄσιρις· Rex ab Ægyptiis cultus. Sol. Διόνυσος. Vi vocis: Qui multa magnaue agit, ab ωρι· Facere.
 Ὄσυμανδύας· Vide Ἰσμάνδης.
 Ὄσχος· Vide Ὠσχος.
 Οὐαίε· ἡ μακρόθεν φωνή. Copt. ουει· μακρόθεν.
 Οὐδ' ἄλα· τῶν ἄρτων τὰ φλογίσματα.
 Οὐιγγον, s. Οὐιτον· Vingum, planta.
 Οὔργε· Veratrum album.
 Οὐραϊός· ὁ βασιλίσκος.
 Ὄφις· Serpens, e Copt. Hoph.
 Ὄχιον· Coriandrum.
 Πααμύλης· θεὸς Πριαπώδης· vel potius nomen Festi honorem Osiridis.
 Πάκτων· σκαφλον διὰ σκυταλίδων πεπηγός, ὥστ' εἶναι· διαπλοκίνω. Quæritur an v. sit ex Ægypto oriunda?
 Παλμύτης· Deus quidam. Forsan cognomen Osiridis.
 Παμύλια· Pamyliæ: sacra quædam denominata a Pamyle, Osiridis nutrice.
 Παμφανής· ἀείζων, herba. Forte scr. παγγανής, a Copt. Panchaueh.
 Πάπυρος· Papyrus.
 Παῦνι s. Παῦνι· Mensis, Junio respondens. Copt. παωνι.
 Παχών· Mensis, Majo respondens. Copt. πασχων.
 Πέλτης· Coracinus fluviatilis.
 Περμφεμπτέ s. Περμφθενθάμ· Hierobotane, Verbenaca.

Περζώ· Mentha sativa.
 Πέρρα· Sol, e lingua Copt. a nonnullis repetitur.
 Περσαία s. Περσέα· Persæa vel Persea: arbor Ægypto propria.
 Πέρσιον s. Πέρσειον· Planta Ægyptiaca.
 Πέρσος s. Περσεύς· Piscis in mari rubro.
 Πεσαλέμ· Hyssopus.
 Πίρωμις· καλὸς κάγαθός. Copt. Piromi: Homo; Piremei vero: Faciens quod justum est.
 Ποιμήν· Pastor, a Copt. Pimen, quod idem sonat.
 Πυραμίς· Pyramis; e Copt. Pi-ra-mu-e: Radius solis, vel Pihram s. Piharam: Locus sanctus.
 Πυργοβάρεις· προμαχῶνες· vox semi-Ægyptia. Vide Βάρις.
 Ῥαυφάν s. Ῥεμφάν· Idolum, quod Israelitæ in Deserto coluerunt. Scribitur et ῤήφαν vel ῤεφάν et ῤομφά. Copt. Remphe s. Romphe: Regem cæli, i. e. Solem signif.
 Ῥιπλάμ· Blitum.
 Σααφθά· Tussilago.
 Σαββάτωσις et Σαββά· Morbus et dolor inguinum. Sahidice Sabbe: Circumcisio, et Sabbatosi: vel Damnum circumcisorum, vel Malum circumcisionis.
 Σάγδας s. Ψάγδας· Unguenti genus.
 Σαινιλούμ s. Σάνιλουμ· Scammonia.
 Σαίρει· Festum lætum. Copt. Saïri: Hilaritas.
 Σαίσι· Nomen urbis, in qua Νηίθ colebatur; unde Gr. isto nomine etiam Minervam insigniverunt.
 Σαλή· (an λαβή;) Quæ non est sanæ mentis. Sahidice λοβε: Insaniens.
 Σαμφός· Hippomarathrum.
 Σαμφούχος· (an Σάμψυχος;) Amaracus.
 Σάνιλουμ· Vide Σαινιλούμ.
 Σάραπις· Antiquis Ægyptiis Serapis fuit symbolum Solis inferi et fecunditatis Nili. Alius vero Serapis sub Ptolemæis e Sinope Pontica in Ægyptum delatus fertur.
 Σάρι· Juncus.
 Σαῦρα· an Vinculum contextum e viminibus?
 Σαφθώ· Hyoscyamus.
 Σβώ· Doctrina.
 Σεβέννιον s. Σεβένιον· Corticosum, quod in summitate palmarum crescit.
 Σεβρίται s. Σεμβρίται· Advenæ, coloni Ægyptii, qui in Æthiopiam transfugerunt. Copt. Simberi: Novi coloni.
 Σελέψιον· Urtica.
 Σεμεθ s. Σέμεθ· Cardamon, Nasturtium.
 Σεμεόν· Lychnis coronaria.
 Σεμεών· Gnaphalium.
 Σεμνεϊόν· οἶκος ἱερός, μοναστήριον. Copt. σεμνι· Ediculæ sacerdotum.
 Σεμοῦρα· Lychnis sylvestris.
 Σενδιονώρ· Sideritis, Heraclea, herba. Vel Σιδερίτης· Ἡρακλεώτης· Lapis.
 Σέρις· Intybi genus, s. Cichorii. Vide Ἄγος.
 Σεσελις· Caulalis.
 Σεσενεόρ· Crocodilion, herba.
 Σήθ· τὸ καταδυναστεῖον ἢ καταβιαζόμενον. Cognomen Typhonis.
 Σίδη· ροιά.
 Σινδών· Linteum tenue. Copt. Shento.
 Σίρις s. Σίρις· Nili nomen.
 Σκίγγος s. Σκίγκος· Crocodilus terrestris.
 Σκίτηφ· Rhododendron.
 Σμάραγδος· Smaragdus.
 Σμύ· Cognomen Typhonis.
 Σοβέλ· Chamæleon niger.
 Σοβέρ· Tragium.
 Σολεχὴν s. Σολεχύν· Stella quædam.
 Σόμι· Absinthium.
 Σομφία· Helleborus albus.
 Σουιτέμψον· Thlaspi s. Thlaspidium.
 Σούν s. Σούμ· Vitex.
 Σουφλώ· Stichas s. Stæchas.
 Σούχος· (an Σούχης;) Crocodili species.
 Σοφό· Sampsuchum.
 Σοφοέφ· Aristolochia.
 Σόχαρις· Numinis nomen.
 Στεμφίτν· Θεφίτν· Polygonum s. Proserpiniaca.

† ΠΗΛΑΙ. σίδηρα ὡς ῥάβδοι. Hes. Lat. Regulæ. Soping. Leg. σιδηραὶ ῥάβδοι. Regulæ ferreæ. Salmas. "Ad Mær. 376." Schæf. Mss.

† ΠΗΞ. Rex, quo nomine Gr. Reges et principes barbarorum appellant. Kuster. ad Suid. v. Θεωδέρικος.

† ΠΙΓΛΑ. Regula Gr. recentioribus; unde ap. Hes.: *Ἀποριγλάν. Regula mensuræ cumulum deruere et modio æquare. Salmas. ad Hes. v. Πόχανον.

† ΠΙΠΛΑΜ. Blitum, ap. Ægyptios. Ex App. Diosc. 444. Jablonski. Op. 1, 233.

† ΠΙΣΚΟΣ. Riscus: Cista pelle contacta, e Donato [ad Terent. Eun. 4, 6, 16.] Vide J. Poll. [7, 160.] H. Steph.—† Nomen a Phrygibus accepisse Gr., e Donato docet Jablonski. de L. Lyc. p. cxxxix. "J. Poll. 10, 137. 139. Vide Θαλιοποιοί. Diog. L. 5, 72." Edd. "Valck. Adonias. p. 333. Jacobs. Anth. 7, 67." Schæf. Mss.

† ΠΟΓΑ. ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοτιμία. Suid. Donativum, Honorarium, Stipendium. Usurpatur quoque pro Militum stipendiis. Du Cange. Vide Ἀνώννα.

† ΠΟΓΟΣ. [Schneider. in Lex. Πόγος scripsit.] Horreum. Siculorum v. esse, qua usus sit Epicharmus, testatur J. Poll. [9, 45.] In VV. LL. magno errore scriptum est Hordeum pro Horreum. Simul autem discimus ex J. Poll. Σιτοβόλια Menandrum appellatione, quæ Epicharmus vocavit ῥογούς. Hesychio autem sunt Σιτοβολῶνες. H. Steph. "Koen. ad Greg. 90." Schæf. Mss.

† ΠΟΜΑΣΤΡΑ. Hasta, pro Hebr. פֶּרֶךְ Romach: Lancea, posuit Interpr. Joel. 3, 10.

† ΠΟΜΙΞΑ. εἶδος ἀκοντίου. Hes. Leg. *Πόμιξ. Rumex Lat. Salmas.

† ΠΟΜΦΑΙΑ, as, ἡ. Telum quoddam Thracicæ nationis: estque hoc v. usus Ennius: Gell. 10, 25. Redditur etiam Framea, Jaculum longum. Dicitur et de Ense. Vide Hes. H. Steph. "Etyim. M. 705. Maximi Schol. ad Dionys. Areop. 333. Plut. Æmil. 18. *ῥομφαίας βαρυσσίδηρους. Glossæ: 'Ρομφαία. Framea, Gladius." Edd. "Ρομφαία, Wakef. Ion. 779. Heyn. Hom. 6, 472. *Ρομφή, Bibl. Crit. 1, 1, 75." Schæf. Mss.

† ΠΥΒ ἐστὶ τὸ ἐπικαμπές παρὰ Αἰολεῦσιν, ἦτοι Παιβός. Zonar. v. Γρυπόν. Hinc *Πυβόν τὸ ἐπικαμπές. Αἰολεῖς. Etyim. M. v. Γρυπός. Dicunt et ροιβός, Ion. ροικός, et ρυφός. "E. H. Barker. ad Etyim. M. 1116—7." Edd.

† ΠΥΝΔΑΚΗ. ὀρνίθιον ἡλικόν, περιστερὰ. Hes. Ctesias in Persicis. Conferunt Pers. دج, Rund: Nomen avis, quæ frequenter in oryzetis invenitur, unde addita Gr. terminatione Πυνδάκης. Alberti. "Plut. Artax. 19. ubi legitur *Πυντάκης." Edd.

† ΠΥΣΤΟΝ. δόρυ. Κρήτες. Hes.

† ΠΥΤΗ. Ruta. E quo Lat. factum putatur illud Gr. Πύρα. quoque habet Hes. H. Steph. "Vide Πήγανον. G. I. Voss. Etyim. L. L. v. Ruta. Cf. Πύσιμον." Edd. "Πυτή, Valck. Adonias. p. 220." Schæf. Mss.

† ΠΥΦΟΝ. Incurvum. Æol. v. esse traditur. H. Steph.—† Vide Πύβ.

† ΡΩ. Litera alphabeti decima septima. Hebr. שׁ Resch.

† ΡΩΚΟΜΑΙ. ὀργίζομαι, λυπούμαι. Λάκωνες. Hes. Apud quem sequitur *Ρωκῶσα πρίουσα τοὺς ὀδόντας, quod pro βρύχουσα, vel βρύκουσα dictum esse, et iræ cum stridore dentium conjunctæ convenire, declarat Alberti. "Ad Mær. 101." Schæf. Mss.

† ΡΩΣ. Legitur ap. LXX. Ezech. 38, 2. pro Hebr. שׂר Rosch: Caput, Princeps.

Σ.

† ΣΑΛΦΘΑ. Tussilago, ap. Ægyptios. Ex App. Diosc. 458. Jablonski. Op. 1, 233.

† ΣΑΒΑ. αἰχμαλωσία. Hes. Respicit Hebr. שׁב Schabab: Captivum duxit. Hinc LXX. Job. 1, 15. pro שׁב Sabæi, posuerunt οἱ αἰχμαλωτεύοντες. Alberti. "Σαβὰ, Valck. Ep. ad Röv. 79. Σάβα, ad Diod. S. 1, 214." Schæf. Mss.

† ΣΑΒΑΖΕΙΝ. τὸ ἐνάζειν. Barbari; hinc Σαβά-ζιος Bacchus. Suid. Σεβάζειν ἐν βαδίσειν, οἱ βάρβαροι. Etyim. M. v. Σαβάζιος. Cf. H. Steph. Thes. 1, 1299.

† ΣΑΒΑΖΙΟΣ. Bacchus ap. Phryges. Jablonski. de

L. Lyc. p. cxi. Hinc Σαβοὶ οἱ τελοῦμενοι τῷ Σαβαζίῳ. Alii Σαβας et Σαβαζίους appellant τοὺς βακχεύοντας τῷ Σαβαζίῳ. Phot. Lex.; qui etiam tradit Mnaseam Patarenseni Sabazium filium Bacchi vocare. Zonar.: *Σαβάδιος ἐπώνυμον τοῦ Διονύσου. Etyim. G. *Σαβαν-δὺς scribens eodem modo exp.

† ΣΑΒΑΝΟΝ. Linteum. Vox, qua utitur Suid. v. Σκοροδία, est Græco-barbara. Kuster. H. Steph. in Ind. scripsit Σαβανόν. "Σαβανόν, τὸ, Pannus asperior desiccandis detergendisque a balneo corporibus accommodus, ap. Aet. Serm. 12, 11. et Trall., atque Nic. Myrepsum. Marc. Empir. 5. Crasso sabano diligenter desiccabis. Utitur et Pallad. Hæc e VV. LL. quæ et Σάγανον idem esse tradunt. At Hes. non habet illam v., sed hanc duntaxat: σάγανα exp. σκεπάσματα et περιβόλαια." H. Steph. "Gl. Σάβανον. Sabanum, Linteum, (editum est Lencium.) *Σαβανία. Sabana. Σάβανον, Clem. Alex. Pæd. 2, 3." Edd. "T. H. ad Aristoph. Π. p. 283.; Kuster. 14." Schæf. Mss.

† ΣΑΒΑΧΑ. Legitur ap. LXX. 2 Reg. 24, 37. vel 25, 17. pro Hebr. שׁבַּח Sebachah: Reticulum.

† ΣΑΒΑΧΘΑΝΙ. ἐγκατέλιπές με. Matth. 27, 46. Vox Hebr. vel Syr. שׁבַּחְתָּנִי Schebaktani: Dereliquisti me. Suid. Ἀβαχθανή scripsit.

† ΣΑΒΑΘ. στρατιῶν et παντοκράτωρ. Hes. Hebr. צבאות Zebaoth: Exercitus. Ubi de Deo dicitur, ellipsis est pro צבאות יהוה Elohé Zebaoth: Deus exercituum. Alberti. Scribitur et Σαββαώθ.

† ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Sabbatum ap. Israelitas. Suid. Hebr. שׁבַּת Schabbath: Dies septimus hebdomadis, cessationi laborum destinatus. Hinc *Σαββαρίζειν Sabbatum agere, Exod. 16, 30. Et *Σαββατισμός. Celebratio sabbati, de felicitate in regno Christi, Hebr. 4, 9. "Σαββαρίζω, Cyrill. c. Jul. 10. p. 351. Clem. Alex. Str. 323. Σάββατον, Joseph. A. I. 1, 1, 12, 5, 5.; Vita 2, 53. Π. I. 2, 19, 2.; κ. A. 2, 2. Plut. 169. Strabo 5. 330. *Σαββατικός πόθος, Meleager 83. ubi et ψυχροῖς σάββασι pro σαββάτοις. *Σαββατεῖον, τὸ, Joseph. A. I. 16, 6, 2." Edd. "Σαββατικός, Jacobs. Anth. 6, 98." Schæf. Mss. "Σαββατισμός, Plut. de Superst. 6. Matth. cf. omnino Bentl. Obs. adv. Collins. 211. corrigens βαπτισμούς: et notandum H. Steph., qui v. Καταβαρβόρωσι hunc locum adduxit, omisisse omnino suspectam vocem σαββατισμούς." Boissonad. Mss.

† ΣΑΒΒΑΤΩΣΙΣ et *Σαββώ τὸ βουβάωνος ἄλγος. Morbus et dolor inguinum. Apio ap. Joseph. c. Apion. 2. Hoc e Copt. lingua exp. Jablonski. Op. 1, 235.

† ΣΑΒΕΙ. Theodot. Dan. 11, 16. γῆ τοῦ σαβεῖ (Ed. Bos. σαβεῖρ Ed. Ald. σαββεῖρ Cod. Alex.) posuit pro Hebr. עֵרֶץ הַצֶּבֶר Erez hazzebè: Terra splendoris, i. e. amœnissima, sc. Judæa.

† ΣΑΒΕΚ. Genes. 22, 13. pro Hebr. בַּשְׁבַּע Basbàc: Inter vepres. LXX. reddiderunt: ἐν φυτῷ σαβέκ. Hes. interpr. βάρος. Suid. et Phot. exp. e Syrorum dialecto ἄφesis: (quod pertinet ad Chald. שׁבַּשׁ Schebak: Dimisit. Alberti.) Zonar. vero χουσολάχανον.

† ΣΑΒΙΘΑ. τοῦτο Συριακὸν ἐστὶν ὄνομα, ὃ ἐρμηνεύεται *λινιαῖον ἀντλήμα, παρὰ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ ἐστὶ δὲ ξεστῶν κβ̄ καὶ τὶ ἀρέστοι [sic], καὶ παρ' ἄλλοις ἡ̄ τὸ δὲ ἐν δ. Etyim. G. Epiphan. de Pond. p. 182. eadem fere habet, sed ibi legitur: *ληνιαῖον ἀντλήμα παρὰ Ἀσκαλωνίταις, et posteriori parte caret. Nullum in Chald. vel Syr. lingua reperire potui voc. huic respondens. Affine videtur *Σαίτης et *Υγροσαίτης, Mensura liquidorum, continens sextarios quinquaginta, ap. Du Cange. Epiphan. l. c. etiam τῷ σαίτῃ tri- buit κβ̄ sextarios.

† ΣΑΒΟΥΡΟΣ. Vox, qua utitur Gramm. in Bekk. Anecd. 401. ubi Ἀνερμάτιστος ναῦς exp. κούφη σάβουρος, οὐκ ἔχουσα ἔρμα. Du Cange hanc gl. citans pro σάβουρος exhibet σαβούρας, ut dicatur Navis levis, vacua saburræ. Ita hic quoque leg. videtur, vel etiam post κούφη interpungendum, ut σάβουρος sit synonymum vocis κούφη, Vacua navis. "Σάβουρα, ad Mær. 36." Schæf. Mss.

† ΣΑΒΠΙΧΙΝ et Σαβαρίχη τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Τηλεκλείδης. Phot. Lex. Peregrinitatis speciem gerit, non minus quam Σάβυρρος, quod et Phot. et Hes.

Zγγίβερις Zingiberis. Arab. زنجبيل Sāngabil.
 Ζιζάνιον. Confertur زيزان Siwānon : Lolium, Zizania.
 Κίρβα· πήρα. Arab. كيربا Kirbah, et خرب Gurb : Pera.
 Λάβφος· βόθυνος. An ab البير Albīr : Puteus?
 Λάδανον· λήδανον. Ar. لادن Lādan, et اللذان Alladzānon.
 Λῆσος· ὁ ἐν τῇ ράχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ. Ar. لسعة Lusaah : Ictus scorpii.
 Μαγίς· τὸ σκουτάριον.
 Μέγαρα· τὰς κατωγείους οἰκίσεις καὶ βάραθρα. Ar. مغارات Megarāt : Cavernæ.
 Ὀροτάλ· Bacchus.
 Προυνικοί. An Cursores veloces? ex Ar. فرانك Phurānik : Celeritas cursus.
 Σαψίς· ὁ ἀγαθὸς δαίμων. Leg. Σάμψα. Chald. שמש Schimscha : Sol.
 Σεφοί· ἐπαύλεις. Ar. سر Sirr: Locus occultus, vel
 Hebr. עזר Ozar : Horreum,

ARCADES.

Ἀρμωλα, et Ἀρμώμαλα· Condimenta.
 Κάθιδου· ὑδρίαί.
 Κίδαρις· Saltationis genus honestæ ac decoræ.
 Κυβήκη· Genus υποδημάτων.
 Μωρία· ἵπποι καὶ βοῦς.
 Οὔνει· δευρο, δράμε.
 Ὑφέαρ· ἡ στελῖς.
 ARGIVI.
 Ἀγριάνια· Justa funebria.
 Ἀγχλιαδάρ· Familia.
 Ἀδησιδης· (an Ἀρσιδης?) Sacerdotes quædam.
 Forsan eadem quæ ab Hes. Ἡρσιδης vocantur.
 Βευδος· ἀγαλμα, ap. Hermionenses.
 Βώκαρος· Ver, ap. Træzenios.
 Βῶν, forsan pro βοῦν· τὴν ἀσπίδα, βύρσαν.
 Δροόν· ισχυρόν.
 Ἴώ· ἡ σελήνη· quem usum ex Ægypto repetit Jablonski.
 Καλαβύστας· τοὺς κωλώτας.
 Καρποβόλον· τὸ ἰστοβόλον.
 Κέστερ· νεανίας.
 Λεχέρνα· θυσία ἐπιτελουμένη τῇ Ἡρᾷ.
 Πέργεις· πρέσβεις.
 Περγούλον· ὀρνιθάριον.
 Σεμαλία· ράκη.

ARMENII.

Κέρτα· πόλις.
 ASIANI, Gr. in Asia minore habitantes.
 Βαίτας· τὰς δорὰς τῶν αἰγῶν.
 Βικίον· Vicia.
 Γάλλος· ὁ ἀποστετημένος τὰ αἰδοῖα.
 Κέρσα· Numisma.
 Λαῖμα· ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων.
 ASSYRII; qui fortasse quandoque cum Syris commiscuntur.
 Βαιᾶγισ· Festum quoddam.
 Γανγάμηλα· καμήλου οἶκος.
 Μυλήταν s. Μύλιτταν· τὴν Οὐρανίαν ἢ Ἀφροδίτην.
 Πανδοῦρα s. Πανδουρίς· Instrumentum musicum tribus intentum chordis.

ATHAMANES.

Ἀλαξ· πῆχυς.
 Ἀραξίς· Panis genus.
 Ἀσπαλος· Piscis.
 Βατάρα s. Βαθάρα· πυρλός.
 Δράμικες· Panis genus.
 Κάστον· ξύλον.
 Μάννυ· πικρόν.
 Τριτώ· κεφαλὴ.

ATHENIENSES.

Αἰαί· ἀκόντιον.
 Ἀμμών· ἐορτὴ, Ἀθήνησι.

Ἄστυ· Ἀθῆναι, καὶ ὁ περίβολός. Vox ex Ægypto oriunda.

Γοργύρη· δεσμοκτήριον ὑπόγειον.
 Γυγὰ· Ἀθῆνα ἐγγχώριος.
 Ἐνδοκία· Δημήτηρ.
 Καδία· κοιμηθῆναι.
 Κέαδας· βάραθρον.
 Κόγξ· ὄμπαξ· ἐπιφώνημα τετελεσμένοις. Ex Indorum lingua repetitur.
 Κυθρίσαι· σκῶψαι καὶ γελάσαι. A panegyri, dicta Κύθροι, ἐν ᾗ ἀλλήλους ἔσκωπτον.
 Μαίσωνες· οἱ τῶν μαγείρων ὑπῆρέται ἐντόπιοι.
 Νάπυ· σίνηπι.
 Ὀλλίξ· Poculum ligneum.
 Ὀχθίβος, Ὀχθωβος s. Ὀχθοιβος· τὸ γυνάικειον λῶμα.
 Σαλαβακχώ· πόρνη.
 Σισύρα· τὸ ἐκ κωδίων συνερραμμένον περιβόλαιον.
 Σκοίθης· διάβολος, λάλος, στωμύλος.
 Φερεά· (an Φεραία;) Ἀθήνησι ξενικὴ θεός· οἱ δὲ τὴν Ἐκάτην.
 Ὡσχος· Ramus vitis uvis onustus, quem in festo Scirorum juvenes cursu certantes gestabant. Ægyptiacum esse dicitur ὦσχος· ἡ ἄμπελος.

BABYLONII. Quo etiam nonnulla referenda sunt, quæ Chaldæis tribuuntur.

Ἀδά· Ἡρα. Σελήνη.
 Ἀδειγάνες· Seleuciæ judices vel magistratus, vel aliud quid.
 Βελέβατος· ὁ τοῦ πυρὸς ἀστήρ.
 Βήλθης s. Βήλθις· ἡ Ἡρα, ἡ Ἀφροδίτη. Hebr. בלע s. בלעב Baalāh s. Baalta : Domina.
 Ζωγάνης· Servus, qui in festo quodam domui præest.
 Μινδαλίσσας· ἀριθμοὶ, καὶ ἡ περὶ τὰ οὐράνια σύνταξις. Suspecta vox.
 Νάφθα· Βαβυλωνίου ἀσφάλτου περίθημα.
 Σακέα· Festum.
 Σακχούραν· τὸν ἐγγαστρίμυθον.
 Σαλαμβώ· (s. Σαλαμβάς) Ἀφροδίτη.
 Σάνη· (an Σαύη;) ὁ κόσμος.
 Σαραχίρω· ἡ κοσμήτρια τῆς Ἡρας.
 Σαρός· ἀριθμὸς τις.
 Σαῶς· ἡλίος. Confertur Pers. سوز Urens, Sol.
 Σεχές· Ἑρμοῦ ἀστήρ.

BARBARICA vocc. huc congesta sunt, quæ peregrina declarantur, non indicato populo, a quo accepta sunt. Barbaros Gr. dicentes sæpe Persas intelligunt.

Ἀαναίμα· πολλαχὴ χάρις.
 Ἀγγατος· Arbor vitem portans.
 Αἰξάφας· Placentæ genus.
 Ἀλαβαρχεῖη· Forsan loci nomen unde advehebantur merces. An ministerium Alabarchæ?
 Ἀραβύλαι s. Ἀρβύλαι· Calceamenti barbarici genus.
 Ἀροκλον· φιάλη.
 Ἀσυφήμων· Cassiæ quædam species.
 Ἀττάγας· Attagen. Cf. Spicileg. p. cccxxvii.
 Βαβακατρεῦ· Vox qua deus barbarus assensum suum declarat.
 Βάρβιτος· Instrumentum musicum.
 Βάρωμος s. Βάρμος· Instrumentum musicum.
 Βοναλλᾶς· Placentæ genus.
 Βούνις· Terra.
 Βριγινδαρίδες· ισχάδες· Ficorum genus in Attica.
 Βρίκελλος· βροτῶ ἢ Βριξιν εἶκελος. Alii : ὁ κελεύων (an κελέων;) aut ιστόπους.
 Γαβαλάν· κεφαλὴν, ἐγκέφαλον.
 Γάκν· ἡδὺν, γλυκύ.
 Γακούδια· ἡδύσματα.
 Γακοντάνης· ἡδυποτιστής.
 Γάνα· ἀγγεῖον σκύφω παραπλήσιον· χέρσος, γῆ.
 Γαρίμας, e μαρίκας ortum putatur, aut versa vice.
 Γνώμα· Locus extra imperatoris tentorium, ubi legationes et nuntii audiri solebant, et fieri alia negotia imperatoria.
 Γωσγλάνιον· κροῦστον· Placentæ genus.
 Ἐλέφας· Elephas. Ebnr. Morbi genus.
 Ἐπιπταμάτις et Ἐπιμάτις. Voces adhuc non intellectæ.

Ζαβίχ· (an Ζβίχ;) λευκόν.
Θίγρας· περιφερὴ κανὰ s. λίκνα.
Ιβάρβιον· χαλεπὸν, ἀνυπόστατον.
Καλιδύη· περιβόλαιον βαρβαρικόν.
Κλοῦστρον· (an κρουστον;) Placentæ genus.
Κόκκωρα· Aliquid, quo in paranda placenta, βασι-
νίας dicta, utebantur Delii.
Κόμμι· Gummi.
Κοῦρμι· Potionis genus ex hordeo aut tritico, Iberis
occidentalibus et Britannis usitatum.
Κοῦσπος· Ζηρεῖον.
Μάγαδης s. Μαγάδης s. Μαγαδῖς· Instrumentum
musicum.
Μαδεκῶβ et Μαμαρώθ· κνάθων γένη, ut videtur.
Μάμερτος· Ἄρης. E lingua Osca.
Μαρυπτόν· Placentæ genus.
Μέταξα· Sericum.
Μίτρα· κεφαλῆς διάδημα.
Ὀλίγγοι s. Ὀλίγγοι s. Ὀλίγιοι· Locustarum spe-
cies.
Οὔνογούνδουρος· ἡλιγάλιθος, δυσθέωρος.
Πίλικιον· Placentæ genus.
Ῥαχός· ὁ ἐλεύθερος.
Σαβάζειν· τὸ εὐάζειν.
Σάβανον· Linteum.
Σάβουρος· Navigium vacuum saburræ.
Σαβρίχιν· γυναικεῖον αἰδοῖον.
Σαβύττης· ξυρήσεως εἶδος.
Σάβυντος· γυναικεῖον αἰδοῖον.
Σαμψήραι· σπάθαι βαρβαρικαί.
Σαννίον· ἀκόντιον βαρβαρικόν.
Σαυρίων· εἶδος σημαίας ἢ φλαμουλου.
Σέσελι s. Σέσελις· Herbæ genus.
Σίγκηρες· ὑπηρέται βάρβαροι.
Σίνηπι· Sinapi.
Σομόρ· μέτρον γης.
Σοποευτίτις θεά· ἡ ἑφορος τῆς μανίας.
Συμβαλλωτά· Texta, Undones quidam Cilicii.
Τατύρας· Phasianus.
Τετζοκκαλία· χύτρα.
Τετράγκουρα· Cucurbitæ.
Τζωκάλιον· χύτρα.
Τράμπις· πλοῖον βαρβαρικόν. Al. ὄπλον βαρβαρικόν.
Φεσκάσιον· μάγγανον πλοῖκόν.
Φρούνζα s. Φρουνζάτον· τὸ φρύγανον.
Ψαδὰς· (leg. Ψάγδας) s. Ψαγδῆς· μύρον ποιόν.
Ψυπαρά s. Ψυψάρια· τὸν Διόνυσον ἀγοντες.

BITHYNI.

Βενδιαῖος· Mensis nomen, qui Gr. Ἀρτεμῖσιος di-
citur.
Βώριμος· Cantilenæ genus agriculturalum.
Γάλλος· ὁ ἀποτετμημένος τὰ αἰδοῖα.
Γάνος· ἡ ὕαινα.
Λεβητωνάριον· Cilicium monachicum, ap. Pru-
saenses.
Λεπρεάται· οἱ πάλοι, ap. Caucones.
Λούκα· ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων, ap. Caucones.
Ὀκνος χαλκοῦς· δίφρον γυναικεῖον εἶδος.
Πάπας· Jovis cognomen.
Σάρπους· ξυλίνας οἰκίας.
Χύτρας· τὰς μελαίνας ἰσχάδας appellant Mariandyni.

BEOTI.

Ἄας· Cras, vel Perendie.
Ἀγριάνια· Certamina Thebis.
Ἀεστηρόν· αὐριον. Leg. forsan : Ἄες· ἐς τὸν αὐριον.
Ἀχάνη· Mensura frumenti.
Βαιδυμῆν· ἀροτριᾶν.
Βάννα· Mulier.
Βάστραχας· τοὺς τραχήλους, unde Βαστραχηλίζειν·
τραχηλίζειν.
Βάττικες· γυναῖκες.
Βίκας· σφίγγας. Vide Φίγα.
Βλεέρει· οἰκτεῖρει.
Ἐραχος· τὸ δράγμα.
Ἰστάκη· δρέπανον.
Καδμίλος· ὁ Ἑρμῆς.
Καιέτα· ἡ καλαμίνθη.
Καραῖος· Ζεὺς.
Κάριος· Ζεὺς.
Κωτιλάδας· τὰς χελιδόνας Thebani appellant.

Λέσχαι· τὰ κοινὰ δειπνητήρια.
Ὀγγα· Ἀθηνᾶ, Thebis.
Πάνεμος· ὁ μεταγειννίων.
Σακτάν· Medicum appellant Thebani.
Σίδη· ῥοιὰ, itemque alia planta τῇ ῥοιᾷ similis.
Σπάτος· δέρμα, σκύτος. Hinc Σπατοῦν· Opus e
corio facere, aut sarcire.
Φίγα s. Φίκα· σφίγγα. Ut Βίκα.

BYZANTINI.

Προυνικούς· τοὺς μισθούτους.

CAPPADOCES.

Ἀπομεναμά· Mensis nomen.
Ἀραιότατα· Mensis nomen.
Ἀρθρά· Mensis nomen.
Ἀρταεστίν· Mensis nomen.
Ἀρτανία· Mensis nomen.
Ἀσβαμαῖος· Nomen Jovis, et Fontis Jovi sacri. Ex
Hebr. מֵהַשֶּׁבַּע Me hasséba : Aqua juramenti.
Δῶδαν· Herculis cognomen.
Κόνδν· Poculi genus.
Λύτανον· Mensis nomen.
Μάτα· Mensis nomen.
Νάβλα· Instrumentum musicum.
Νηξίς· (an Νιαξίς;) Muris genus.
Ξανανθηρί· Mensis nomen.
Σόνδαρα· Mensis nomen.
Τεπουσία· Mensis nomen.
Τίριξ· Mensis nomen.
Ὡσμωνία· Mensis nomen.

CARES.

Ἄλαν· Equus.
Βάνδα· Victoria.
Γελαν Regem appellant.
Γίσσα· Lapis.
Ἐνδρομώ· Δημήτηρ, ap. Halicarnassenses.
Ἰμβραμος· Mercurius.
Καρίται· ἵππεῖς, πειραταί.
Κολαβρισμός s. Καλαβρισμός· Saltationis genus.
Κύβδα· Meusuræ genus.
Μάσαρις· Bacchus.
Μέγισσα· Lapis. Vide Γίσσα.
Ὀγῶα Deum appellant.
Σάκος· πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.
Σούαν· Tumulum, Sepulcrum.
Τυμνισσός· ἡ ῥάβδος.
Ὡσogῶ· Jupiter. Vide Ὀγῶα.

CARTHAGINIENSES s. Pœni, quorum vocc. e
Phœnicum s. Hebr. lingua exp. Hi quoque non-
nulla ex iis sibi vindicare possunt, quæ ad Libyes
ab auctoribus referuntur, de quibus infra.

Ἀβίβλαβον· Lilium. Hebr. אַבִּיב אֲבוּב Abûb la-
ban : Calamus albus.
Ἀγκών· Career valde tenebrosus Carthagine.
Ἀνσανάφ· Buglossum. Leg. Ἀνσαναλύφ. Arabes
hanc herbam appellant : Linguam tauri.
Ἀρμάς· Canina brassica. Genus est Mercurialis.
Nomen habet ab Ἑρμῆς.
Ἀσίρρῖσοι· Anagallis. Hebr. חֲסִיר רִישׁ Hasir rese :
Herba veneni.
Ἀσκαουκαού· ἐλαφόβοσκον. Forsan scr. Ἀσκακαού.
Hebr. חֲסִיר אֲכֹו Hask akko : Capræ vel Ibicis amor.
Ἀσουμές· Mercurialis. Punice חֲסִיר חֲסִיר Hassumes :
Minister. Herba ministri, sc. deorum, est Mercurialis.
Ἀσουμέσλαβον· Canina brassica, quæ species est
Mercurialis; distinguitur a priori, addito אֲבוּב Labân :
Alba.
Ἀσουρίκ· Eruca. Leg. Ἀσουρούκ· nomen comp. ex
חֲסִיר Hasir : Herba, et Rue, pro Lat. Eruca.
Ἀστηριφή· Ἀνθέμις, χαμαιμηλον· Terrestris malum.
Sic Hebr. חֲסִיר חֲסִיר Hatsir tiphua : Herba mali.
Ἀστηρ χιλλός· Ἀχιλλεῖος. Hebr. חֲסִיר חֲסִיר Hatsir
hilos : Herba Chilis pro Achillis.
Ἀστρισμουνίμ· Solanum. Leg. Ἀστὶρ ἑσμμωνί. Hebr.
חֲסִיר חֲסִיר Hatsir hassemi : Herba octavi, i. e.
Æsculapii.
Ἀταδίμ· Rhamnus. Hebr. אֲטָד Atad.
Ἀτιεφκόν· Plantago. Hebr. חֲסִיר חֲסִיר Hatsir arkia :
Herba nervosa.
Ἀτιρσίττη· κορωνόπους. Pro Ἀτιρ· leg. Ἀνρ

Hebr. אשור Asur, et Arab. اتر Atur: Vestigium.
 Σίττη vero Avis alicujus nomen est.
 'Αττωβέρζα, Βέρζια Prasiū. Nomen e Lat. receptum, et cum הציר Hatsir: Herba, comp.
 'Αχοισίμ Tragi species. Leg. 'Αχαιοσίμ Plur. Phœnicus, a Sing. 'Αχαιός Herba Achivorum.
 Βαλαμένη βούβαλμος. Nomen Punicum בעל שמן Baal samēn: Sol.
 Βοδην Thapsia. Syr. ברין Baddin: Torcular.
 Βοϊνεσάθ Anchusa. Leg. Βοϊνεσάθ Nam Arabes istam herbam אבויעסא Abujelesa appellant.
 Βουρχουμάθ χρυσοκόμη. Arab. بوزخمة Burghumath dicunt Herbam quamvis vertice rotundo et multis foliis.
 Γοίδ Coriandrum. Hebr. גד Gad.
 Δουβάθ χρυσοκόμη. דהובת Dehubath s. Dubath, ab aureis corymbis. Syr. دهب Dehāb: Aurum.
 'Ελλωτία Virgo. An Chald. מליטה Talitha?
 'Ερβιαθούμ Capparis. Leg. 'Εβιαθούμ. Hebr. אביונת Abionoth: Cappares.
 Ζεραφοΐς Linum. Leg. Ζεραφοισθά. Hebr. זרע פשתן Zera phistā: Semen lini.
 Ζιγάρ Bunium, dictum forsau ab urbe Africæ זיגאר Zugar.
 Θαμανάθ (an Θαμάκθ;) Παρθένιον, ab amaro sapore. Sic Hebr. תמכה Thamca s. תמכתא Thamecetha: Amaram aliquam herbam designat.
 Θεψώ Bunium; dictum forsā ab urbe תפסה Thapso ad Euphratem sita.
 Θορπάθ σαδοί. Απιος. Forsan תחרופת Thaharupbath Punice dictus est Raphanus ab acrimonia, quæ Syris est חריפתא Hariphutho. Σαδοί vero est ex Hebr. שדי Sadai: Ager.
 'Ιεβάλ Gramen. Hebr. יבול Jebul. Syr. جبال Jebal: Terræ proventus, spec. Herbæ, Gramina.
 Κόνος Forsan Fascia pectoralis mulierum, collato Hebr. כומז Comaz s. Cumaz.
 Κουσιμεζάρ Cucumer sylvestris. Hebr. קישא מוזר Kisu muzar: Cucumer peregrinus.
 Ααβαθολαβάτ μνός ωτα. Leg. Αοβαταλαπάθ Auricula vespertilionis. Nomen factum e Gr. Αόβος Pars muris infima, et Atalaputh pro Vespertilionis sumtum ex Hebr. עטלפת Atalleph, vel Syr. עטלפת Atallephath.
 Λανάθ περικλύμενον. Ab Arab. لانا Lana: Mollem esse, aut ab Hebr. לן Lan: Pernocitare.
 נאράτ βούβαλμος. A colore floris igneo. Arab. نار Nar: Iguis.
 Οναργονούμ Psyllium. Leg. Οναργοντούμ. نمرغوت Hasir bargut: Herba pulicis.
 Ουδέηδονιν σιδηρίτις. A ferro, Arab. حديد Hadid, nomen habet.
 Πάρμη Parma.
 Πολεϊούμ, s. 'Απολείουμ Pulegium. E Lat. factum.
 Ποσειδών Neptunus. Punice פשיטן Pesitan: Latius et expansus.
 'Ράμβη, s. 'Ράμφη. Conferri forsā potest Hebr. רב Rhab: Missilis genus.
 Σαμαθώ ή μεγάλη. Punice: עצמת Asamath: Magna.
 Σιθελέας ιεράκιον τὸ μέγα. Arab. ستهل Sethel: Aquila aut Avis aquilæ similis.
 Σίκλος μέδιμνος.
 Σισιμάκα Papaver corniculare. Potius שמשם נכנס Simsim acam: Sesamum nigrum.
 Σιχάμ Pastinaca sylvestris, a nigredine. Syr. שחם Sechim: Niger.
 Σურίς Radicula. Hebr. שורש Sores: Radix.
 Χερδάν Eryngium. Cf. Hebr. חרד Charád: Stupuit.
 Χούδουνα Junci species, μελαγκρανίν. Hebr. חרד Achu: Juncus. Δουνα s. δον Pœnorum lingua significatur Nigrum.
 Χουλόυν Polygonum. Forsan Pœnis חולית Chulim, i. fuit q. Hebr. חוליות Chulioth: Internodia.
 Χουρζήτα χρυσάνθις. Chrysanthemum. Nomen e Gr. deflexum.

Χουρμά Ruta. Leg. Χούρμας. Arab. خرمل Charmal.
 Χούρμα σεμμακέδ. Ruta sylvestris. Leg. Χούρμας έμμακέδ. Arab. خرمل حمتدي Charmal hammakedi: Ruta Macedonica.

CARYSTII, in Eubœa, ut videtur.

Δάνας μερίδας.

CELTÆ. Conferantur Galatæ.

'Αβράνας Simias caudatas.

Βαρακάκαι, s. Βράκκαι διφθέραι αἰγιοι (an αἰγίοι;)

Βάρδοι, s. Βαρδοί Poëtæ.

Βέλιнос Belenus; Numen Aquilejensium.

Δέρκομα. Vide Κόρμα.

Δρυΐδαι Druidæ.

Κόρμα Vinum. Olim pro hoc legebatur Δέρκομα ap. Athen.

Κυρτίαι αι ασπίδες. An quæ Καίτρεαι Cetræ?

Μαδάρεις τὰ πλαύτερα λόγγια των κεράτων.

Σάπων, Demin. Σαπώνιον Sapo.

Σιλοδούρους Soldurios appellant Regis devotos comites vitæ et mortis.

CHALCIDENSES Ætolizæ, an Eubææ, an Macedoniæ?

'Αλωνάκη ανάλωμα.

CHALDÆI. Vide Hebræos.

CHII.

'Εφειπνος Ζεύς.

CILICES.

'Αριμα Montes.

Βαμβάκους τὸς φαρμακούς.

Ζιγγουν τὸ υποπίνειν.

Κίννα Cinna, Graminis genus.

Κυραννή, s. Κυρράνη. Deæ nomen.

CNIDII.

Ξέστριξ κριθή ή εξάστιχος.

COLCHI.

Φασιανολ Phasiani, a Phaside flumine nomen gentes.

COL.

'Αγρέται Virgines cultui Minervæ sacræ.

Δόλπαι πλακούντια μικρά.

Δράλαινα Lamia.

'Ελιον κόσμον γυναικείον.

Κίσπρα πικρά τὸ ήθος, παλίγκτος.

Παισά Placentula.

Τέγεα κόρνζα.

COPTI. Vide Ægyptios.

CORINTHII.

Κορντώ Dea turpitudinis præses.

Κώς Ergastulum aliquod.

Πάνεμος Meusis ὁ βοηδρομιών Atheniensibus dictus.

CRETENSES.

'Αβέλιος Sol.

'Αγδους, s. 'Αγδύς Vas.

'Αγλαφόρε Jejunæ.

'Αδαμῆν (an 'Αδαμῆν;) Indemnatum interficere.

'Αδεμάν Quando.

'Αείρακος Cerva.

Αιθερητόν ένθυμητόν.

'Ακακαλλίς Narcissi flos.

'Ακαρά, s. 'Ακαρά Crura.

'Αλιννόν τὸ άμυδρόν.

'Αλλάθαρον Salsum.

'Αμαλλος Perdix, Polyrrbeniorum dialecto.

'Αμήτορες καθαριστά.

'Αμητορίδες καθαριστά ή καθαριστά.

'Αμφαμῶται Servi, quorum opera ruri utuntur, Indigenæ bello capti. Vide 'Αφαμῆαι.

'Ανσατον άψασθαι, συνάψαι.

'Αρβιος Jovis cognomen.

'Αργετος ή άρκενθος.

'Αρκελα την ύστριχα.

'Αττάρνυμα πόμα, σόφισμα Κρητικό.

'Αφαμῆαι, s. 'Αφημῆαι Agri, qui servis bello captis colendi assignabantur; unde 'Αφαμῶται, i. q. 'Αμφαμῶται.

'Αχηρον Locustam.

'Αχυνλα Nuces.

Βαϊκαν Cretensibus tribuit Hes. absque exp.

Βάλιος· Orbus oculis, quod ab Ægyptio Βαλ' Oculas, derivant.

Βέλλιον· Infortunatum.

Βρέττανα· Parva locusta.

Βριτόμαρτις· Diana, Dulcis virgo.

Βριτύ· γλυκύ.

Γάρσανα· φρύγανα.

Γελχάνος· Jupiter.

Δάλεστος· ὄνος.

Δαμπόν· ὁ πυρίλεφθον Ἀάκωνες.

Δέλτον· τὸ ἀγαθόν.

CRETENSES.

Δηαί· αἱ κριθαί.

Δία· τὴν ἡμέραν.

Δίβαν· ὄφιν.

Δίφατον· ὄφιν.

Δοράν· δοκόν.

Δροίον· καλόν.

Δῶλα· τὰ ὠτα.

Ἑλλωτία· ἐορτὴ Εὐρώπης.

Ἑπικρήδιος· Saltationis genus.

Ἑπιφύντιος· Ζεύς.

Θρινία· ἄμπελος.

Ἰαριγμόν· χαρὰν καὶ δροῦν.

Ἰβηνα· τὸν οἶνον.

Ἰβριος· ἰβηκτήρ, vel ἰβυκτήρ.

Ἰέττας· (an Τέττας;) τοὺς πατέρας, ἢ τοὺς ἀγρίους τράγους.

Ἰμάλιος· Mensis nomen.

Ἰοβας· κάλαμος.

Κάδμος· δόρυ. λόφος. ἀσπίς.

Καμάν· τὸν ἀγρόν.

Καρανώ· τὴν αἶγα.

Καρορύς· ὕδρα.

Κάρτην· τὴν βοῦν, καὶ τὸν οἰκέτην.

Κεκῆνας· τοὺς λαγῶους.

Κλεῖδα· ὑποδήματος εἶδος.

Κόμβα· ἡ κορώνη, ap. Polyrrhenios.

Κοσύμβη· ὅπερ αἱ Κρησσαι φοροῦσιν ὅμοιον ἀσπιδίσκῳ.

Κοττάνα· Virgo.

Κύπελλον· δίωτον καὶ τετράωτον ποτήριον.

Λάττα· μυῖα, ap. Polyrrhenios.

Λαυξίφ· δαρήσει.

Μαρίν· τὴν σὺν.

Μαρνάν· τὰς παρθένους.

Μάρτις· Virgo.

Μνοίαν· τὴν κοινὴν δουλείαν.

Μνωίτας· τοὺς μεταξὺ ἐλευθέρων καὶ δούλων.

Ῥυστόν· δόρυ.

Σέρτης· γέρανος, ap. Polyrrhenios.

Σμίνθος· μῦς.

Τριτώ· κεφαλὴ.

Ῥρόν· ἥσυχον.

Χόννοι· Poculi ænei genus, ap. Gortynios.

Ψόδια· τὰ ψευδή.

CYPRII.

Ἀβάθ· ὁ διδάσκαλος.

Ἀβαριστάν· τὴν γυναικιζομένην, τὴν καθαιρομένην καταμηνίους.

Ἀβαρταί· αἱ πτηναί.

Ἀβλαξ· λαμπρός.

Ἀβρεμής· ὁ ἀβλεπής.

Ἀγαθάω· Sileo.

Ἀγανα· Sagena.

Ἀγόρ· Aquila.

Ἀγοσταί· κριθαί. Ἀγοστήσας· ἐκκριθιάσας.

Ἀδειος· Immundus.

Αἰλά· καλά.

Ἄλα· Vinum.

Ἀούματα· τὰ τῶν πτυσσομένων κριθῶν ἄχυρα.

Ἀπέλυκα· ἀπέρρωγα.

Ἀπολοίφειν· ἀποτελεῖν.

Ἀπόλυγμα· Denudatio.

Ἀριζος· τάφος.

Ἀρμώματος· σπασμός.

Αὐγαρος· ὁ ἄσματος.

Ἀῶ· ὁ Ἀδωνις. Ἀῶοι· Reges.

Βάλλα· βαθμοί.

Βουκανή· ἀνεμος, καὶ ἄνθος.

Βουνός· στύβας.

Βρένθιξ, s. Βρένθις· Lactuca, it. Βρένθις.

Βρενθισίτην· τὴν θρίδακα.

Βρίγκα· τὸ μικρόν.

Βρούχετος· βάτραχος.

Βύβλιοι· Custodes sepulcrorum.

Γάγος· παράδεισος.

Γάνας· ὁ Ἀδωνις.

Γεργίνοι· Assentatorum genus ap. Salaminios. Vide Προμάλαγγες.

Γοδᾶν· κλαίειν.

Δύσσεα· τοῦ τοίχου τὰ περίξ.

Ἑλαθύσας· Jovis templum.

Ἑλαιούς· Jovis cognomentum.

Ἑλφος· Butyrum.

Ἑνδηίδες· νύμφαι.

Ἑπιζα· ὄρνεα.

Ζάβατος s. Ζάλματος· πίναξ ἰχθυηρὸς, ap. Paphios.

Θίβωνος, ut Θίβη· κιβωτός.

Ἰγγία· εἶς, ap. Paphios.

Ἰμίτραον· ὑπόζωστον, ap. Paphios.

Ἰμπάταον· (leg. Ἰμπάπαον) ἔμβλεψον, ap. Paphios.

Ἰγκατάπαον· ἐγκατάβλεψον, ap. Paphios.

Κάβειος· νέος, ap. Paphios.

Καλίδια· ἔντερα.

Κάπια· τὰ σκόροδα, ap. Cerynitas.

Καχίλα· τὰ ἄνθη.

Κίβον· ἐνεόν· (an ἐννεόν;) ap. Paphios.

Κιλλός· ὄνος, καὶ τέττιξ πρῶινος.

Κίρρις· ὁ Ἀδωνις.

Κίτταρις· Diadema. Κίτταροι· Qui tale diadema ferunt.

Κύπελλον· δίωτον (an ἄωτον;) ποτήριον.

Λοῦσον· τὸ κολοβόν.

Μαγίς· Edulii genus.

Μνάσις· μόδιοι σίτου ἢ κριθῆς i.

Μόρον· (an Μωρόν;) τὸ ὄξύ.

Μοχοί· ἔντος, ap. Paphios.

Μόψος· κηλὶς, ἢ ἐν τοῖς ἱματίοις.

Μύθα· φωνή.

Μυλάσασθαι· τὸ σῶμα, ἢ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι.

Ὀρτός· βωμός.

Οὔαροι· ἡμεῖς.

Οὔαρον· ἔλαιον.

Οὔνον· δρόμον.

Πεῖρηθοι· νύμφαι.

Προμάλαγγες· Assentatorum genus, ap. Salaminios. Vide Γεργίνοι.

Σάπιθος· θυσία, ap. Paphios.

Σίαι· πτῆσαι, (an πτύσαι;) ap. Paphios.

Ῥεσις· (an Ῥεσις;) στολή, ap. Paphios.

CYRENÆI, ad quos forsan e Libycis nonnulla referenda sunt.

Ἀμμών· ὄφεις.

Βασσαρίς, Βασσάρη, s. Βάσσαρος· Vulpes.

Βουνός· λόφος.

Βρικός· ὄνος. βάρβαρος.

Δεῖνον· τὸν ποδοσιπτήρα.

Δύκην· Vide Ὑκης.

Ἑρυθρίνος s. Ἑρύθρινος· ὕκης.

Καπήτιοι· οἱ πριηνεῖς (an πρυτανεῖς s. περιφανεῖς;)

Μίσιν· Succus in metallis concretus.

Τλήθα· ὠραία.

Ὑκης· (sic pro Δύκη leg. ap. Athen.) ἐρυθρίνος piscis.

CYRNII, IN CORSICA.

Βάλαροι· Exules.

CYZICENI.

Ἀμάρακον· Sampsuchus.

DELII.

Βασυνίλας· Placentæ genus.

DELPHII.

Βῦσιος· Mensis nomen.

DOLOPES.

Μαματίδες· ἀναδενδράδες.

DORIENSES.

Ἀἰκλον· Cæna.

Ἀκφύς· ὁ πατήρ.

Βρύκαι· αἱ ἱεραί· (an ἱέρειαι· Sacerdotes feminæ ?)

Ἑλῶς· ὁ Ἡφαίστος.

Ἑπαικλα, s. Ἑπάικλα· ἐπίδειπνα· Bellaria, quæ a cæna apponuntur.

Εὐλαχα ὄννις, ἄροτρον.
Θαυλίζειν dictum a festo Θαυλία.
Ἰμαλὶς ὁ νόστος, καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλέτων.
Καλαμίνδαρ πλάτανος.
Κιλλακτήρ ὁ ὀνηλάτης.
Κίλλος ὁ ὄνος.
Κοῖν ἄγγειον ἀλφιτήριον. (An ἀλφιτηρόν;)
Κοττίς ἡ κεφαλὴ.
Μάννος, s. Μάνος Ornamenti collaris genus.
Μηδινεύς, Μηδεύς. Suspectum.
Σάμα στοιχεῖον.
Σάν τὸ σίγμα. Hebr. שׁ Sin, vel שׂ Samec.
Σίτλαι (an Σίγλαι;) Inaures.
Τύβαρις Extremum ἐπιφόρημα.
Φουλίδερ παρθένων χορός.
Φυλλόμενοι (an Φουλλόμενοι;) τιλλόμενοι.

DRYOPES.

Βηλός ὁ Ὀλυμπος.
Πόποι οἱ δαίμονες.

ELEI.

Ἀμάνορες Furnculi.
Ἀμίλλυκα δρέπανον.
Βαίδειον ἔτοιμον.
Βάκχυλον τὸν σπονδίτην ἄτρον.
Βρατάναν τορβήνην.
Βρατάνει ρατίζει ἀπὸ νόσου.
Δειρίται (an potius Δειρήται;) Passeres.
Δρίλακες βδέλλαι.
Δρυφαίηκα τὸν οὐ μέγαν.
Κολωνία τάφος.
Λάθρα αἱ δίκαι.
Σανσιαλεῖ μαστιγαῖται.
Ξερός χθές.
Τρίκκοι ὀρνιθάριον, καὶ βασιλεύς.
Φίλαξ δρυς, νέος.
Φόρβυτα οὐλα.

EPIROTÆ.

Δάξα Mare.
Ἐλα et Ἑλλά Jovis ædes Dodonæ.
Ἑλλοὶ Ἑλληνες οἱ ἐν Δωδώνῃ, καὶ οἱ ἱερεῖς.
Λυρτός ὁ σκύφος.

ERYTHRÆI.

Μόκρωνα τὸν ὄξυν.

FRANCI.

Ἀγγωνες Hæstarum genus.

GALATÆ. Vide Celtas.

Κάρνον τὸν σάλπιγγα.
Αειούσματα, s. Λεγούσματα εἶδος καταφράκτου.
Αεύγη μέτρον τι. Leuca.
Μάρκα Equus.
Τριμαρκισία Institutio, e qua singulos equites bini servi armati in prælium sequebantur, qui si ille esset vulneratus, in ejus locum succedebant.
Ὑς κύκκος, Fruticis genus.

GETÆ.

Γεβελῆις, Deus, qui et Ζάλμοξις, vel Ζάμοξις appellatur.

GORTYNII.

Κάρα αἶξ ἡμερος πολυρρήνιος.

HEBRÆI, CHALDÆI, SYRI a Gramm. nonnunquam confuuduntur, et linguæ stirps communis iu diversos tantum ramos diffusa, eos jungit. Conferenda etiam sunt nomina Phœnicia.

Ἀβ Mensis nomen, Chald. אב Ab: Syr. ܐܒ Ob: complectitur partem Augusti et Septembris.

Ἀβαδδών Hebr. אבaddon Abaddon: Pernicies.

Ἀβάλη Inutile. Hebr. אבלה Hebel: Vanitas.

Ἀβαμά Hebr. אבמא Habbamàh: Excelsum.

Ἀβαράν Vitiosa scriptura pro Αὑράν. 1 Macc. 6, 43.

Ἀβαχθανῆ, pro Σαβαχθανῆ scriptum, quod vide infra.

Ἀββὰ ὁ πατήρ. Chald. אבא. Vide Ἀππά.

Ἀβελ πένθος. Hebr. אביל Ebel: Luctus.

Ἀβωβάς ὁ Ἀδωνις. Chald. אבבה Abiba: Culmus et arista.

Ἀγάλλοχον Hebr. אהלים Ahalim: Xylaloe.

Ἀγανώθ Hebr. אגנוח Aganoth: Pelves.

Ἀγλίβωλος Deus patrius Palmyrenorum, forsàn Luna.

Ἀγὸρ s. Ἀγὼρ Hebr. אגור Agùr: Hirundo aliis, aliis Grus.

Ἀδαι Mensis nomen ap. Chaldæos dicitur.

Ἀδάμα παρθενικὴ γῆ. Hebr. אדם Adamàh: Terra.

Ἀδάρ Mensis nomen duodecimi ap. Hebræos Syrosve.

Ἀδωναί Hebr. אדני Adonai: Dominus.

Ἀδωρεῖμ, s. Ἀδωρήν ponitur pro Hebr. אדירים Adirehèm: Optimates eorum.

Ἀζιζ Martis stella. Hebr. אצז Aziz: Fortis.

Ἀθανί Mensis nomen respondentis Septembri vel Octobri. Hebr. אתני Ethanìm.

Ἀθαρίν Hebr. אתרים Atharim: Regiones, secundum quosdam Num. 21, 1.

Ἀιδής, s. Αἰδὼ Luna ap. Chaldæos. An ab Hebr. חודש Hodesch: Innovatio Lunæ?

Αἰλάμ ὁ πρόδομος. Vide Ἑλαμαν. Scribitur et Αἰλαμμών.

Ἀκελδαμά Ager sanguinis. Chald. אקל Hakal: Ager, et דמא Dama: Sanguis.

Ἀρχούχ Hebr. חוח Hahoah: Spina.

Ἀλβατάνη Vas ventrosum vertitur collato Hebr. בטן Béten: Venter.

Ἀλληλούια Hebr. הללו יה Hallelù jah: Laudate Dominum.

Ἀλμωνί Hebr. אלמני Almoní: Quidam.

Ἀλόη Aloe. Hebr. אלהי Ahalim.

Ἀλφα Hebr. אלה Aleph, prima Alphabeti litera. Quatenus exp.: βοῦς κεφαλὴ confertur Hebr. אלהי Allùph: Bos. Dux.

Ἀμάη σύγχυσις, ponitur pro Hebr. בבל Babel: Confusio.

Ἀματταρί τάφος. Ponitur pro Hebr. למטרה Lamattaràh: Ad scopum.

Ἀμαφέθ Hebr. חמפת Hammiphthàn: Limen inferius.

Ἀμήν Hebr. מן Amèn: Verus. Certo. Ita.

Ἀμμαζεῖβι, s. Ἀμμασβή Hebr. חמבה Hamimisbéah: Altare.

Ἀμμάς, s. Ἀμμάς Chald. אמא Imma: Mater.

Ἀμύζω Sugo. Hebr. מצז Mazaz.

Ἀππά Pater, e Chald. אבא, ut Ἀββā supra.

Ἀπφώ s. Ἀφφώ ponitur pro Hebr. אף Aph hu: Etiam ille.

Ἀραφέλ γνόφος, ὁμίχλη, στερέωμα. Hebr. ארפל Araphel: Caligo.

Ἀραφώθ, s. Ἀραβώθ Hebr. חרפות Hariphoth: Grana contusa.

Ἀρήλ Hebr. אריאל Ariel: Leo Dei.

Ἀριμα ὄρη. Hebr. ארים Harim: Montes.

Ἀριώθ Lexena. Chald. אריות Arjevta.

Ἀρράβων Hebr. ערבון Erabon: Arrhabo.

Ἀρχιφερεκίται Præfecti publicis lectionibus, quas Rabbini פרקים Pherekim appellant.

Ἀσαλισταήλ, s. Ἀσελεισθήλ Hebr. חשילי Haschschelischì: Tertius.

Ἀσαρημώθ Hebr. חשחמות Haschremoth, s. potius Haschdemoth: Arva.

Ἀσαφίμ, s. Ἀσαφείν. Vide Ἑσεφίμ.

Ἀσβαμαῖος Fons in Cappadocia. Hebr. מי השבע Me hasséba: Aqua juramenti.

Ἀσιδα Hebr. חסידה Hasidah: Ardea vel Ciconia.

Ἀσιδαῖοι Hebr. חסידים Hasidim: Voto astricti.

Ἀσκανδής Chald. אסגד Asgad: Nuntius.

Ἀσμοδαῖος Nomen mali geuui. Hebr. אשמוד Aschmedi: Perdens.

Ἀσσαמוναῖοι Hasmonæi, cognomen Maccabæorum. Hebr. חשמונא Hasmàn: Magnas.

Ἀτέργατις Dea Syrorum, Tellus. Cf. Phœnic. Ἀστάρτη.

Ἀφακα περίλημμα s. περίβλημα. Syr. ܐܦܟܐ Amplexus.

Ἀφουσώθ, s. Ἀφουσώθ Hebr. חופשית Hahophschit: Morbus. Libertas.

Ἀφφώ Hebr. אפוא Ephó: Nunc. Vide Ἀπφώ.

Ἀχαβιν, s. Ἀχαβίν. Vide Μεταχαβίν.

Ἀχάζ κατάσχεσις. Hebr. אחז Ahàs: Apprehendit.

Ἀψινθιον Absinthium. Syr. ܐܦܫܢܬܝܐ Ab schento: Pater somni.

- Βαάλ**. Hebr. בעל Baal: Dominus. Deorum cognomen.
Βααλτίς. Dione. Hebr. בעלת Baalath: Domina.
Βαβαί. σύγχυσις. Hebr. בבל Babel: Confusio. Vide **Ἀμάη**.
Βαδδίν. Stola byssina. Hebr. בדים Baddim: Liua.
Βάδος. ἐλαίον μέτρον. Hebr. בת Bath.
Βαίθ. i. q. Βάδος. Scribitur etiam Βέθ.
Βαιθακάθ. Hebr. בית עקר Beth akéd: Pagus.
Βαιθήλ. Hebr. בית אל Beth-el: Domus Dei. Scribitur et Βέθελον.
Βακαλάθ. (an leg. Βακααθ;) Hebr. בקעת Bikát: Medium, Dimidium.
Βάκχος. Bacchus nomen habere putatur ab Hebr. בכה Bacah: Ploravit.
Βακχούρια. Hebr. בכורים Bicurim: Primitiae.
Βαλλήν ap. Phryges dicitur Rex, quod ab Hebr. בעל Baal: Dominus, oriri potuit.
Βαμά. Celsum, ut **Ἀβαμά** supra.
Βάρ. μικρόν. An respicit Hebr. בר Bar: Puer, Filius? An Chald. פר Par: Frustum, Mica? An potius ortum est e falsa lectione בר Bar pro בד Bad, de qua infra sermo est in v. **Ἐφοδὸς βάρ**?
Βάρβαρος derivatur a nonnullis a Syr. حار Bar: Extra.
Βαργαθωμός. υἱὸς λύπης. An ex Hebr. בר Bar: Filius, et תונה Thugáh: Mæror?
Βάρεις in Palæstina: Domus ex omni parte conclusæ et in modum turrium ac mœnium publicorum ædificatæ. Hebr. בירה Birah.
Βαριμώθ. Vide **Μαριοθ**.
Βαρκηνίμ s. **Βορκοννείμ**. Hebr. ברקנים Barkanim: Tribuli, vel Tribula.
Βατιάκη. Περσική φιάλη. Demin. Βατιάκιον. Chald. בטיח Batiah: Pepo.
Βάτος. Mensuræ genus. Vide **Βάδος**.
Βαχείμ. Hebr. בכו Bacò: Plorando.
Βδέλλιον s. **Βδόλχον**. Hebr. בדלח Bdelah: Bdelium.
Βεδέκ. Hebr. בדיק Bedek: Fissura.
Βεεζεβούβ. Hebr. בעל זבוב Baal sebùb: Dominus muscarum, Idolum Ecronitarum.
Βεεζεβούλ. Hebr. בעל זבול Baal sebùl: Dominus domus cœlestis, Princeps dæmonum.
Βεεσάμης. Hebr. בעל שמיין Baal samajin: Dominus cœli, Sol.
Βεελφεγώρ. Hebr. בעל פעור Baal peor: Idolum Moabitarum in monte Phegor cultum.
Βεζέκ. ἀστραπή. Hebr. בזק Basak: Fulgur.
Βέθ. i. q. supra **Βαίθ**.
Βέθελον. Domus Dei. Vide **Βαιθήλ**.
Βελιαλ. Hebr. בלעל Belijaal: Vilissimus, Nequam. Nomen diaboli.
Βελιάρ scriptum legitur pro **Βελιαλ**.
Βελφεγώρ. Vide **Βεελφεγώρ**.
Βερσεχθάν, s. **Βερσεκαθάν**. Corruptum ex Hebr. בארגא Baargas: In cista.
Βέρη. Penetrale, ubi sacer ignis custoditur. Hebr. בית אש Beth-esch: Domus ignis.
Βηθεשא. Nomen piscinæ Hierosolymæ: Chald. בית חסיה Beth-hasdah: Domus misericordiæ.
Βήλθης s. **Βήλθης**. ἡ **Ἥρα** ἡ **Ἀφροδίτη**. Chald. בעלתא baalita: Domina.
Βήλος. Cælum. Jupiter. **Βηλός** κατὰ **Χαλδαίους** τὴν αὐτὴν αἰτῶν τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν. Hebr. בעל Baal: Dominus.
Βίρ. τὸ φρέαρ. Hebr. באר Beér: Puteus. Syr. حارة Biro.
Βηρούθ. Hebr. ברית Berith: Idoli nomen.
Βηρουτί, s. **Βηρουν**. Hebr. בירות Beruth: Robur.
Βηρύλλος, Demin. **Βερύλλιον**, per transpositionem litterarum e Chald. בלור Belur exp.
Βήρως. ισχύς. Hebr. בירות Beruth: Robur.
Βησασά. Ruta agrestis. Syr. حبس Beschoscho.
Βήτα. Secundi elementi nomen. Hebr. בית Beth.
Βητάγων, pro **Βηθδαγών**. Hebr. בית דגן Beth Dagon: Domus Dagonis.
Βίκοι. τὸ ἀγγεῖον. An ex Hebr. בקבוק Bakkùk: Laguna?
Βοανεργές. υἱοὶ βροντῆς. Syr. בני רגש Benai regès: Filii fulguris.
Βοεργαζάκ. Vox eorrupta, pro **Βερσεχθάν**, quod vide.
Βορέας. Boreas. An ex Hebr. ברה Boréah: Celestiter fugiens?
Βοσδρ, s. **Βοσώρ**. τὸ ἱμάτιον τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον, sumtum videtur ex Hebr. בצרה Bozrah: nomine Urbis Edomiticæ.
Βοσώρ. τὸ σῶμα. Hebr. בשר Basar: Caro, Corpus.
Βύσσος. Byssus. Hebr. בוז Buz.
Βωμός. ἵδρυμα, ἐφ' ᾧ τὰς θυσίας ἐποιοῦν. Hebr. במה Bamah: Celsum.
Γαββαθᾶ. Locus, in quo erat tribunal Pilati. Hebr. גבה Gabah: Celsum esse.
Γαβίς. Hebr. עצב Ozeb: Dolor.
Γαβίμ. Hebr. גבים Gabim: Agricola.
Γαβίς. Hebr. גביש Gabisch: Lapis pretiosus.
Γαί ἐν τῇ πέραν. Hebr. עי עבריים Ijje haabarim: Humuli montis Abarim.
Γαί. Hebr. גאי Gai: Vallis.
Γαμάλη ἡ κάμηλος. Hebr. גמל Gamál.
Γάμμα. Alphabeti litera tertia. Hebr. גמל Gmel.
Γάνος. παράδεισος. Hebr. גן Gen: Hortus.
Γαργαρών. Hebr. גרגרות Gargaroth: Guttur.
Γαρέμ. Hebr. גרם Gèrem: Os, ossis.
Γασβαρηνός. Hebr. גיסר Gisbar: Gazophylax.
Γέβους. צנא. An ex Hebr. עבות Abóth: Densa?
Γεδδείμ. Hebr. עדים Iddim: Tempora menstrua.
Γεδδούρ. Hebr. גדוד Gedud: Agmen militum.
Γέεννα. Hebr. גי הנום Ge Hinnom: Vallis prope Hierosolymas, a filiis Hinnom dicta.
ἐν Γεθθαίμ, s. **ἐν Γεθθέμ** pro Hebr. בגדתם Begadtem: Prævaricati estis.
Γεθσημανή. Chald. גת שמנא Gath schamna: Torcular olei.
Γείωρες. προσήλυτοι. E Syr. גיור Giur: Peregrinus.
Γιγλᾶ. ὁ τροχός. Hebr. גלגל Galgal s. Gilgal: Rota.
Γερδιός, s. **Γερδία**, s. **Γέρδης**. ὑφάντης. Hebr. גרדי Gardai: Textor.
Γόβα. (an **Γόγβα**;) Hebr. הגב Hagab: Locustæ species.
Γόβαλα. τὸ ὄριον. Hebr. גבול Gebul: Terminus.
Γοβρίαι. φανοί, λαμπτήρες. An ab Hebr. אור Or: Lumen?
Γόδατος. θήρα. An ab Hebr. גדר Gadad: Invasit?
Γοί. αὐλὼν, φάραγξ. Hebr. גאי Gai: Vallis.
Γολγυθᾶ. κρανίου τόπος. Chald. גולגולתא Gulgultha: Cranium.
Γομόρ. Mensuræ genus. Hebr. חמר Hómer, et עמר Omer.
Γομόρρα. Mensuræ genus. Hebr. עמר Omer.
Γωλώθ. Hebr. גולית Guloth: Epistylia rotunda.
Δαβήρ, s. **Δαβεῖρ**, s. **Δαβίρ**. Hebr. דביר Debir: Sanctissimum iu templo Hierosol.
Δαβουλή. ἄρκτος. Chald. דובא Duba: Ursus.
Δαγών. Hebr. דגון Dagon: Idolum Philistæorum.
Δάρ. Hebr. דק Dak: Minutum quid.
Δαρώμ. Hebr. דרום Daróm: Plaga meridionalis.
Δεβραθά. Vide **Χαβραθά**.
Δελέφαρ. ὁ τῆς **Ἀφροδίτης** ἀστήρ, ἐπὶ **Χαλδαίων**.
Δελατ. Litera Alphabeti. Hebr. דלת Daleth.
Διάλ. τὴν ἑλαφον. Hebr. איך Ajjal: Cervus.
Δίβαλον. μέλι. Hebr. דבש Debasch, vel Dibasch: Mel.
Διζα. αἶξ ap. Lacones. Chald. דיצא Diza: Caprea.
Ἐβεως. Ebeuus. Hebr. הבנים Hobnim.
Ἐβραῖος. Hebræus. Hebr. עברי Ibrí.
Ἐδέμ. τρυφή ὁ παράδεισος. Hebr. עדן Eden: Voluptas, Regio amœna.
Εἶν, s. **Ἴν**, s. **Ἵν**. Mensura liquidorum. Hebr. הין Hin.
Εἶρ. λαίλαψ. Chald. עיר Ir: Nuncius.
Ἐλαμαν. ὑπέρθυρον. Hebr. אלם Elám: Vestibulum, Portions. Vide **Αἰλάμ**.
Ἐλειλμ. Hebr. אלילים Elilim: Idola.
Ἐλελεύ. Hebr. הלילי Helilu: Ejulate.
Ἐλιούν. ὁ ὑψιστος. Hebr. עליון Eljon: Excelsus.
Ἐλλουλίμ. Hebr. הללילי Hillulim: Festum cum laudibus Dei peragendum.
Ἐλφος. Butyrum, ab Hebr. אלה Allúph: Bos, vel חלב Héleb: Pinguedo.

Ἐλωείμ· Hebr. אֱלֹהִים Elohim : Deus.
 Ἐλωί· ὁ θεός μου. Syr. ܐܠܗܝ Alohi.
 Ἐμεκ· Hebr. עֵמֶק Ēmek : Vallis.
 Ἐμμανουήλ· Hebr. עִמָּנוּ אֵל Immanu el : Nobiscum Deus.
 Ἐμμωνείμ· Hebr. אֱמֹנִי Almoni : Quidam.
 Ἐξ· Sex. Hebr. שֵׁשׁ Scheseh.
 Ἐπτὰ· Septem. Hebr. שֶׁבַע Scheba.
 Ἐργάβ, s. Ἀργάβ. Pro Hebr. אֶבֶן Eben : Lapis, et נֶגֶב Negeb : Meridies.
 Ἐρεβος· Tenebræ. Hebr. עֶרֶב Ereb : Vespera.
 Ἐσβεί, s. Ἐσβεί, s. Ἐεβηρέ. Pro Hebr. הֵעֵבִיר Heebir : Venire fecit.
 Ἐσεβών. Pro Hebr. פְּנִימָה Penimah : Intus.
 Ἐσεφίμ, s. Ἀσαφείν· Hebr. אֲסֻפִּים Asuphim : Collectiones.
 Ἐσσήν· Hebr. חֹשֶׁן Hoschen : Pectorale.
 Ἐσσήν· βασιλεύς. An e Chald. חֲסִין Hasin : Potens?
 Ἐσσηρός (leg. Ἐσσηνός) μάντις. Ab Hebr. חֹזֶן Hasón : Visio, Oraculum.
 Ἐφὸδ βάρ· ἱερατικὸν ἐνδυσμα. Hebr. אֶפֶד בָּר Ephod·bad : Amiculum linteum. Sed pro בָּד Bad, Interpres falso legit בָּר Bar, quod Gr. exp. Parvum. Vide Βάρ.
 Ἐφφαθ· διανοιχθήντι. Chald. אֶפְתָּה Ephthab, vel Hebr. הִפְתָּה Hiphthah : Aperitor.
 Ζαχχών· Cellarum. Corruptum videtur ex Hebr. גִּזְזִין Ganzac : Gazophylacium.
 Ζειρατῆς ἱμάτιόν τι Σύρων.
 Ζέμα, s. Ζέμμα· Hebr. זִמָּה Simmah : Facinus.
 Ζήτα· Litera Alphabeti. Hebr. צֶדֶד Zadeh.
 Ζιβύνη· ὀλοσίδηρον ἀκόντιον. Forsan e Syr. תְּבִנָּה Tibnah : Spica.
 Ζινίχιον, s. Ζαννίχιον· Corrigia. An ex Hebr. שֶׁרֶךְ Seroc : Corrigia?
 Ζιον, s. Ζειού· Hebr. יוֹן Siv : Mensis secundus Hebræorum.
 Ζούσαι· δραχμαί. Syr. et Chald. ܐܘܫܐ Susa : Drachma.
 Ζώνη· Zona. Chald. ܐܘܢܐ Zonar.
 Ζωφασμίν· οὐρανοῦ κατόπτει. Hebr. צִפְּהַשְׁמִיִּם Tsopbeh haschsamajim : Speculator cælorum.
 Ἡδὼ· ἱρις, τόξον. Hebr. אֵדֶד Edd : Calamitas ejus, quod Interpres legit pro אֹרֹךְ Oro : Lux ejus.
 Ἡλί· θεέ μου. Hebr. אֵלִי Elí : Deus mī.
 Ἡαλά· Hebr. תְּעֵלָה Thaalah : Fossa.
 Ἡασσούρ· Hebr. תַּאֲשֻׁר ThaaSchur : Arboris genus.
 Ἡαιμάν· Hebr. תִּימָן Theman : Meridionalis plaga.
 Ἡαλπιώθ· ἐπάλξεις. Hebr. תַּלְפִּיּוֹת Thalpioth : Armaria.
 Ἡαμανάθ· παρθένιον. An i.q. Hebr. תַּמְכָּה Thamcah : Herba quædam amara?
 Ἡαμμούζ· Hebr. תַּמְחָם Thammus : Adonis.
 Ἡαννείμ· Hebr. תַּנִּים Thanim : Canes feri.
 Ἡαρσείς, s. Ἡαρσείς· Hebr. תַּרְשִׁישׁ Tharsebisch : Lapidis pretiosi genus.
 Ἡαυ· Hebr. תָּא Tha : Conclave. Alias redditur θεέ.
 Ἡαυ· Litera Alphabeti. Hebr. תָּו Thau.
 Ἡεέ· Hebr. תָּא Tha : Thalamus. Plur. Θεείμ· Hebr. תַּיִם Thaim.
 Ἡεβουλαθώθ. Pro Hebr. תַּהַבּוּלוֹתָה Thahbulotháv : Consilia ejus.
 Ἡηλάθ. Corruptum e θεέ αἰλάμ.
 Ἡεκέμ· Hebr. תַּחֲיִים Tuchim : Pavones.
 Ἡεκέλ· Mensuræ genus. Ponitur pro Hebr. לֶתֶךְ Lethec. Vide Λεθέκ.
 Ἡεμάν· ἀνεμος νόθος, ἀνατολή. Hebr. תִּימָן Theman : Meridies. Vide Ἡαιμάν.
 Ἡεραφείν, s. Ἡεραφείν· Hebr. תַּרְפִּים Theraphim : Idola.
 Ἡήβα· ὁ βοῦς ap. Syros, si fides habenda Etymologo.
 Ἡήβα· κιβώτιον. Vide Θιβή.
 Ἡήτα· Litera Alphabeti. Hebr. טֵט Tet.
 Ἡίβη· πλεκτόν τι κιβωτοειδές, ὡς γλωσσοκομείον. Hebr. תִּיבָה Thebah : Arca, Navigium. Hinc Θιβωνός· κιβωτός.
 Ἡύννος· Thynnus, Piscis. An ab Hebr. תַּנִּין Thannin : Cete?
 Ἡιά· θεός. Hebr. יָה Jah.
 Ἡαμείμ, s. Ἡαμείμ· Hebr. יַמִּים Jemim : Aquæ calidæ.

Ἡαμίν· Hebr. יַעִים Jaim : Palæ.
 Ἡασπίς· Hebr. יַשְׁפָּה Jaschpéb : Lapidis pretiosi genus.
 Ἡαώ· Hebr. יְהוָה Jehovah : Dei nomen.
 Ἡεσσαίμον, s. Ἡεσσεμού· Hebr. יֵשַׁעֲמוֹן Jeschimon : Solitudo.
 Ἡελα· ἀγαθὴ τύχη. An corruptum e Chald. מַלְאָה Masalah : Signum Zodiaci?
 Ἡελος· Κρόνος. Hebr. אֵל El : Fortis, Deus.
 Ἡνίον· μέτρον. Hebr. חֵין Hin. Vide Εἶν.
 Ἡξός· Avis genus. An ex Hebr. יַקַּשׁ Jakasch : Aucupari?
 Ἡωβήλ· Hebr. יוֹבֵל Jobél : Instrumentum musicum.
 Ἡωβηλαίος, s. Ἡωβηλαῖος· Annus ap. Israelitas celebrari solitus : שְׁנַת הַיּוֹבֵל Schenát hajjobél.
 Ἡώτα· Litera Alphabeti. Hebr. יוֹד Jod.
 Ἡάβειροι· Cabiri, Dii in Samothracia culti. Hebr. כַּבִּיר Cabir : Magnus, Potens.
 Ἡάβος· μέτρον σιτικὸν καὶ οἰνικόν. Hebr. קַב Kab.
 Ἡάδης· ἁγισμός. Hebr. קַדֵּשׁ Kadesch : Sacer.
 Ἡαδησίμ· Hebr. קַדֵּשִׁים Kadeschím : Cinædi.
 Ἡάδος· Cadus. Hebr. כַּד Cad : Hydria.
 Ἡαμά· ὁ ἀγρός. An ab Hebr. קַמָּה Kamáb : Seges?
 Ἡάμηλος· Hebr. גַּמָּל Gamál : Camelus.
 Ἡάννα· Storea. Hebr. קַנָּה Kanèh : Calamus.
 Ἡάππα, s. Κόππα· Litera Alphabeti. Hebr. כַּף Caph, vel קוֹף Koph.
 Ἡάρα· τὰ πρόβατα. Conferunt Hebr. כַּר Car : Agnus, Pascuum.
 Ἡάρνον· τὸν σάλπιγγα. Hebr. קֶרֶן Keren : Cornu.
 Ἡάρνος· φθείρ, πρόβατον, βόσκημα. Hebr. כַּר Car : Agnus, Pascuum. כִּנִּים Chinnim : Pediculi, ap. Rabbinos.
 Ἡασσία· Cassia. Hebr. קִצְיוֹת Kezióth.
 Ἡάστον· ξύλον. An a Chald. קֶס : Lignum?
 Ἡάστν γραμματέως· Hebr. קֶסֶת Késeth sophér : Vas scribæ, s. Atramentarium.
 Ἡασύτας· Συριακὸν βοτάνιον. Couferunt Syr. כִּסְוֵתָא : Integumentum.
 Ἡαυῶνες scribunt nonnulli pro Χανῶνες, quod vide.
 Ἡαφρώ· Hebr. כַּפּוֹת Cappoth : Spathæ.
 Ἡερβαλά· Forsan ex Hebr. כַּרְבֵּלוֹת Carbeloth : Paludamenta.
 Ἡεφουρέ· Hebr. כֶּפְרִי Chephori : Crateres.
 Ἡιννάμωμον· Cinnamomum. Hebr. קִנְמֹן Kinnamón.
 Ἡινύρα· κιθάρα. Hebr. כִּנּוֹר Chinnor.
 Ἡόης, s. Κόης· ἱερεὺς Καβείρων. Conferunt Hebr. כֹּהֵן Cohén : Sacerdos.
 Ἡολπίας· Hebr. קוֹל פִּי יָה Kol pi jah : Vox oris Jehonæ, qua factus est homo.
 Ἡορβανᾶς, s. Κορβωνᾶς· ἱερεὺς θησαυρός, παρὰ Ἰουδαίοις. Hebr. קֹרְבָן Korbán : Oblatio.
 Ἡόρος· Mensura aridorum. Hebr. כֹּר Cor.
 Ἡόττανα· Ficus exiguæ ap. Syros. Hebr. קָטָן Katón : Parvus.
 Ἡοττάνα· Virgo. An ex Hebr. קֶטְנָה Ketanah : Parva.
 Ἡοῦμι· Hebr. קוּמִי Kumí : Surge.
 Ἡοχλάριον· Mensura liquidorum. Conferunt Hebr. כִּלִּי Cli : Vas ; vel Chald. כִּלְל Chillel : Complecti.
 Ἡρόκος· Crocus. Hebr. כַּרְכֶּם Carcom.
 Ἡύμινον· Hebr. כַּמּוֹן Cammon : Cuminum.
 Ἡύπελλον e κύφελον ortum putatur, et hoc ex Hebr. כַּפְּפָה Caphaph : Curvare.
 Ἡύκρος· Arbor quædam flore odorato, qui Hebr. כֹּפֶר Copher dicitur.
 Ἡαμά· ἱνατί. Hebr. לַמָּה Lammah : Quare. Scribitur et Λαμμά.
 Ἡάμβδα· Litera Alphabeti. Hebr. לָמֶד Lamed.
 Ἡαμπάς· Chald. לַמְּפָר Lampad : Fax.
 Ἡαχμάν· Panis genus ap. Syros. Chald. לַחְמָה Lahma : Panis, Cibus.
 Ἡεθέκ· Hebr. לֶתֶךְ Lethec : Mensuræ genus.
 Ἡεπίδι· Edulium Syris proprium. Confertur Chald. לַפְּדָא Laphda : Cibus e ficubus confectus.
 Ἡέσχη· τὸ κοινὸν δειπνητήριον. Confertur Hebr. לַשְׁחָה Laschón : Lingua, Sermo ; vel לִשְׁכָּה Lischcah : Conclave.
 Ἡευσιθάβ· δράκων. Hebr. לֵוִיָּתָן Leviathan : Bellua magna, Crocodilus.

- Λιβανος**: Arbor thurifera, et **Λιβανωτός**: Thus. Hebr. **לבנה** Lebonah: Thus.
Λῆς: Leo. Chald. **לש** Lis.
Λόγῃ: Hebr. **לל** Log: Mensura fluidorum.
Λούφα: Herba e dracunculi generibus ap. Syros, ut **Ἄρον** Ægyptiacum.
Μάγδωλος: οἰκοδόμημά τι. Hebr. **מגדל** Migdal: Ædificium magnum.
Μαγέβ. Vitiosa scriptura pro **Ναγέβ**, quod vide.
Μάγιν: ἀσπίδα. Hebr. **מגן** Magén: Clypeus.
Μαδεκῶβ et **Μαμαρῶθ** quid signif., et an sint Hebr. originis, quærendum.
Μαελέθ: Hebr. **מחלת** Mahalath: Instrumentum musicum.
Μαεμωνί et **Ἐμμωνεῖμ** s. **Ἀλμωνί**: Hebr. **אלמני** Almoní: Quidam.
Μάζα: τροφή. Hebr. **מזון** Masón: Cibus.
Μάζα: Maza. Hebr. **מצה** Mazzah: Massa fermentata.
Μαζαλῶθ scribitur pro **Μαζουρῶθ**, quod vide.
Μαζουρῶθ: Hebr. **מזורות** Massalòth, et **מזורות** Massaròth: Stellæ quædam.
Μάζωνες: Bacchanale convivium Laconice, an ab Hebr. **מזון** Masón: Cibus, an a **מצה** Mazzah: Placentæ genus, dictum?
Μάκελος: δρύφακτος. Hebr. **מקל** Makkél: Baculus.
Μακκαβαῖος: ἀνδρείος πολεμιστής. Chald. **מקבא** Makkaba: Malleus.
Μαλάχβηλος: θεὸς πατρῶος Palmyrenorum. Comp. videtur e Syr. **ܡܠܚܐ** Malco: Rex, et **ܒܥܠ** Beel: Dominus.
Μαλάχη: Malva. Hebr. **מלוח** Malluah.
Μάλικα: τὸν Ἡρακλέα. Syr. **ܡܠܚܐ** Malco: Rex.
Μαμαρῶθ. Vide **Μαδεκῶβ**.
Μαμζήρ: Hebr. **ממזר** Mamsér: Filius nothus e concubina.
Μαμωνᾶς, s. **Μαμμῶνας**: θησαυρὸς πλεονέξιας. Hebr. **מטמון** Matmon: Thesaurus.
Μάν. Vide **Μάννα**.
Μανᾶα, s. **Μαναᾶ**, s. **Μάννα**: θυσία. Hebr. **מנחה** Miuliah: Oblatio.
Μανδύας: Vestimenti militaris genus ap. Persas. Confertur Hebr. **מדים** Maddim: Vestes.
Μανιάκης: Torques aureus. Chald. **מניכא** Menica.
Μάννα, s. **Μάν**: Cibus roris instar a cælo demissus. Hebr. **מן** Man.
Μάννα: θυσία. Vide **Μανᾶα**.
Μανσοῦρ: κύων. An pro **Μαζούρ**, uude **Μαζουρῶθ**, quod vide.
Μαραναθά: ὁ Κύριος ἦλθεν. Chald. **מרנא אתה** Marana athah: Dominus noster venit.
Μαράζας. An Hebr. **מרחשון** Marhesvan: Nomen mensis, qui in partem Octobris incidit?
Μαριμῶθ, s. **Μαριβῶθ**: Hebr. **מריבות** Meriboth: Altercationes.
Μάριν: τὸν Κύριον. Syr. **ܡܪܝܢ** More: Dominus.
Μαριῶθ: ἀντιλογία. Depravatum e **Μαριβῶθ**, quod vide.
Μαρνάν: Jovis nomen ap. Gazæos. Syr. **מרנש** Marnas: Dominus hominum.
Μασέχ, s. **Μησέκ**: Hebr. **משק** Mesek: Possessio, vel Discursatio.
Μασμαρῶθ: Hebr. **מזמרות** Mesammeroth: Emunctoria.
Μασφᾶα: Hebr. **מספחת** Mispahath: Eruptio, Abscessus.
Μασῶβ: τὸ θυσιαστήριον, videtur ortum ex Hebr. **מזבח** Misbéah: Altare.
Μαχεβάρ: Hebr. **מכבר** Machér: Stragulum.
Μάψαρ: ὀχύρωμα. Hebr. **מבצר** Mibzár: Locus munitus.
Μαωσεῖμ: Hebr. **מעוים** Maussím: Munimenta.
Μεγαμάζα: ἡ ἐπὶ βασιλέα δέσις. ap. Syros.
Μελχόμ: Hebr. **מלכם** Milcom: idolum Ammonitarum, etiam **מלך** Molec vocatum.
Μεσθάαλ s. **Μισθάαλ**: Hebr. **מלתחה** Melthahah: Vestiarium.
Μεσίας, s. **Μεσσίας**: ὁ Χριστός. Hebr. **משיח** Mashiáh: Unctus, Rex.
Μεσζάβ: Hebr. **מצב** Mazzab, s. **מצבה** Mazzabéh: Statio militum.
Μεσσαέ, s. **Μεσαέ**, s. **Μεσσαί**: Hebr. **מסה** Massah: Arcendi actus.
Μεταχαβίμ. Alii μεθ' ἀχαβίμ. Hebr. **מתחבאים** Mithchabbatím: Absconditi.
Μεχωνῶθ: Hebr. **מכנות** Meconoth: Bases.
Μίρμα: Improbus. Hebr. **מירמה** Mirmah: Fraus.
Μισσύνη: ἡ ὀξύτης, παρὰ Χαλδαίους. An a **שן** Schannán: Acuere?
Μισώρ: εὐλυτος. Nomen ejus, qui invenit salis usum. Syr. **משורא** Mesoro: Solutus.
Μνᾶ: Mina. Hebr. **מנה** Manéh: Mina.
Μολοβόβαρ: ὁ τοῦ Διὸς ἀστήρ παρὰ Χαλδαίους. Corruptum putant e **Μολοχούκαβ**, Hebr. **מלך מלך** Moloc cocab: Rex stella, vel e **Κοχοβόβαλ**. **מלך כעל** Cocab baal: Stella Baal s. Jovis.
Μολόχ, s. **Μολώχ**. Vide **Μελχόμ**.
Μόνιμος: Ἐρμης, ap. Syros Edessæ. Phœn. **منعم** Minom: Suavis sermone.
Μοσθαθ, s. **Μοσθῶ**, s. **Μασχίθ**: pro Hebr. **חר חמשה** Har hammaschhith: Mons corruptor, quod nomen imponitur monti Oliveti.
Μοσφαθαίμ, s. **Μοσφαθαίμ**: Hebr. **משפתיים** Mischpethajim: Termini s. Canales.
Μουθ: Pluto ap. Phœnices. Hebr. **מות** Máveth: Mors.
Μούσα. An ex Hebr. **מוסר** Musàr: Eruditio?
Μῦ: Alphabeti litera. Hebr. **מם** Mem.
Μύζω: Premo, Sugo. Hebr. **מצה** Mazah: Expri- mere.
Μυλιττα: ἡ Ἀφροδίτη, ap. Assyrios. An ex Hebr. **מולדת** Molédeth: Genitrix?
Μύρον et **Μύρρα**: Myrrha. Hebr. **מור** Mor.
Μῶβηλ et **Μόδη**: Mensuræ genus ap. Hebræos esse dicitur.
Μωήδ: Hebr. **מועד** Moéd: Tempus.
Μῶμαρ: Macula. Hebr. **מום** Mum.
Ναβιν: Forsan ex Hebr. **נבים** Navím: Habitacula.
Νάβλα, s. **Νάβλιον**: Instrumentum musicum. Chald. **נבלא** Nabla.
Ναγέβ: Hebr. **נגב** Négeb: Plaga meridionalis.
Ναζαραῖος, **Ναζηραῖος**, **Ναζιραῖος**, **Ναζιρεός**, **Ναζωραῖος**, **Ναζερ**, s. **Ναζίρ**: Hebr. **נזיר** Nasír: Sacratum, Deo.
Νάρδος: Nardus. Hebr. **נרד** Nerd.
Νάχαλ: Hebr. **נחל** Nahal: Torrens.
Νεβελ: Hebr. **נבל** Nébel: Urceus figulinus.
Νεδδά: Hebr. **נדדה** Niddah: Fœditas.
Νεέλασσα: Hebr. **נעלסה** Neelasah: Exultabunda.
Νεεσβειεμωδ scriptum pro **Ἐσβεῖε μωήδ**, quæ vide.
Νεεσσαρᾶν, s. **Νεσσαρᾶν**, s. **Νεεσσάρ**: Hebr. **נעצר** Nezar: Detentus.
Νεζέρ: Hebr. **נזר** Naser: Diadema.
Νέσσα: Hebr. **נצה** Nozàh: Penna.
Νέτωπον: Unguentum. Hebr. **נפת** Nataph: Gutta.
Νεχωθά: Hebr. **נכתה** Necothah: Aromata, vel potius Thesauri.
Νῦ: Litera Alphabeti. Hebr. **נן** Nun.
Νωκῆδ, **Νωκῆθ**, s. **Νωκῆδ**: Hebr. **נקד** Nokéd: Pastor.
Ὁθόνη et **Ὁθόνιον**: Linteum. Hebr. **אטון** Etun.
Ὁθόννα: Herba in Syria crescens.
Οἰνάς: Avis columbam referens. An ex Hebr. **יונה** Jonah: Columba?
Οἶνος: Vinum. Hebr. **יין** Jajin.
Οἶφ: Hebr. **אפה** Ephah: Mensuræ genus. Vide Ægyptiaca.
Ὁκόρνους: τοὺς πάργοντας. An ex Hebr. **חרגל** Hargol: Locustæ genus?
Οὐά, s. **Ουᾶ**: Vah. Hebr. **האח** Heáh.
Ουαί: Væ. Hebr. **אוי** Oi, et **הוי** Hoi.
Ὁφαταί: ἱερὰ στολή. Corruptum videtur ex Hebr. **אפוד** Ephod. Vide **Ἐφούδ**.
Ὁφίς: Serpens. Hebr. **אפע** Ephà: Vipera.
Παλλακή, s. **Παλλακίς**: Hebr. **פלגש** Pillegesch: Pellex.
Παραός: ὁ ἀετός, ap. Macedones. Hebr. **פסל** Pésel: Aquilæ genus.
Πάσχα: Passa. Hebr. **פסח** Pésah: Transitus.

Πάταικοι· Simulacra deorum in navibus. An ex Hebr. פִּתָּח Pittah: Insculpere, an e בֵּטַח Bétah: Securitas?

Πελεγίανες· οἱ βουλευταί, ap. Syros. Syr. פִּלְחָן Polchán: Ministerium, Cultus.

Πι· Alphabeti litera. Hebr. פֶּה Peh.

Πιστάκια· Pistacia. Syr. ܡܨܬܟܐ Posteko.

Πρός· ξύλον· ἐν Αἰθιοπία. An Hebr. בְּרוֹשׁ Berðsch: Abies?

Προσάββατον· Prosabbatum. Vide Σάββατον.

Ῥαββί, s. Ῥαβί· Hebr. רַבִּי Rabbí: Magister meus.

Ῥάβδδα· (leg. Ῥαββιδία s. Ῥαββιδεία) τὰ διδασκαλεία, a v. Ῥαββί.

Ῥάβος· Magister, e Ῥαββί detortum videtur.

Ῥαβουνί· Syro-Chald. רַבּוּנִי Rabboni: Magister meus.

Ῥαθμέν· Hebr. רוֹתֵם Rothem: Juniperus. Alii scribunt Ῥαθām vel Ῥαμάθ.

Ῥαιφάν· Vide Ῥεμφά.

Ῥακά, s. Ῥακκά· Ex Hebr. רָקַק Rakak: Conspicere, vel e Chald. רִיקָא Reka: Vanus.

Ῥαμάς· ὁ ὕψιστος. Θεός. Hebr. רָם Ram: Altus.

Ῥασιμ, s. Ῥασσείμ· Hebr. רָצִים Razim: Cursores.

Ῥαφαείμ· Hebr. רִפְּהִים Rephaim: Manes.

Ῥεμφάν, s. Ῥαιφάν· Idolum Israelitarum.

Ῥῶ· Litera Alphabeti. Hebr. רוֹשׁ Resch.

Ῥῶς· Hebr. רוֹשׁ Rðsch: Caput, Princeps.

Σαβά· αἰχμαλωσία. Hebr. שַׁבָּה Schabäh: Captivum duxit.

Σαβαχά· Hebr. שַׁבַּח Sebacäh: Reticulum.

Σαβαχθανί, s. Ἀβαχθανή· Hebr. שַׁבְּכַתָּנִי Schebaktani: Dereliquisti me.

Σαβαῶθ, s. Σαββαῶθ· Hebr. צְבָאוֹת Zébaoth: Exercitus.

Σάββατον· Hebr. שַׁבָּת Schabbáth: Dies septimus. Sabbatum.

Σαβεί, s. Σαββεῖρ s. Σαβεῖρ· Hebr. עֶרֶז הַצִּבִּי Erez hazzebí: Terra splendoris, i. e. amœnissima, Palæstina.

Σαβέκ· Hebr. בַּשְּׁבַק Bashac: Inter vepres. Alii exp: ἀφesis e Chald. שַׁבַּק Schebak: Dimisit.

Σαβθά· Mensuræ genus. Syriacum nomen dicitur.

Σαδαί, Σαδδαί, Σαδδαελ· Hebr. שַׁדַּדַּי Schaddai: Potentissimus, nomen Dei.

Σαδδουκαῖοι· δίκαιοι. Secta Judæorum. Ab Hebr. צֶדֶק Zedek: Justitia.

Σαδημῶθ· Hebr. שְׁדֵמּוֹת Schedemóth: Campestris.

Σαδηρώθ· Hebr. שְׂדֵרוֹת Sederóth: Ordines militum.

Σάκελλα· δέχεσθαι. Chald. שַׁקֵּל Schekäl: Accipere.

Σάκκος· Saccus. Hebr. שַׁק שַׁק Sac.

Σαλασία· Hebr. שְׁלִישִׁי Schelischiah: Trima. Scribitur et Σαλισία et Σελισία.

Σαμβύκη· Instrumentum musicum. Chald. סַבְכָּא s. סַבְכָּא Sabbecá.

Σάν· Litera Alphabeti ap. Dores. Hebr. שֵׁן Sin.

Σάπφειρος· Sapphirus. Hebr. סַפִּיר Sappir.

Σαράβαρα· Tibialia ap. Persas. Chald. סַרְבַּלִין Sarballn.

Σαραφίν· γνώσεως πληθυσμός, ἡ σοφίας χύσις. Ab Hebr. שָׂרָא Sará: Exuberare, et בִּינָה Binah: Intelligentia. Alii exp.: ἐμπρηστὰς, ἐμπυρα στόματα, ἡ θερμαίνοντας, ab Hebr. שָׂרָפָה Saraph: Cremare.

Σαραχέρω· ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας. Forsan e Chald. סָרַךְ Saréc: Princeps, et כֶּרֶךְ Cherác: Involvere.

Σαργάνη· Sporta. Syr. סַרְיַן Serig: Rete.

Σατάν, Σατάν, Σατανᾶς· Hebr. שָׂטָן Satán: Adversarius, Malus genius.

Σάτον· σιτικὸν μέτρον. Hebr. סֵאָה Seäh, Syr. ܣܬܐ Sato.

Σαφῶθ, s. Σαφφῶθ· Hebr. שַׁפּוֹת Schaphoth: Casei.

Σαχών· Hebr. שֶׁחֶל Séchel: Prudentia.

Σαών· Hebr. שָׁוָן Schaón: Tumultus.

Σελήν· τριχώνες, (leg. τριχώντες) δαιμόνων τι γένος. Hebr. צִיִּים Zijím: Feræ. Scribitur et Σελεν.

Σέιμ· Hebr. צִים Zim: Naves.

Σελμῶν· ἀνταπόδοσις. Hebr. שְׁלִילִים Schillim: Retributio.

Σεμίδαλις· Similago. Chald. סְמִידָא Semida: Farina.

Σεμίραμις· περιστέρα ὄρεως ap. Syros.

Σεραφεῖμ, Σεραφίμ, Σεραφεῖν· Angelorum nomen. Hebr. שֶׁרָפִים Seraphim.

Σερσερώθ· Hebr. שַׁרְשָׁרוֹת Scharscheróth: Catenæ.

Σεφηλά· Hebr. שֶׁפְּהֵלָה Schephelah: Planities.

Σήθ· Hebr. שֵׁת Seéth: Tumor.

Σηττα· Hebr. שִׁטָּה Schittah: Spina Ægyptia.

Σίγλαι et Σίκλαι· Inaures. Chald. ܣܢܝܐ Segol: Bo-trus.

Σίγλον· νόμισμα Περσικόν. Chald. ܣܠܐ Sêla: Siclus.

Σίγμα· Alphabeti litera. Hebr. שֵׁן Sin, vel סִמָּךְ Sammec.

Σίκερα· Temetum. Hebr. שֶׁכַר Schecar.

Σίκημα s. Σίκιμα· Hebr. שֶׁכֶּם Schechém: Portio.

Σίκλος· Siclus. Hebr. שֶׁקֶל Schèkel.

Σιλωά· Hebr. שֶׁלַח Schelah: Nomen piscinæ Hierosolymis, alias Siloa vocata.

Σιλωάμ· ἀπεσταλμένος, ab Hebr. שֶׁלַח Schalah: Misit. Nomen ejusdem piscinæ.

Σίον· (leg. Σιούαν) Nomen mensis. Chald. ܣܝܢ Sivan.

Σιῶνες s. Σιῶνες· Hebr. שַׁהֲרֵנִים Saharonim: Lunulæ, monilis genus.

Σισίλαρος· πέρδιξ. (Leg. Σισί s. Σίς· λάρος, πέρδιξ.) Hebr. סִס Sis: Grus vel alia avis.

Σισόης· τὸ πλεξείδιον. Orta vox videtur ex Hebr.

Σιζίθ· Zizith: Coma capitis anterior.

Σίσων· Semen parvum in Syria, apio simile.

Σιών· Hebr. צִיֹּן Zajon: Regio arida.

Σκοῖδος· ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι. Deducitur vox ex Hebr. שַׁקָּד Schakád: Vigilavit.

Σκόφιος· Primus equus, qui e petra erupit. Syr. ܣܟܝܦܝ Skiphi: πετραῖος.

Σμύρνα· Myrrha. Hebr. מוֹר Mor.

Σοάμ· Hebr. שׁוֹהָם Schoham: Gemmæ genus. Scribitur et Σοόμ.

Σοκχώθ, s. Σοκχώ· Hebr. סֻכּוֹת Succóth: Tentoria.

Σουαρείμ· Hebr. שׁוֹאֲרִים Schoarim: Pessimæ, deficiubus.

Σουσίας· ὁ ἵππος. Hebr. סוּס Sus.

Σοῦσον· Lilium. Hebr. שׁוּשַׁן Schuschan.

Στύραξ· Arbor Syriæ, ejusque Lacryma.

Συδύκ· δίκαιος. Hebr. צַדִּיק Zaddík: Justus.

Συκάμινος· Mori. Hebr. שִׁכְמִים Schikmim.

Συρίζω· Sibilo. Hebr. שַׁרַק Scharak.

Σωρήχ, Σωρήκ· Hebr. שׁוֹרֵק Sorek: Vitis generosior.

Σωφέρ· Hebr. שׁוֹפָר Schóphar: Tuba.

Ταλιθά, s. Ταληθά· Syr. ܬܠܝܬܐ Telitho: Puella.

Ταλις· Puella desponsata, ap. Æoles. Chald. ܬܠܝܬܐ Taljetha: Puella.

Ταῦ· Litera Alphabeti. Hebr. תָּו Thau.

Ταῦρος· Taurus. Hebr. שׁוֹר Schor. Chald. et Syr.

Thor.

Ταφέθ, Τοφέθ, s. Τοφέθ· Nomen loci in valle Hinnom, ubi præcipue Moloch colebatur. Hebr. תַּפְתַּח Thopheth.

Τελχίν· βάσκανος. Hebr. תַּלְחִישׁ Thalhisch, a לחש Lahasch: Incantare.

Τήβηθ· Hebr. תֵּבֶת Tebeth: Mensis Hebræorum decimus.

Τοφέθ, s. Τοφέθ· Vide Ταφέθ.

Υ· Hebr. הֵן Hin. Vide Εἷν.

Υσσωπος· Hebr. אֶשׂוֹב Esób: Hyssopus.

Υφέι· Hebr. אֶפְהָא Ephah. Vide Οἶφ.

Φαάθ· Hebr. פֶּה Pheah: Angulus, Extremitas.

Φαγόνα, s. Φαγῶνα· ἀπληστον. Forsan a Chald. פָּגַג Phagag in Ithpehal: Oblectari se; vel a פָּגַן Phagan: Paganus, Idiotia incivilis.

Φαλμουνί· scribunt alii pro Φελμουνί, quod vide.

Φαρισαῖος· ἀφωρισμένος Phariseus, secta Judæorum, nomen habet a פָּרַשׁ Pharasch: Separavit.

Φασέκ, s. Φασέχ· Hebr. פֶּסַח Pesah, i. e. Festum paschale. Vide Πάσχα.

Φελμουνί· Hebr. פֶּלְמוֹנִי Phalmoni: Quidam. Scribitur et Φελμωνί, Φελμῶνι, Φαλμουνί.

Φ· Litera Alphabeti. Hebr. פֶּה Peh.

Φογώρ· Hebr. פְּעוֹר Peor: Nomen idoli Moabitici. Vide Βεελφεγώρ.

Φορβομμίμ, Φορβομμίν, Πορθεμμείν, s. Παρθών· Hebr. פָּרְתִּמִּים Parthemim: Nobiles.

Φράζων· (an Φαραζών;) Hebr. פֶּרָזֶן Pherasón: Dux.

Φρέαρ· Hebr. בְּאֵר Beér: Putres.

Φύκος· Fucus. Hebr. פֶּזֶק Pluc: Stibium.

Χαβραθά γῆς, s. Χειβραθά, s. Δεβραθά· Hebr. חִבְרַת Chibrát erez: Spatium aliquod terræ.

Χαμῶς· Hebr. כַּמֹּשׁ Camosch : Idolum Moabitum.

Χαρμιουνῶ· οἰνᾶς, Avis ap. Syros, e כַּרְמָא Carma s. Carmo : Vitis, et יוֹנָה Juno s. Jono : Columba.

Χανῶνες, Χαννῶνες, Χαμῶνες, s. Κανῶνες· Hebr. כַּנְוִים Cavvanim : Liba.

Χαφουρή, s. Κεφουρή· Hebr. כְּפֻרִים Chephurim : Scyphi.

Χερέθ· (an leg. Χενέθ;) Hebr. חֲנוּיֹת Hanujoth : Cellulae, Fornices, vel potius Ligna incurva, quibus includi solebant malefici.

Χερουβείμ, Χερουβείν, Χερουβίμ, Χερουβίν· Hebr. כְּרוּבִים Cherubim : Figuræ fictæ, emblematicæ. Angeli.

Χεττίμ legitur pro Hebr. בֵּיתִים Bottim : Domus.

Χθωροδλάψου s. Χεβροδλάψου· Eduliū genus ap. Syros.

Χι· Litera Alphabeti. Hebr. חֵית Heth.

Χιτών· Hebr. כֶּתֶנֶת Chethonath : Tunica.

Χοθωνῶθ· Hebr. כֹּתְנוֹת Cothnoth : Tunicae. Scribitur et Χωθωνῶθ.

Χορρί s. Χορρέ· Hebr. כְּרִי Corri : Satellitum regionum genus.

Χορχόρ· legitur pro Hebr. כֹּדֶכֶד Codcod : Lapidis pretiosi genus. Scribitur et Κορχορύς.

Χούδουα· Junci species. Nomen comp. ex Hebr. חֹדֶן Ahu : Juncus, et Punico דֹּן Du : Nigrum.

Χωθάρ· Hebr. כֹּתֶרֶת Cothareth : Capitulum columnæ.

Χωθαρέθ· Hebr. כֹּתְרוֹת Cotharoth : Pluralis præcedentis.

Χωμαρίμ· Hebr. כֹּמָרִים Comarim : Sacerdotes idolorum.

Ψαλτήριον· Instrumentum musicum. Chald. פְּסַנְטֵרִין s. פְּסַנְתֵּרִין Pesanterin.

Ψονθομφανήχ, s. Ψοθομφανήχ· Hebr. צִפְנַת פֶּנֶח Zaphnath Phaneah : Nomen Josepho a Pharaone iudium. Vide Ægyptiaca.

Ώσαννά· Hebr. הוֹשִׁיעַ נָא Hoschiah-na : Salve quæso.

HERACLEOTÆ.

Λύθιος· ἡθμός. Colum.

ILLYRII.

Δενάδαι· οἱ Σάτυροι.

INDI, quos cum Persis nonnunquam confundunt.

Ἀνάγκης· (an potius Ἀνάκης vel Ἀναύκης;) Avis quædam.

Βαισήνης· τὸ στρατόπεδον.

Βαίσηνος· ὁ στρατός.

Βέρβερι· ὄστρακον φέρον τὸν θανμαζόμενον μαργαρίτην λίθον.

Βόσμορος, Βώσμορος, s. Βόσπορος· Frumenti genus.

Βραχυᾶνες· Gymnosophistæ.

Γάνδαρος· ὁ ταυροκράτης.

Γανσαλίτης· ὄρνεον.

Δεῦνος· ὁ βασιλεύς.

Δορσάνης· Hercules.

Εὐάν· ὁ κισσός.

Κάγκαμον· ξύλον δάκρυον, καὶ θυμίαμα.

Καλλανοί· Philosophi.

Κίνδαψος, s. Κινδαψός· Instrumentum musicum.

Κιννάβαρ, Κιννάβαρι, Τιγγάβαρι, s. Τιαγγάβαρι· Cinnabaris.

Κόγξ ὀμπαξ· ἐπιφώνημα τετελεσμένους.

Μαί· μέγα. Persicum esse dicitur.

Μαίσωλος· Animal quadrupes vitulo similis.

Μάκερ· Macer, Cortex.

Μαμάτραι· οἱ στρατηγοί.

Μωριεῖς· οἱ τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς.

Ναῖρον, s. Νῆρις· Aromatis genus.

Νάρδος· Nardus.

Νάρκαφθον, s. Νάσκαφθός· Aromatis genus.

Ὀπαλος· Gemma pretiosa.

Παρήβον· Ligni genus.

Πέπερι· Piper, Arbor.

Σάκταρον, s. Σάκχαρον· Saccharum.

Σάμμα· ὄργανον μουσικόν. Vide Persica.

Σησάμη, s. Σήσαμον· Sesamum, Frumenti genus.

Ἦνι· ζησαμίτης panis.

Σκινδαψός· Planta similis hederæ, ap. Nysam.

Σοροάδειος· οἰνοποιός· Dei nomen.

Σούσφα, s. Σοῖσφα· Aves in Oceano Indico, quæ nautis propinquitatem terræ significant.

Ψιττάκη, s. Ψιττακός· Psittaca, Avis Indica.

IONES.

Ἀραβήσσειν· ὀρχεῖσθαι.

Βάρις· Navis.

Γέργηθες, s. Γέργιθες· οἱ δημόται, οἱ χειρῶνακτες ap. Milesios.

Γοργύρη· δεσμοκτήριον ὑπόγειον.

Ἐγκατεύειν· διώκειν.

Ἐλουσία· Ἀρτεμῖς ap. Ephesios.

Ἐργύλον· στάτην.

Ἐσσηνα, Regem appellant Ephesii.

Θύσιος· Apollo ap. Milesios.

Ἰβν· πολὺ καὶ μέγα βοᾶν. τύπτειν. εὐφημεῖν. δηλοῖν, Jusjurandum Ionicum.

Κάδος· τὸ κεράμιον.

Κάρα· τὰ πρόβατα, τὴν κεφαλὴν. Vide Hebræa.

Κοκύας, s. Κοκκύας· ὁ πρόγονος.

Κύβηττον· (an Κυβηττόν;) τὸ ἄκρον τοῦ ἀγκῶνος.

Μεγαλόβνζοι· Sacerdotes eunuchi templi Ephesii.

Νωπέω· ταπεινῶ, καταπλήσσω.

Πάλμυς· βασιλεὺς τῶν θεῶν.

Πηλός· οἶνος. Hinc Κάπηλος· ὁ τὸν οἶνον πωλῶν.

Χλοσσός· ἰχθύς.

Ψῶ· ἀγροικικὸν προσφώνημα.

Ὡ· ὄγοι· ἐπιφώνημα σχετλιαστικόν.

Ὠρα· ἡ κωλή.

ITALIOTÆ, s. Magnæ Græciæ incolæ Græci. Tarentinos vide separatim.

Ἀλλην· (an Ἀλλῆν;) Olus.

Ἀσχέδωρος· ὁ σύαγρος.

Βάννας· βασιλεὺς.

Βαστά· ὑποδήματα.

Βαύριον ἢ Βύριον· τὴν οἰκίαν, Messapii appellant.

Βισβαίς· ἐορτή· Κλαδευτήρια ap. Messapios.

Βράσκη· Brassica.

Βρένδον· Cervum appellant Messapii.

Βρέντιον· Caput cervi iidem.

Γαίος· Merces. Γάιος· Mercenarius.

Ἰόβις· ὁ Ζεὺς.

Κάγχαμος· κισσὸς ap. Crotoniatas.

Κολώνους· τοὺς γεωργοὺς.

Λάτος· Latus, Piscis.

Λούπα· λύκαινα.

Μαγγάνα· Vas vinarium e lignis confectum.

Ὀρόβηλος· ὁδός.

Πανός· ἄρτος.

Ὑστιακός· (an Ὑστιακός;) ποτήριον ποῶν.

LACONES.

Ἀαδα· Inopia.

Ἀβάλη· Inutile, Ignavum.

Ἀβάρακες· (leg. Βάρακες, Dor. pro βήρακες)· Mazæ quædam.

Ἀβήρ· Promptuarium.

Ἀβοστοι· οἱ αἵτησιν. Lectio suspecta.

Ἀβρανίς· Vestis crocei coloris.

Ἀβώ· Mane.

Ἀβωρ· Vox, Clamor.

Ἀγλευκέρ· Tibia.

Ἀγνήσσει· (an Ἀγνήσσει;) Duxit.

Ἀγριππον· τὴν ἀγρίαν ἐλαιαν.

Ἀδδανον· Siccum.

Ἀδώνιον· τὸ αὐληθὲν ἐπιβατήριον.

Αἰδῶ· ἡ ῥίπη.

Αἰθῶρ· Magnum.

Αἰκλον· s. Αἰκνον· Cænæ genus. Item pro Ἐπάικλον.

Αἰκουδα· αἰσχύνη. An leg. Αἰκίδα;

Ἀκκαλακανσίρ· ἀκανθυλλίς vel ποικιλίς, vel Achantis.

Ἀκχαλίβαρ· Grabbatus. An Mortuus?

Ἀλλανής· ἀσφαλής.

Ἀμβροτίξας· ἀπαρξάμενος.

Ἀμουχα· καθαρεύουσα.

Ἀμπάξαι· Sedare.

Ἀμπίτιαρ· Qui stat in acie.

Ἀμνσος· κῆτος. Scriptura dubia.

Ἀμφαρμένη· δίκηλλα. Si genuina est lectio.

Ἀνάκανδα· ἐν ὑπερφῶ.

Ἀναρ· ἤκουσα ἢ ἤκουσα.

'Ανέντονον' Vestimentum.
 'Ανίηρ' βοτάνη τις.
 'Απαλοῖξαι' ὁμόσαι.
 'Απάνεσον' κάλεσον.
 'Απαφίνιον' κάρδοπον λιθίνην, ἐν ᾗ μάττουσι.
 'Απαφουλίστωρ' σταφυλῖνος.
 'Απελάζειν' (an 'Απελλάζειν;) ἐκκλησιάζειν.
 'Απελλαί, s. 'Απελαί' σηκοί, ἐκκλησίαι, ἀρχαιφεςίαι.
 'Απηκολλύρισην' ἐν τῷ παραβεβλήσθαι ἀπέστρεψε.
 'Απολίνα' ἀποστρέφειν.
 'Αππιρ' ὑσπληξ.
 'Αρβύνδα' λήκυθος.
 'Ασίαρος, ἡ 'Ασίδαρος' ἐπισκάζων.
 Αὐλαχα, s. Αὐλακα' Vomer aiatri.
 'Αφέντος ἡμέρα' ἐν ᾗ θίωσι.
 'Αχθών' κορυμός ἐκ λιπαροῦ δαδίου.
 Βάβαλος' Vociferator.
 Βαβύκτα' (an Βαβύκα;) Pons.
 Βαγαρόν' Tepidum.
 Βάγος' στρατιώτης.
 Βάρα' Pecora.
 Βείδιοι' οἱ ἄρχοντες.
 Βειέλοπες' ἱμάντες, οἷς ἀναδοῦσι Λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους.
 Βεικάδες' Pelles pecorum morbo absumtorum.
 Βέλλωρ' τρυφαλία.
 Βελλοκύνης' (an Βελλοῦνης;) τριόρχης.
 Βερκίος' Cervus.
 Βερνώμεθα' κληρωσώμεθα.
 Βερρέαι' κληρώσαι.
 Βέσκεροι' Panes.
 Βέστον, s. Βέττον' Vestimentum.
 Βιδιαῖοι' Magistratus nomen.
 Βλαγίς' Macula.
 Βόμβυρ' ἄμμος.
 Βονάγορ' ἀγγελάρχης. Α Βοῦα' Puerorum grex.
 Βονάκραι' οἱ φοίνικες.
 Βουλιαῖοι' βουλαῖοι, Consilarii.
 Βρεν-άγιωρ' Imago.
 Βρυδαλίχας' (an Βρυλλίχας;) τὰς μαχλάδας.
 Βωμόν' σταπίδα. (An στιβάδα;)
 Γαβεργός' Qui mercede opus faciendum suscipit.
 Γαιάδας' ὁ δῆμος, vel ὁ δῆμος.
 Γαλιώσης' ἀκολασταίνουσας.
 Γαλλιῶται' Stelliones.
 Γαστραία' Rapa.
 Γεράστιος' Mensis nomen.
 Γερόακται' οἱ δήμαρχοι.
 Γεῶνα' ὡς θηλεία.
 Γόναρ' μητέρα. (An μήτραν;)
 Γωροῦται' σαρκοί.
 Δαβεῖ' κάθηται.
 Δαμπόν' πυρίεσθον.
 Δειμαλέα' Saltationis genus.
 Δειμάλετα' τὰ νεκρά τῶν βοσκημάτων.
 Δειρεῖοι' Convitiatores.
 Δειριῶν' Convitiari.
 Δενέμορ' γῇ τις πετρώδης εὐθνήπτος.
 Διασάτηρ' διαπαίζειν.
 Διαφογοιμόρ' (an Διαφουγιμόρ;) Dies comessationis.
 Δίξα' αἶξ.
 Δίκτυς' ὁ ἰκτῖνος.
 Δίλαξ' ἄρια, φυτόν τι.
 Δολομάν' τὸν μαστροπόν.
 Δριωδόνες' Dii.
 'Εδωλός' λόγος τις.
 Εἰκλον s. Αἰκλον' δείπνον.
 'Εκλογήν' κάλαθον.
 'Εκπετριάδειν. (An 'Εκπετρίδδειν;)
 'Εκχωνεν' ἐκκλινεν.
 'Ελα' λέγε.
 'Ελλά' καθέδρα.
 'Εμπάσαντες' Procuratores reddituum regibus ex agris et ædificiis assignatorum.
 'Εμπέλωρος' ἀγορανόμος.
 'Ενδεκαδίκωρ' Vasculi genus.
 'Ενδρίωνας' δρόμος παρόθενων.
 'Εξείκλω' ἀποδείπνον.
 'Εξ ἡλήμωρ' (an ἐξηλίμωρε;) ἔβλεπε.

'Επαικλα, s. 'Επάικλα' Bellaria, quæ a cæna apponuntur. Vide 'Αἰκλον.
 'Επαίκλεια' Postcænia.
 'Επικόκκουρος' ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ.
 'Επίτρυsson' ἐπίμεινον.
 'Εσίχται' συγχαράζει καὶ συμπηκτεῦσαι.
 'Εσίδαμαν' ἐπέτυχεν.
 Εὐλάκαν' τὴν ὕννιν, aut τὴν δίκηλλαν.
 'Ηνιοχαράτης' (an 'Ανιοκαράτερ;) Magister equestris disciplinæ.
 'Ηράσιος' Mensis nomen.
 Θηρίτας' ὁ ἔνυάλιος.
 Θικέλιον' τὸν γογγυλῖδα.
 Θόρναξ' 'Απόλλων. ἱερὸν 'Απόλλωνος.
 Θραῖεν' λοιδορεῖν.
 Θρώναξ' κηφήν.
 'Ικετερεκατεες, s. 'Ικτεοκρατεες' Magistratus quidam.
 'Ικμαρ' Humor.
 'Ισσωρία' ἡ Ἀρτεμις, καὶ ἑορτὴ, καὶ τόπος.
 Καιάδας' Cæadas: Carcer subterraneus, vel φρουρὰ βασιλική.
 Καλαρῖνες' ὅχετοί.
 Καμπούληρ' ἐλαίας εἶδος.
 Καναδόκα' χεῖλη οἰστοῦ.
 Κανδόχα' κήλη.
 Κασαρνεῖς' ἀνίεις.
 Κασέρηνον' (an Κασέρησον;) κάθελε.
 Κατράγοντες' οἱ βόαγροι.
 Κίρα' ἀλώπηξ.
 Κίρις' λύχνος ὄρνεον. "Αδωνις. Scribitur et Κίρρις.
 Κίρρος' ὄρρος. αἷμα. πόμα γάλακτος.
 Κιττόν' καλόν.
 Κλά' (an Κλεῖμα; an Κλοῦς;) κλινάριον μικρόν.
 Κόλου' (an Κόλουρ;) κώδιον.
 Κόοι' τὰ χάσματα τῆς γῆς καὶ τὰ κοιλώματα.
 Κόον' τὸ μέγα.
 Κόρος' Dignitatis nomen.
 Κούαμα' μέλαν.
 Κύδαρ' τάφος.
 Κώλειρ' τὸ προτιθέμενον ἄθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις.
 Λογούριον' (an Λογιούριον; an Λογκούριον; an Λυγκούριον;) ὕαλος.
 Λοῖκορ' κέγχρος.
 Λυσिलाῖς' ὁ θερμός.
 Μαατρός' μωρός.
 Μάζωνες' ἡ Διονυσιακὴ σύνοδος.
 Μόθαξ s. Μόθων' Qui liber est, sed non Lacedæmonius. Famulus, qui ingenuos sequebatur.
 Μουκνήροβατον' (an Μουκνηροβάταν;) ἀμυγδαλοκατάκτην. Μουκῆρους' τὰ ἀμύγδαλα.
 Μούρκορ' (an Μούκορ; an Μούχερ;) μυχός.
 Μούρταρ s. Μούρταρ' πῖλος: Pila, an Pileus?
 Μούρτιβοι' θυσαίαι. (An Μούτιρ' βουθυσαί;)
 Μύκηροι' τὰ μαλακὰ κάρνα.
 Μώλυγερ' τὰ ἄνοξα ξύλα.
 Μώμαρ, pro μῶμος, de animo.
 Νόα' πηγὴ.
 'Ομφα' ὁσμή.
 Παγωναρ' μάρμαρος. ἡμικακός.
 Παλλιχίαρ' περμμάτιόν τι.
 Πάρταζον' ὕγρανον.
 Πάσσαλερ' σφῆκας.
 Πητεῖται' πητύριοι ἄρτοι, (an πιτυρίαι ἄρτοι;)
 Πλαίτερ' πέτραι. οἱ δὲ, πάτερ. (an πλάτερ;)
 Πλεφίλερ' ἡ πεφρυγμένη σιταμῖς.
 Πόιθιοι' τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοί, δύο καθ' ἑκαστον βασιλέα, σύσσιτοι.
 Ποῦριν' (an πούτριν;) σατρόν.
 Πρεπτά' φαντάσματα, εἰκόνες.
 Πτελέα' σὺς.
 Πυτά' τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια.
 'Ρώκομαι' οργίζομαι. λυποῦμαι.
 Σαλαβάρ' μάγειρος.
 Σαλία' πλέγμα, καλάθῳ ὁμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναι.
 Σάμεα' τὰ ἐν ταῖς ὡαῖς των ἱματίων παράσημα.
 Σαρίρ' κλάδος φοίνικος.
 Σεκουάνη' ἐλαίας εἶδος.
 Σελίαρ' φοίνιξ.
 Σέμελον' τὸν κοχλίαν.

Σεμίαρ' χιτών, ἡ πλάξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος.
 Σεσήλοι' (an Σέσιλοι;) κοχλῖαι.
 Σῆνα' θυσία.
 Σίκα' ὕς.
 Σιρία' ἀσφάλεια.
 Σκέλεφερ' βόλον ὄνομα.
 Σόρορ, s. Σόρορ' τυρός.
 Συμβουαδεῖ' (an Συμβουάδδει;) ὑπερμαχεῖ.
 Σχινάτας' σχινατίων ἀγών τις ἐπιτάφιος.
 Τεμπόυροι. An iidem, qui ἀρμόσυννοι; ἐπιμελούμενοι
 τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας.
 Τετραῖον' ὀρνιθῖόν τι.
 Τουσοῖρ' φύσκη πλήρης κρίμων, στέατος, αἵματος.
 Φλοιάν' τὴν Κόρην, τὴν θεόν.
 Φουαδδεῖ' (an Φουάδδει;) σωμασκειῖ.
 Φουαέξιερ' (an Φουάξη;) ἡ ἐπὶ τοῦ τῆς Ὁρθίας βω-
 μοῦ σωμασκία τῶν μελλόντων μαστιγοῦσθαι.
 Φυσικίλλος' ἀρτίσκος, ἐγκρίδι παραπλήσιος, γογγυλῶ-
 τερος δὲ τὴν ιδέαν.
 Ψεάδερ' Olivæ nucleus.
 Ψοδῖαν' τὸν στόμαχον.
 Ὀβή· Tribus.

LATINI.

Ἀβένα' ἡ ἀβήνα. Habena.
 Ἀβιν, seu potius Ἀβιες· Abies.
 Ἀβόλλα· Abolla.
 Ἀγεστα· Aggesta. Vide et Ἐγεστα.
 Ἀδνούμιον, s. Ἀδνούμενον· Ἀπογραφὴ τῶν ὀνομά-
 των. E Lat. Ad uomen.
 Ἀκούμβιτα· στρωμνὰ μαλακαὶ εἰς ὕψος ἡρμέναι. A
 Lat. Accumbo.
 Ἀκυλεῖς· Aquila.
 Ἀλιξ' χόνδρος. Alica.
 Ἀλλάριον· Salarium.
 Ἀλουβίον· Alluvio.
 Ἀννώνα· Annona.
 Ἀντικένσωρ· Antecessor.
 Ἀντικοττύρας' (non Ἀντιμοττύρας: forsan deprava-
 tum ex Ἀντικονάριος) Antiquarius.
 Ἀντιμίσιον s. Ἀντιμίνσιον· παρὰ Ῥωμαῖους τράπεζα
 πρὸ τοῦ δικαστηρίου κείμενη. Mensa.
 Ἀντίπανον· Antepannus.
 Ἀπίκια· Placentarum genera ab Apicio denominata.
 Ἀπληκεῖω· μένω. E Lat. Applico.
 Ἀπλήκτον· κατάλυμα.
 Ἀρμαμεντηρία· Armamentarium.
 Ἀρμάριον· Armarium, Arcula.
 Ἀσηκρήτης· συγγραφεὺς ὁ τοῖς τῶν κρατούντων μν-
 στηρίοις ὑπηρετούμενος. A secretis.
 Ἀσσάριον· As minutus.
 Ἀτραβατικός· χλαμὺς ξηραμπελίνη. An a Trabea
 dicta est?
 Ἄτρον· Atrum.
 Αὐγουστεῖον· ὀψοπώλιον. Αὐγουστος· Augustus.
 Αὐδενά· Advena.
 Αὐδεντος· Adventus.
 Αὐξίλια· Auxilia.
 Βαγεθεῖν· Vagari.
 Βακάντης· σχολαστής.
 Βακαντία· Vacantia.
 Βακάντιβος, s. Βακάντιμος· Vacantinus.
 Βάκλα, e Bacula.
 Βάνδον· Bandum, signum militare.
 Βασκευταί· φασκίδες, ἀγκάλαι. Et Βάσκοι· δεσμαὶ
 φρυγάνων. E Lat. Fascis.
 Βεμβράνα· Membrana.
 Βεμφίκιον· εὐεργεσία. Beneficium.
 Βεστία· Bestia, it. Vestis; unde Βεστιάριον s. Βι-
 στιάριον Vestiarium.
 Βετεράνος, s. Βετράνος· Veteranus.
 Βηλός· Velum.
 Βηριον, Βήρος, Βίρρος· ἑνδυμα μοναχικόν. Birrus.
 Βικάριος· Vicarius.
 Βίκτορα· Victorem.
 Βίσεξτον· Bissexus.
 Βοῦκκα· Buccæ.
 Βουκκέωνες· παράσιτοι. Buccones.
 Βουκκίξω· Gusto, unde Βουκκισμός.
 Βούστα· Busta.
 Βρακκία· Bracca.

Βρέβιον· ἡ ἐπίτομος καὶ σύντομος γραφή. Breviarium.
 Βρεβίτα· ἡ συντομία. Brevitas.
 Βρεβίω· τέμνω. Brevio.
 Βρουμάλια· Brumalia.
 Βωλητίνος· Panis genus. Forsan a Boletto.
 Γουστεῖον· Forum cibarium, a Lat. Gusto.
 Γουττάτον· Placentæ genus, forsan Guttata i. e. Va-
 riegata.
 Γράσος· Crassus.
 Δατόν· Datum, Temporis notatio.
 Δέστρατα, Ἀδέστρατα, s. Διάστρατα· Impedimenta,
 Sarcinæ: a Lat. Stratum.
 Δήκοκτα s. Δέκοκτα· Decocta.
 Δηλάτωρ· Delator.
 Δηλιγατίων· ἡ ἐκταγὴ τοῦ σιτοπομπίου, καὶ ἡ ἀνώνυ-
 μετακομιδή. Delegatio.
 Δηνάδιπτρα· παρὰ Ῥωμαῖους δωρεὰ βασιλικὴ στρα-
 τιώταις διδομένη.
 Δηπορτάτος· Deportatus.
 Δηριγενόμενος· ὀψικενόμενος.
 Δησέρτωρ· Desertor.
 Δηφένσωρ, s. Διφένσωρ· Defensor. Δηφενσίων· De-
 fensio.
 Δέκοκτα. Vide Δήκοκτα.
 Δικτάτωρ· Dictator. Hinc Δικτατωρεία· Dictatura.
 Δισπενσάτωρ· ὁ οἰκονόμος. Dispensator.
 Διφένσωρ et Δεφένσωρ, i. q. Δηφένσωρ.
 Δομέστικοι· Domestici, Equites vel Milites ap.
 Romanos.
 Δούξ· Dux.
 Ἐγεστα· Terra aggesta. Vide Ἐγεστα.
 Ἐδικτα· Edicta.
 Εἰδοι, Εἰδοί, s. Εἰδοῖ· Idus.
 Ἐκπελεύω· Expello.
 Ἐκσκέπτωρ· Exceptor. Scribitur et Ἐκσέπτωρ.
 Ἐκσκουβίτωρ· Excubitores.
 Ἐκτραορδιναρίους· ἐπιλέκτους. Extraordinarios.
 Ἐλήκτευσ· ἀναγνούς διώρθωσεν. Lego, Lecto.
 Ἐξ ἀμβιτίωνος· Per ambitionem.
 Ἐξατωρεία· Exautoratio.
 Ἐξέρκετον· Exercitus.
 Ἐξκούβιτος· Excubitus.
 Ἐξκουβίτωρ· Excubitor.
 Ἐξκούσατος· Excusatus.
 Ἐξκουσσία· Excusatio.
 Ἐξορήσαι· Exorare.
 Ἐξπέδιτα· τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. Expediti.
 Ἐξπλωράτωρ· Explorator.
 Ἐσκουπονδία, s. Σεσκουπόνδια· στρατιωτικὰ εφόδια.
 Videtur detortum e Stipendium, vel Sesquipondium.
 Θυρσίον· Thursio, Pars canis carchariæ.
 Ἰαννουάριος· Ianuarius.
 Ἰλλούστριος· Illustris.
 Ἰγγρουσία· τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον. An Ju-
 sculum?
 Ἰνδικτικόν, et Ἰνδικτος, ab Iudictione.
 Ἰνουλέους· Hinnuleus.
 Ἰόβις βάρβα· Jovis barba.
 Ἰούγερον· Jugerum.
 Ἰσικός s. Ἰσίκιον· Isicium.
 Κάγκελος· Cancellus. Hinc Καγκελλωτή· Cancellata.
 Καῖλους· Cælos.
 Καισάραι· Cæsaries.
 Καίτρεαι· Cetræ.
 Καλάνδαι· Calendæ.
 Κάλτιοι, s. Καλτίκιοι· Calcei, Calceoli.
 Καμέλλα· Camella, Vas coquinarium.
 Καμηλαύκιον· Quod æstum propulsat.
 Κάμμοροι, s. Κάμμαροι· Cammari s. Gammari.
 Καμπιδούκτωρ· Campidoctores.
 Κανδήλα· Candela.
 Κανστρίσιος· Castrensis.
 Κανυσινός, s. Κανυσίνος scil. φαινόλης· Canusina.
 Κάπετα· Capita, Pabula equorum.
 Καπετώλιον· Capitolium.
 Κάπια· τὰ σκόροδα. Capita.
 Καπίστριον· φορβαία ὄνου, ἡ τοῦ ἵππου φορβία. An a
 Lat. Capistrum?
 Καράβια· Naviculæ, a Lat. Carabus.
 Καραύες· οἱ Σκυθικοὶ οἴκοι. An Carri?
 Καρπασινόι· κορτῖναι. A Carbaso.

Κάσα· Casa.
 Κάσις, s. Κάσις· Cassis.
 Κάστελλος· Castellum, Dividiculum.
 Κάστρον· Castum.
 Κάτιλλος ὀρνάτος· Catillus ornatus, Placentæ genus.
 Κελλάριον· Cellarium.
 Κεντηνάριον· λίτραι ῥ· Centenarius.
 Κέντο, Κέντυ, s. Κέντουμ· Centum.
 Κέντουκλον· An e Lat. Centunculus ?
 Κεντυρίων· Centurio.
 Κηκαί· ἡ μελανία, a Lat. Cæcus.
 Κηνήτωρ· ὁ τὴν γῆν μετρών. Censitor, Agrimensor.
 Κήνσος, s. Κίνσος· Census.
 Κήνσωρ, s. Κίνσωρ· Censor.
 Κιρκήσια· Circenses ludi.
 Κίρκος· Circus, Circulus.
 Κλεισούρα· Clausura.
 Κοδράντης, s. Κουαδράντης· Quadrans.
 Κοδράτης· νοῦμμος, ἄγει γράμματα ἐξ περὶ σίκλου· σίκλος.
 Κοδράτος· Quadratus.
 Κοιίστωρ· Quæstor.
 Κολεκτάριος· Qui pecuniam colligit ; a Collecta.
 Κολλάριον· Collare.
 Κολωνία· Colonia. Κολώνους· Colonos.
 Κομβέντον· Conventum.
 Κομβίνα· Combinatio. Hinc Κομβινεύω, Κομβίνεμα.
 Κομενταρήσιος· Commentariensis.
 Κόμης· Comes.
 Κομίατον, s. Κομεάτον· Commeatus.
 Κόμμι, Κομίδιον· Gummi.
 Κομμονητόριον· Commonitorium.
 Κόμοδα· δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ παρεχομένη. An a Lat. Commodum ?
 Κόμπαρος· Compar.
 Κονδίτος sc. οἶνος· Vinum conditum.
 Κονσιστόριον, s. Κονσιστώριον· Consistorium.
 Κονσουλάριος· Consularis.
 Κονσούλους· Consules.
 Κοντουβερνάλιος, Κοντουβερνάριος, s. Κονίτουβέρνης· Contubernalis.
 Κοόρτις· Cohors.
 Κόρβος· Corvus.
 Κορρίγιων· Corrigia.
 Κορτίται· Cortinæ, Aulææ.
 Κουβικουλάριοι· Cubicularii.
 Κουκούμιον, s. Κουκκούμιον, e Lat. Cucuma.
 Κούμουλος· Cumulus.
 Κουράτωρ· Curator.
 Κουρσῶρες· Cursores.
 Κούστος· Custos.
 Κουστωδία· Custodia.
 Κοχλιάριον· Cochleare.
 Κροῦστον· Crustum, Placentæ genus.
 Κναιστινάριος· βασάνων ὑπηρέτης. Quæstionarius.
 Κωδίκηλλος, s. Κωδίκηλλος· Codicillus.
 Κώδιξ. An e Lat. Codex ?
 Κωνσίλιον· Consilium.
 Κωνσιστώριον, i. q. Κονσιστόριον.
 Λαβίκλας· Patinas, e Lat. Lebecula. An leg. Λάγκλας, e Lancula ?
 Λακιναρίδιον· Lacinia.
 Λαργιτίονες· Largitiones.
 Λάρεις· λάραβες, (an λάρβας ;) τοὺς κυρίτας. (An κυρίττους ;) Larvæ.
 Λαύτεια· Lautia.
 Λεγατεύειν, s. Ληγατεύειν· ἀπονέμειν. Legare.
 Λεγεών· Legio.
 Λεῖξαι· Lixæ.
 Λεκεντία· ἀμνηστεία. βασιλικὴ χάρις. Licentia.
 Λεκτίκιον· Lectica.
 Λέντιον· Linteum.
 Ληγατάριος· Magistratus quidam Romanus.
 Ληγάτον· τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον· Legatum.
 Ληκτεῦω· διορθοῦμαι.
 Λίβελλος· Libellus.
 Λιβερτίνος· Libertinus.
 Λιβρόν· δίνυρον, ἢ σέλας, ut Διόνυσος· Liber, et Solem et Aquam designat.

Λιμητανέων· τὰ ἐν ταῖς ἐσχάταις φρούρια. Λίμητα· Ῥωμαῖοι καλοῦσι τὰς κλησούρας.
 Λιμιταναῖοι· Limitanei, Persæ et Saraceni, qui fines imperii sæpe infestabant.
 Λίτυον· Lituus.
 Λοῦδα· Ludi.
 Λουδεμπιστής· Ludi procurator.
 Λούκουντλος· Lucuntulus, Placentæ genus.
 Λυπηνάρια· Lupinum, Leguminis genus.
 Λωρίκιον· Lorica.
 Λῶρον, s. Λωρος· Lorum.
 Μαγίστερ, Μαγίστωρ, Μάγιστρος, s. Μαίστωρ· Magister.
 Μαγιστεριανός· Magisterianus.
 Μαγκίπατος· Emancipatus.
 Μαγκίπες· οἱ τεχνῖται τοῦ ἄρτου. Panifices.
 Μαγκυπέιον· Mancipium.
 Μάγκυψ· Manceps.
 Μαιουμάς· Maiumas : Festivitas Romæ, Maio mense celebrari solita.
 Μαίστωρ· διδάσκαλος. Vide Μαγίστερ.
 Μαιῶρες· Majores.
 Μακελλάριος· Macellarius.
 Μάκελλον· Macellum.
 Μανδάτωρ· Mandator.
 Μανδύλιον· Mantile, Mantelium.
 Μαντέλη, s. Μαντήλη· Mantile.
 Μαξίλλα· Maxilla.
 Μάρτιος· Martius mensis.
 Ματερία· Materia.
 Μάρκες· ἀντιγραφαὶ ἢ ἀπογραφαί. An e Lat. Matrix, Matricula ?
 Μέδιμος· An e Lat. Medium ?
 Μεμβράνα· Membrana.
 Μιλιάριον, s. Μίλιον· Miliare. Hinc Μιλίαν· Columnis miliaribus distinguere.
 Μιλιαρήσιον· δίχρυσον.
 Μιτατόριον. E Lat. Metatorius.
 Μόκρωνα· τὸν ὄζον. An e Lat. Mucro ?
 Μονῆτα· Moneta, cognomen Junonis.
 Μονιτάριοι· Monetarii.
 Μουστάκιον· Mustaceum, Placentæ genus.
 Μοῦστον· Mustum.
 Μωρωσός· Morosus.
 Νάβα· τὸ πορθμεῖον. Naulum.
 Νέγλα, s. Νίγλα. An Λίγλα, e Lat. Ligula ?
 Νόναι· Nonæ.
 Νοτάριος· Notarius, Scriba.
 Νούμερον· Numerus.
 Νοῦμμος· Numus.
 Ξέστης, Ξεστίον· Sextarius.
 Όγκία, s. Οὔγκία· Uncia. Vide Οὔγγια.
 Όγκινος· Uncinus.
 Όκουλούμ· Oculum.
 Όκτώβριος· October, Mensis.
 Όλλάρια· Forum ollarum.
 Όξύγγιον· Axungia.
 Όπιμα· Spolia opima.
 Όρβικλάτα· Orbiculata : Malorum genus.
 Όρρεῖα, Όρια, s. Όρεῖα· Horrea.
 Όσπήτιον· Hospitium.
 Όστία· Ostium.
 Όστιάριος· Ostiarius.
 Οὔγγια, s. Οὔγκία· Uncia. Vide Όγκία.
 Οὔινδικτος· Vindicta.
 Όφφικιάλιος· Officialis.
 Όφφίκιον· Officium.
 Όψίκιον· Obsequium.
 Παγανάλια· Paganalia.
 Παγανός· ιδιώτης, ἄφρων. Paganus.
 Παλλάντιον· (an et Παλάτιον ;) Palatium.
 Πάλλιον· Pallium.
 Πανούκλιον s. Πανοῦκλιον· Panuclium s. Panuelium.
 Παξαμάς· ὁ δίπυρος ἄρτος.
 Παπυλαιῶνος· σκηνῆς. Lat. Papilio.
 Παράτον· ἡ παρασκευή. Apparatus.
 Παρατούριον· Paratura, Ultima fimbria in vestibus.
 Παρίλια· Parilia.
 Πατέλλια· a Patella.
 Πατρίκιος· Patricius.

Πατρωνελα· Patronatus. Πατρωνεύω· Patrocino.
 Πάτρωνες· Patroni.
 Πεκούλιον· Peculium.
 Πελούκιδον· (an Περλουκιδιον;) Placenta a pelluciditate dicta.
 Περπερος· Perperus.
 Πετῖτον· Petitum, Postulatum.
 Πιγκέρνης· Pincerna.
 Πίλος· Pilus, Cohors.
 Πιμεντάριοι· οἱ βοτανολόγοι, An a Lat. Pigmentarius?
 Πλουμβάτοις, s. Πλουμμάτοις· μολιβδοῖς. Plumbatis s. Pilis plumbeis.
 Πολλαχρόν· καλόν. An e Lat. Pulcrum?
 Πομάριον· παράδεισος. Pomarium.
 Πομήριον. An i. q. Πωμήριον, Lat. Pomærium?
 Πόννα, s. Πώννα. An e Lat. Penna vel Pœna?
 Ποντίφιξ· Pontifex.
 Πόρτικος· Porticus.
 Πόρτος· Portus.
 Πούβλικον· Publicum.
 Πουπίλλος· Pupillus.
 Πούριον κροῦστον· Crustum purum.
 Πραῖδα· Præda. Hinc Πραιδεύομαι.
 Πραίκων· Præco.
 Πραιπόσιτος· Præpositus.
 Πραιτούρα· Prætura.
 Πραίτωρ· Prætor.
 Πραιτώριον· Prætorium.
 Πραίφεκτος· ναύαρχος. Præfectus.
 Πρεκόκκια, s. Προκόκκια· Præcocia.
 Πριβάτον, s. Πριούατον· Privatum.
 Πρίγκιψ· Princeps.
 Πριμιγγιλίον· (an Πριβιλεγίων;) Privilegium.
 Πριμμικήριος· Primicerius.
 Πριμολοκάριος· Primolocarius.
 Πριμοπιλάριος· Primipilus.
 Πριούατον, i. q. Πριβάτον· Privatum.
 Προόκντα· Præcauta.
 Προκομμισσάριος· (an Κομπρομισσάριος;) Compromissarius, Arbitr utriusque partis consensu delectus.
 Προμώτης, s. Προμωτος· προκόπτων. Promotus.
 Προμωτίωνες· αἱ προκοπαί. Promotiones.
 Προτίκτωρ· Protector.
 Προτροπεσθάριοι· (an Πρωτοβεστιάριοι;) Protovestiarum.
 Πρωτασηκρήτης· Secretariorum princeps.
 Πωμάριν· Pomarium.
 Πωμήριον· τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα. An Pomærium?
 Πώννα· γραφίον, λύπη. An e Pœna?
 Ραῖδιον, s. Ρέδιον· Rheda.
 Ραῖκτωρ· Rector.
 Ραιφενδάριος· (an Ραιφερενδάριος, vel Ρεφερενδάριος;) Referendarius.
 Ράνα· Rana.
 Ρεγεονάριος· (an Ρεγεωνάριος;) Regionum curator.
 Ρεγεωνάρχη· Regionis præfectus.
 Ρέδιον. Vide Ραῖδιον.
 Ρέκαυτον· Recautum.
 Ρεκτός· Recta, Vestimentum virile.
 Ρελατορία· Relatio.
 Ρευξωρία· (an Ρεουξωρία, vel Ρὲς οὐξωρία;) Res uxoria. Mutua viri et uxoris hæreditas.
 Ρεφούγια· Refugia.
 Ρήγλαι· Regulæ.
 Ρήξ· Rex.
 Ρίγλα· Regula.
 Ρόμιξ· Rumex.
 Ρύτη· Ruta.
 Σάκελλα, Σακέλλιον· Sacella, Marsupium.
 Σακέρδω· Sacerdos.
 Σακούλλιον· Sacculum.
 Σάκρον· Sacrum.
 Σάλιξ· Salix.
 Σέβερος· Severus.
 Σέδας· καθέδρας. An Lat. Sedes?
 Σέδερον· Locus fossa cinctus. Stativa. Sedes.
 Σέκρετον, s. Σήκρητον· Secretum.
 Σέκτον· τὸ ἄθροισμα τῶν πλουσιῶν. An e Lat. Secta?
 Σέλλαι, Σελλάρια· Sellæ, Latrinæ.
 Σενάτορες· Senatores.

Σεξτίλιος· Sextilis mensis.
 Σήλεκτος· χαμοδικαστής· (an χαμαιδικαστής;) Quasi selectus arbiter.
 Σήλικες· Silices.
 Σιγίλλιον· Sigillum.
 Σικάριαι· μάχαιραι ληστρικαί. Sicæ.
 Σικάριοι· Sicarii.
 Σίλιγνις, Σιλίγνιον· Siligo.
 Σιμκίνθιον, s. potius Σημκίνθιον· Semicinctum.
 Σιτλία· Situlæ parvæ, Porculorum genus.
 Σκάλα· Scala.
 Σκουτάριον, a Lat. Scutum.
 Σκουτέλλιον· Scutella.
 Σκριβλίτης· Scriblita, Placentæ genus.
 Σκριβών· Satellitum regionum præfectus. A Scriba.
 Σκρινιάριος· Scriniarius, Chartularius.
 Σκρινίον· τὴν δρυφακτικὴν λάργακα.
 Σόρδιδον· ῥυπαρόν. Sordidum.
 Σορδισμός· Sordidus sermo, a Sordibus.
 Σουβίτελλος· Placentæ genus. An e Lat. Savihem?
 Σοῦβλα· Subula.
 Σουδάριον, s. Σωδάριον· Sudarium.
 Σούκινος· Succinum.
 Σούρβον· An Lat. Sorbum?
 Σούχιον· Succinum.
 Σπέκλον· Speculum. Vitrum.
 Σπεκουλάτωρ· Speculator.
 Σπέργουλος· ὀρνιθάριον ἄγριον. An a Pergula?
 Σπίρα· Spira, Placentæ genus.
 Σπόδια· Spolia.
 Σπόρτουλοι· Sportulæ.
 Στρίκτον· τὸ ἐστενωμένον καὶ ἀπλατές. Strictum.
 Στρούκτωρ· τὸν τραπεζοκέρμον. Stractorem.
 Στρουμεντάριος· χαρτοφύλαξ. Instrumentarius.
 Συβαδιούβος· Subadjuva.
 Σύρα· ἡ θεία ἐπιστολή. (An ἡ παχεῖα στολή;)
 Σχολάριοι· Scholarii, Custodes palatii.
 Σωδάριον. Vide Σουδάριον.
 Ταβελλιών· Tabellio, Scriba civitatis.
 Ταβερνεῖον· Cauponula. A Taberna.
 Τάβλα· Tabula, in qua luditur tesseris.
 Τέρτα· (an Τερτία;) Tertia.
 Τήρωνες· Tirones.
 Τίγνα· Tigna.
 Τίλται· αἵγειροι. An e Tilia?
 Τίτλος, Τητλάριον, a Lat. Titulus.
 Τόγα· Toga.
 Τραβαῖα, Τραβέα· Trabea.
 Τραγολας· Tragula.
 Τρακτὰ καπυρίδια· Tracta capyridia, Papis genus.
 Τριάριοι· Triarii.
 Τριβουνάλιον· Tribunal.
 Τριβούνος· Tribunus.
 Τύρρις· Turris.
 Ὑπόπαρκον· Subparcum. Vox semi-Latina.
 Φάβα· Faba.
 Φαινούκλουμ· Fœniculum.
 Φακίη· Facies.
 Φακιδίον· σιμκίνθιον.
 Φακλούς· φορτία. An a Lat. Fasciculus?
 Φαμίλιος· ἡ γανή, (an γυνή;) καὶ φαμιλία· ἄλλοι δὲ τὴν δούλην.
 Φασκία· Fascia.
 Φασκίς· Fascis.
 Φεβρουάριος· Februarius.
 Φειδικόμιστος, s. Φεδεϊκόμιστος· (an Φιδεϊκόμισσα;) Fideicommissum.
 Φελώνης, s. Φαιλόνης. Vide Φερόλης.
 Φεμνάλια· Feminalia.
 Φενόλης, s. Φαινόλης· Penula. An et Pœnulus?
 Φέρουλλα· Ferula.
 Φητιαλεῖς· Feciales.
 Φίβλα, Φιβλίον· Fibula.
 Φίσκος· Fiscus.
 Φλαβίλλιον· Flagellum.
 Φλαγέλλια. Vide Φραγέλλια.
 Φλαμινίους· Flamines.
 Φλαμουλάριοι· Vexilliferi. A sequenti.
 Φλάμουλον, a Lat. Flammeolus.
 Φοδέραι· Fodere.
 Φοιδεράτοι· Fœderati.

MACEDONES.

Φόλλις· Follis, Crumena.
 Φόρκες· Furcæ.
 Φορμάρια· ἀπόφασις θανάτου. Formula.
 Φόρος· Forum, Locus rerum venalium.
 Φόσαι· Fodere.
 Φοσσάτον· Fossatum.
 Φουάλικλον· E Lat. Folliculus.
 Φοσρκα· Furca.
 Φοῦρνος· Furnus.
 Φοῦρτος· κλέπτῃς. Fur.
 Φραγγέλλια, Φραγγέλειον, s. Φραγγέλιον. E Lat. Flagellum.
 Φύρκορ· (an Φοῦρκορ pro φύρκος;) ὀχύρωμα. Furca.
 Φῶρ· Fur.
 Χαρτουλάριοι· Chartularii.
 Ὀράριον· Orarium, Instita. Lorum, Fascia.
 Ὀρεῖον· Horreum. Vide Ὀρρεῖα. Hinc Ὀρειάριος·
 Horrearius.

LEMNII.

Ἰνύνια· ἐορτή.

LESBII.

Ἐλύμνιος et Ἐλύτιος· Neptunus.
 Ἰμβρις· ἔγχελυς, ap. Methymnæos.
 Ἰσασσθαι· κληροῦσθαι.
 Σκύθος· ὁ σκύφος.

LIBYES, ad quos et Ægyptiaca et Cyrenaïca et
 Punica referuntur.

Ἀμμων· Jupiter.
 Βάμβαξ· (an Βάραξ;) ἱέραξ.
 Βασσάρεια· Vulpina.
 Βάττος· βασιλεὺς, τύραννος.
 Βόρνες· Animalia quædam.
 Γαισός· δόρυ ὀλοσίδηρον.
 Δίκτυες· Feræ quædam.
 Ζεγερία· μυῶν γένος.
 Κανθός· Ferrum, quo vincuntur rotæ.
 Αἰλυτον· ὕδωρ.
 Λωτός· Lotus.
 Σιχθαρίς· Αἰβυκαὶ ὀρχήσεις.
 Σμυρεὺς· μέτρον οἰνικὸν eis Πεντάπολιν Λιβύης.

LOCRI.

Ἀγχραν· μύπα.

LYCAONES.

Δέλβεια· Juniperus.
 Ζάρβα· Psaltriæ.

LYCII.

Ἐρεθύμιος· Apollo. Ἐρεθύμια· Festi nomen.
 Κάδρεμα· Siccitas frumenti.
 Πατάρα· Cista.
 Πίναρα· τὰ στρογγύλα.
 Τυμήννα· Hircum.
 Τυμνία· ἡ ῥάβδος, ap. Xanthios.

LYDI.

Ἀριμα· τὰ ὄρη.
 Ἀρφύταινον· ὁ δίσκος.
 Βάκκαρις· Unguenti genus.
 Βασάρα· χιτῶν τις, Διονυσιακὸς, ποδήρης.
 Βασιζακρόλεα· θάσσον ἔρχου.
 Βρίγα· τὸν ἐλεύθερον.
 Ἰβρι· τὸ βοᾶν, τὸ πολὺ.
 Ἰωπι· δεῦρο.
 Κανδαύλας· Ἑρμῆς ἢ Ἡρακλῆς.
 Κάνδανλος· Edulium quoddam.
 Καρέκη· περίεργος ζώμους.
 Κσαλδδεῖν· τὸν βασιλέα.
 Κυβήβη· (an Κυβήλη;) ἡ Ἀφροδίτη.
 Λάβρυς· Securis.
 Λαίλας· ὁ τύραννος.
 Μάγαδης· Instrumentum musicum pulsatile, Lydo-
 rum inventum.
 Μηδινεύς· Ζεὺς. Ζεῦσις.
 Μύσον· τὴν ἀξύν.
 Μώλαξ· Vinum.
 Μῶνς· ἡ γῆ.
 Πάλμυς· Rex deorum.
 Παραμήνη· (an Παραμήρη;) ἡ τῶν θεῶν μοῖρα.
 Σάνδνκας· Vestes muliebres e lino, tinctas succo
 plantæ σάνδυξ dictæ.
 Τάργανον· ὄζος. (An ὄζος;)
 Τεγοῦν· τὸν λήστην.

Ἀβαγνα· Rosæ.
 Ἀβαρκνάω· Comam alo.
 Ἀβαρύ· Origaniū.
 Ἀβλοέω· Libo.
 Ἀβρα· Ancilla honoratior.
 Ἀβροῦτες· Supercilia.
 Ἀδδαι· Temones. (An Vici, Plateæ?)
 Ἀδῆ· Cælum.
 Ἀδισκον· κυκεῶν Mixture. (An ἀδίσκον· Dulce re-
 medium?)
 Ἀκόντιον· ῥάχιν.
 Ἀκρέα· (an Ἀκραία;) Puella.
 Ἀλιζα· (an Ἀλιζα;) Vitiligo, Scabrities arborum.
 Ἀλίη· Verres.
 Ἀμαλή, a verbo Μαλεῖν· αὐξάνειν.
 Ἀμάλη pro ἀπαλή.
 Ἀξος· ὕλη.
 Ἀόρτης· ξιφιστῆς, ἄγγος, δερμάτιον, ἱμάτιον.
 Ἀορτῆς, pro vulgari Ἀβερτῆς.
 Ἀπελλαῖος· Mensis nomen, Decembri respondentis.
 Ἀργελλα· οἰκημῖα, ὅπερ θερμαίνοντες λούονται.
 Ἀρτεμίσιος· Mensis, Maio respondens.
 Ἀρφύς· ἱμάς.
 Ἀσπιλος· χεῖμαρρος.
 Ἀττα· ἄππα.
 Αὐθηναῖος· Mensis, Januario respondens.
 Βαβρήν· Fæx olei.
 Βατάρα· (leg. Βαθάρα·) πυκλή.
 Βέθυ· Aër.
 Βίρροξ· δασύ.
 Βρίγες· Φρύγες. Βριγία· Φρυγία.
 Βρίζα· Frumenti genus.
 Γάρκαν· τὴν ῥάβδον.
 Γόδα· ἔντερα.
 Γοῖτα· οἷς.
 Γορπιαῖος· Mensis, respondens Septembri.
 Γοτάν· ὕν.
 Γυλλάς· Poculi genus.
 Δαινῶν· (an Δανων;)· κακοποιῶν, κτείνων.
 Δαίσιος, s. Δέσιος· Mensis, Junio respondens.
 Δάνος· Mors.
 Δάρρων· Μακεδονικὸς δαίμων, ὃ ὑπὲρ τῶν νοσοῦντων
 εὐχονται.
 Δάρυλλος· ἡ δρυς.
 Δέσιος. Vide Δαίσιος.
 Δράμις· Panis genus.
 Δρῆς· στρουθοί.
 Δύστρος· Mensis Martio respondens.
 Δώραξ· σπλήν.
 Εὐρης· Ἀρης.
 Ζειρήνη· ὁ Ἀφροδίτη.
 Θαῦλος, s. Θαῦμος· Ἀρης.
 Ἰλεξ· ἡ πρῖνος.
 Κανδύταλις· Vestiarium.
 Κάραβος· ἡ πύλη.
 Κάρπεα· ὄρχησις Μακεδονική.
 Κανσία· Causia, Capitis tegumentum.
 Κίβερροι· (an Κικέρροι;) ὠχροί.
 Κλώδωνας· τὰς βάκχας τοῦ Διονύσου.
 Κοῖον· ἀριθμὸν.
 Κομμάραι, s. Κομάραι· καρίδες. Cujus generis sunt
 et Κάμμαροι.
 Κύρνος· τοὺς σκοτίους.
 Λακεδάμα· ὕδωρ ἀλμυρὸν, ἀλσι πεποιημένον, ὃ πίνονσι
 οἱ ἀγροῖκοι.
 Λεπρῶνες· ἄρχοντες.
 Λῶος· Mensis Hecatombæon.
 Μόναπος· ὁ βόνασος, ap. Pæones.
 Πάνεμος· Mensis respoudens Julio.
 Παραός· ἀετός.
 Πελας· τοὺς λίθους.
 Περίτιος· Mensis Februario respondens.
 Πέχαρις· ἔλαφος.
 Πρόμαλα· ἡ πρὸ τοῦ δέοντος αὐξανομένη μυρική.
 Σάρισσα· δόρυ μακρὸν, σπάθη βαρβαρική.
 Σανάδαι· Σειληνοί.
 Σίρβηνον· πόπανόν τι, ὃ παρτίθετο τῇ Ἀφροδίτῃ.
 Σκοῖδος· ἀρχὴ τις τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων.
 Ταγόναγα· (an Τάγων ἀγά;) ἀρχὴ τις.

Ἰπερβερεταῖος Mensis anni extremus.

MEGARENSES.

Νεκητήρ (an Νεικητήρ;) λικμητήρ.

MESSENI.

Βάτνος αὐλός.

MYSI.

Μύσον τὴν ὀξύνην. (An ὀξύνην;)

Συκαλόβον· ῥάβδον ποιμενικήν.

Τέτραξ· Urogallus.

PAEONES.

Κόνυζα· Potionis genus.

Παραβίη· Potionis genus.

Τέτραξ· Urogallus.

PAMPHYLII.

Ἄβεις· ἔχεις, ut Lat. Habes.

Ἀβελίην· ἡλιακόν. A v. Βαβέλιος Sol.

Ἀβωβάς· ὁ Ἄδωνις.

Ἀηδών· Ἀθήνη.

Ἀμεινας· ἡδύοσμον, ap. Pergæos.

Ἀρκυμα· ἄκρις, ap. Pergæos.

Βαβίη· Mars.

Ζειγάρη· ὁ τέττιξ, ap. Sidetas.

Κασσύας· ὄρνυς, ap. Pergæos.

Κόρκορα· ὄρνυς, ap. Pergæos.

Λάφα· γογγυλὶς.

Πηρία· τὴν χώραν τοῦ ἀγοῦ appellat Aspendii.

Σαραπίους· τὰς μαινίδας (an μαινάδας;) appellat Pergæi.

Σισίλαρος· πέρδιξ, (an Σισί, vel Σίς· λάρος, πέρδιξ;) ap. Pergæos.

Ἰλολογός· στρατός, ap. Pergæos.

Φεννίον· μηδική (an δημική;) ὁδός.

PAPHLAGONES.

Βέκ, s. Βέκος· Panis.

Βερεκυντίας· ὁ ἄνεμος Ἀπηνιότης, ap. Sinopenses.

Γάγγρα· Capra.

Ἰόνδην· τὰ νεῖα τεμάχη.

PARII.

Κάβαροι· Sacerdotes Cereris.

Μάλκην· τὸ ἐπικόπανον.

PERSÆ, MEDI, PARTHI. Conferenda sunt et INDICA.

Ἀβεργάκη, comp. ex ابر Aber: Condimentum e fructibus minutim concisis, et تل Tag: Malum granatum.

Ἀβιλτακα· τὸν μνήμονα.

Ἀβυρτάκη· ὑπότριμμα βαρβαρικὸν κατασκευαζόμενον διὰ πύσων καὶ καρδάμων καὶ ροιᾶς κόκκων, καὶ ἐτέρων τοιοῦτων, in Media.

Ἀγγαροι· Tabellarii regii.

Ἀζαραπατεῖς· Qui deferunt ad regem rumores et crimina.

Ἀζήται· Proximi regis.

Ἀκινάκης· Jaculi genus. Hasta. Ensis.

Ἀκταία· πολυτελέστατον ἐν τοῖς Περσικοῖς παραβλήμασι.

Ἀμαζακάραν· πολεμεῖν.

Ἀμανός· Vide Ὀμανός.

Ἀναίτις, Αἶνη, (s. Ἀναία,) s. Ἀνεῖτις· Deæ nomen.

Ἀνάνδατος· δαίμων σύμβωμος τῇ Ἀναίτιδι.

Ἀναξυρίς· Braccæ genus.

Ἀρειμανής· ὁ Ἀΐδης.

Ἀρξίφος· Aquila.

Ἀρτάβη· Mensuræ genus.

Ἀρτάδες, s. Ἀρσίοι· οἱ δίκαιοι, ap. Magos.

Ἀρταῖοι· οἱ ἥρωες.

Ἀρῶς· Nomen numeri.

Ἀσκανδής· Nuntius.

Ἀστάνδης· Cursor diurnus.

Ἀτλίσκοι· (an Ἀτίσκοι;) Inaures.

Ἀχάνη· Mensura quædam.

Βαάλ· ὁ θεός. Ἄρης.

Βίσταξ· Rex.

Γάζα· Regia cum Supellectile et instrumento suo, aut Tributa et Reditus, aut Res pretiosæ.

Γαυγάμηλα· Καμήλων οἶκος. Nomen vici.

Γέρρον· Scutum Persicum.

Δανάκη· Numisma paulo majoris pretii quam obolus.

Δαρεῖκοι· Numi aurei.

Δαρεῖος· ὁ φρόνιμος. ἐρξείης.

Δεύας· τοὺς ἀνάκους (an ἀκάκους;) θεοὺς appellant Magi.

Δία· τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ appellant Persæ.

Διφράγες· τινῶν στρατιωτῶν τῶν παρὰ Πάρθους ταγαί.

Ζαρήτις· Ἀρτεμῖς.

Ζατράπης· ὁ βασιλεύς. (An i. q. Σατράπης;)

Ἡζάκας· γένος σκικτὸν, ap. Parthos.

Καβάλλης· ἐργάτης ἵππος.

Καιάδας· οἶκημα μεστὸν τέφρας.

Καλάσιρις· Vestis genus.

Κανδύκη· Vestis Persica.

Κάνδυσ· χιτῶν Περσικός.

Κανδύταλις· κανδύλη· Vestiarium.

Κάπυρις· Cypriis, Tunica manicata.

Καρβᾶν· Scabiosi. Qui elephantiasi laborant. Muliones.

Κάρδα· τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικόν.

Κάρδακες· οἱ στρατευσάμενοι βάρβαροι.

Καρδαμάλη, s. Παρδαμάλη· μάζα ἐκ καρδάμης· μαγαμένη.

Κάσας· Tapes utraque parte villosus.

Καννάκαι, s. Γαννάκαι· Lænæ genus.

Κίδαρῖς, s. Κίταρις· Περσικὸν διάδημα.

Κλιβανάριοι· Cataphracti equites.

Κλιβάνιον· Thorax.

Κοδώνεα· καρύων εἶδος Περσικῶν.

Κολοκύνθη s. Κολοκύντη· Cucurbita, nomen e Media habere dicitur.

Κόνδν· Poculum barbaricum.

Κοπίς· Gladii falcati genus.

Κόρτη· ἐσθῆς, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφαικόμενοι, ap. Parthos.

Κουρον, s. Κύρον· τὸν ἥλιον.

Κυρβασία· ὀρθὴ τιάρα, ταύτη δὲ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνον ἐχρῶντο.

Κύρον· Vide Κούρον.

Λάφα· (an Λάφα vel Λίφθα;) Rapa.

Μάγος· Sapiens.

Μαζάκις· δόρυ Παρθικόν.

Μαί· μέγα.

Μακκαβαῖος· δεσπότης.

Μανδύας, s. Μαντύας· εἶδος ἱματίου πολεμικοῦ.

Μάνης· ἡ ὁμιλία.

Μαρικᾶν· Cinædum.

Μεγάβυζοι· οἱ στρατηγοὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως.

Μίθρας, s. Μίθρης· ὁ ἥλιος. ὁ μεσίτης. Deus, ejus sacra Μιθριακά.

Μίτρα· Ἀφροδίτη.

Μυρράνης· Magistratus nomen.

Μυρτίδανον· πέπερι στρογγύλον.

Ναῦμα· πόα τις· πολύγονον.

Νάφθαν Μήδοι, ὁ Ἕλληνες καλοῦσι Μηδείας ἐλαῖον.

Νίγλα· τρόπαια.

Νιδάριον· (an Κιδάριον;) τὸ πρὸς κεφαλῇ προσελημα.

Ξέρξης· ἀρῆιος.

Ὀπαστὸν· τὸ ἐφόδιον.

Ὀρομάζης· ἀγαθὸς δαίμων.

Ὀροσάγγης· σωματοφύλαξ, ἣ ὁ τὸν βασιλέως οἶκον ποτε εὐεργετήσας.

Ὀυαρίξης· Dignitatis aulicæ nomen.

Παλτά· ἀκόντια, λόγχοι.

Παραγωγάς· (leg. Παραγώδας) χιτῶν, ap. Parthos.

Παράδεισος· Hortus, Viridarium.

Παρασάγγας, s. Παρασάγγης· μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίου ἐχον.

Παρασαγγιλόγω· τοὺς διαγγέλλοντας.

Πατνή· καλή, ap. Parthos.

Πέρρα· Sol.

Πισάγας, s. Πισαγᾶς· ὁ λεπρός.

Πόννα· τὸ γράφος, ἢ μάγος. (An Ποννατογράφος μάγος;)

Ποτίβαζις· Deorum cibus.

Ῥαδινάκη· Oleum.

Σαγάπηνον· Succus fruticis nascentis in Media.

Σάγαρις· Securis genus, inter Persarum arma refertur.

Σάμμα· (an Σαμάμα;) Fistula inæqualibus calamis compacta.

Σαννάκρα· ἑκπωμα.

Σαράβαρα, Σαραπάραι, Σαράβαλα, s. Σαράβαλλα· Tibialia. Vide Hebræa.

Σαράγης, s. Σάραπισ· Tunica quædam.

Σαρήτιον· (an Σερήτιον vel Σερίς;) Tunica Persica vel Serica.

Σατράπης, Σάτρης· ἀρχηγός, στρατηλάτης.

Σαννίον· Jaculum.

Σαῶς· ἥλιος.

Σίγλον, Σιγλοφόρος· νόμισμα Περσικόν.

Σικιννίς· Saltatio Persica. Hinc Σικιννισταί· Satyri.

Σίμωρ· μῦθος ἀγρίου εἶδος, οὗ ταῖς δοραῖς χρώνται πρὸς χιτῶνας, ap. Parthos.

Σίφα· (an Σιφαί;) μεγάλα, καὶ πλεκτὸν ἱμάντωμα ἐν ταῖς ναυσίν.

Σουρήνας· Magistratus nomen, secundæ post regem potestatis.

Σοῦσον· Lilium.

Σπάκα, τὴν κύνα καλέουσι Μηδοί.

Σπολέα· Panis, qui nonnisi cognatis regis apponebatur.

Σχοῖνος· Schœnus.

Ταβάλα, Ταβήλα· ὑπὸ Πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κριβάνῃ ἐμφερές, ᾧ χρώνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος.

Ταῶς· Pavo.

Τέταρος, ut Τατύρας· Phasianus. E Media arcesitur.

Τιάρα· Capitis gestamen. Vide Κυρβάστα.

Τίγρις· Sagitta, ap. Medos. Hinc Tigris, Flumen, a celeritate dictus.

Τιήρη· τὸ ὄξύ.

Τυκτά· τέλειον, Cæna a rege inaugurationis die præbita.

Τυρίς· ὁ Περσικὸς χιτῶν.

Φιβλατώριον· περιβόλαιον Περσικόν.

Φρούδη γὰ· (an Φουρδίγα;) νεκυία, ἡ τῶν νεκρῶν ἐορτή.

Χαναράγης· Inter officia aulæ Persicæ Parthorum numeratur.

Ἰμανός· (non Ἀμανός,) δαίμων Περσικὸς, σύμβωμος τῇ Ἀναίτιδι.

PHASELITÆ.

Σισοκοῦρα· ροῖά. (An Σισόη· κοῦρά ποιά· Modus quidam comam fondendi?)

PHOCENSES.

Βριαγχόνη· Rana.

PHCENICES. Conferenda Hebraica et Carthaginiensia vocabula.

Ἀδά· Salix, ap. Tyrios.

Ἀδωνίς· Dominus. Vide infra Γίγγρας.

Ἀζα· χίμαιρα.

Ἀλδήμιος, s. Ἀλδος· Dominus seculi, Cognomen Jovis.

Ἀλφα· Bos. Caput. Aper, qui cecidit Adonidem. Osiris, ap. Byblios.

Ἀργώ· Navis longa. Navis Argonautarum.

Ἀσουρ, s. Ἀσουρ· ὁ κρατῆρ.

Ἀστάρτη· Dea Sidoniorum.

Βαάλ· Deus Tyriorum.

Βααλτίς· Διώνη.

Βάαν· (an Βάαντ;) Nox, Uxor venti Κολπία.

Βαιτύλια· λίθοι ἔμψυχοι.

Βάκχος· κλαυθμός.

Βεελάμης· κύριος Οὐρανοῦ· ὁ ἥλιος.

Βηρούθ· Nomen feminæ. Idolum quoddam.

Βηρούτ· ἡ ἰσχὺς.

Βηγάων· Saturnus. (An Βήθ Δαγών· Templum Daëgonis?)

Γάδεια· Septa.

Γάδον· τὸ ἐκ μικρῶν ᾠκοδομημένον.

Γάλωνες, s. Γαλωνίς· χρώμα ἵππων τὸ ὄνοειδές.

Γαυλός, s. Γαῦλος· Φοινικικὸν πλοῖον, a rotunditate dictum.

Γίγγρας· Tibia parvula, ab Adonide dicta, quem Γίγγραν vocant Phœnices.

Γόνατα· (an Γόβαλα;) τὸ ὄριον.

Δαγών· Idolum Philistæorum. Inventor aratri.

Δαμίχιος· Cognomen Vulcani.

Διδώ· ἡ πλανήτης. Cognomen Elissæ.

Διῶδαν· Herculis cognomen.

Ἑλαιαγάβαλος, s. Ἑλαγάβαλος· ὁ θεὸς ὁ πλάστης. Nomen Solis Emesæ culti.

Ἑλωείμ· σύμμαχοι Ἰλόν, τοῦ Κρόνον.

Ζανάνας· θεὸς τις ap. Sidonios.

Καραίος· Arietinus. Jupiter.

Καρνάβας· ὁ Ἀπηλιώτης ventus.

Αἶνος, s. Αἶνος· Lamentatio. Cantilena.

Μελίκαρθος· Rex urbis: Hercules.

Μημροῦμος· Vide Σαμημροῦμος.

Μισώρ· εὖλυτος. Nomen viri, qui salis usum invenit.

Μούθ· θάνατος. Πλούτων.

Μώτ· ἰλύς. ὑδατώδους μίξεως σήψις.

Νάσιβις, s. Νέσιβις· Columnæ. Acervus.

Ὀγκα· ἡ Ἀθηνᾶ.

Πάταικοι, Παταῖκοι, s. Πάτταικοι· Tutela navium.

Σαμημροῦμος· ὁ ὑψουράνιος.

Σκυρωνίτης et Σκύφιος· Nomina primi equi, qui e Neptuni semine, e petra erupit.

Σοῦκλαι et Σουκοβάλανοι· (an Σουκλοβάλανοι;) φοινικοβάλανοι.

Συνύκ· δίκαιος. Nomen viri, qui salis usum docuit.

Χρυσώρ· Vulcanus.

PHRYGES.

Ἀγδιστις, s. Ἀγδέστις· Mater deorum.

Ἀδαγοός· Deus Hermaphroditus.

Ἀδάμνα· Amicus. Ἀδαμνεῖν· Amare.

Ἀζενον· (an Ἀζένα;) Barbam.

Ἀργυῖτας· τὴν λαμίαν.

Ἀρμάν· τὸν πόλεμον, ἢ τὸν ἱπποθόρον, ὃν ἄδουσι Φρύγες ἐποχοῦμενοι ἵπποις.

Ἀρτεμῖς· Diana.

Ἄτταγος· Hircus.

Ἀττάλη· φάρυξ. (An φάρυγξ;)

Ἄττις· πρόσπολος τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν.

Βαλλήν· (an Βαλήν;) Rex.

Βάμβαλον· αἰδοῖον.

Βατταβάκης· Archigallus forsan.

Βεδὺ, s. Βέδν· Aqua, vel Aer.

Βέκκος, Βέκος, s. Βεκός· Panis.

Βερεκύνδαι, s. Βρεκύνδαι· δαίμονες.

Βρικίσματα· ὄρχησις Φρυγική.

Γαλβάνη· Toga Phrygia.

Γαλλαρὸς· Nomen Phrygium a Lacedæmoniis usurpatum; forsan i. q. Γέλαρος.

Γάνος· ἡ ὕαινα.

Γέλαρος· Fratris uxor.

Γλούρεα· χρύσεια. Γλουρός· χρυσός.

Δάος· ὁ λύκος.

Δροῦγος· Nasus, Rostrum.

Ἐξίς· Erinaceus.

Εἰοί, σαβοί· τοὺς μύστας.

Ζέλκια· λάχανα.

Ζέμελεν· βάρβαρον ἀνδράποδον.

Ζέτνα· ἡ πύλη.

Ζευμαντήν· πηγὴν. (An Ζεύμαν· τὴν πηγὴν;)

Κικλήν· τὴν ἄρκτον, τὸ ἄστρον.

Κίμερος· νοῦς.

Κυβήβη· (an Κυβήλη;) ἡ Ἀφροδίτη.

Κύνες· Canes.

Λιτνέрсαι· Cantilenæ genus.

Μᾶ· πρόβατα.

Μαζεύς· Ζεύς.

Μανικά· τὰ λαμπρὰ καὶ θαυμάσια τῶν ἔργων.

Μήν, s. Μης· Deus.

Νηνίατον, s. Νινήατος· Cantilenæ genus.

Νιβατισμός· Saltationis genus.

Ξενῶνες· οἱ ἀνδρώνες.

Ὅρον· τὸ ἄνω.

Οἰανοῦν· Vulpem.

Οὔριος· Jovis cognomen.

Πικέριον· τὸ βούτυρον.

Ῥίσκος· Cista pelle contexta.

Σαβάζιος· Bacchus.

Σμίνθος· Mus.

Σοῦσα· τὰ κρίνα.

Σύκχοι· ὑποδήματα Φρύγια.

Τάσκος· πάσσαλος.
Τιάρα· Φρύγιον πῖλλον βαρβαρικόν.
Υδωρ· Aqua.

PCENI. Vide Carthaginenses.

PONTICI.

Ἀρωτα· Arborea τὰ κάρνα τὰ Σινωπικά ferentes.
Μάρεϊ· μέτρον δύο ὑδριῶν.
Ὀλόκυρον· τὴν χαμαιπίτυν.
Σαπέρδην· τὸν καρκῖνον (an κορακῖνον;) ἰχθύν.
Φοῦ· Valeriana, Planta.

RHODII.

Ἀθρας· Currus.
Ἐμπιπα· πλάγια τὰ πύρινα, eis ἃ ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ.
Ἰκνεῖος· ὁ τροφεύς.
Καλόνης· εἶρων.
Πατορόα· θυσία, ap. Lindios.
Σμίνθια· ἐορτή.

SALAMINII.

Κάδαμος· τυφλός.
Καδία· ὑδρία.
Υγγεμος· συλλαβή.
Υριγγα· πτύον.

ΣΑΑΜΗΠΟΙ. Quinam fuerint, non liquet.

Κάγρα· καταφυγὰς. Salaminis hoc tribuit Meurs.

SAMII.

Ἀναβαλλαγόρας· φάρμακόν τι, και λίθος.
Ἐνελυσκίς· Δημήτηρ.

SAMOTHRACES.

Παυρακίς· τὴν πέμπτην.

SCYTHÆ.

Ἀβάκης· ὄνομα ἀρχιτεκτονικόν, ὃ σκύθαι ἄνδρα καλοῦσιν.
Ἀβιε· ἔβαλλον.
Ἀγλν· (an Ἀγλα;) Cygnus.
Ἀδιγόρ· Gryllus.
Αἰόρ· Vir. Αἰορπαταί· Viricidæ, Amazones. Vide Οἰόρ.
Ἄνορ· vous.
Ἀντακαῖοι, s. Ἀντάκαιοι· Cete ingentia, spinis carentia.

Ἀπία· Tellus, Dea.

Ἀριμα· τὸ ἐν. Ἀριμασποί· Unoculi.

Ἀρτίμπασα· Cœlestis Aphrodite.

Ἀσχ· Succus e fructu arboris Pontici defluens.

Γοιτόσυρος· Apollo.

Ζίρης· Vox Scythica, non exp. Sed vide Ζεῖρᾱ inter Thracica.

Θαμιασάδας· Ποσειδῶν.

Κάναβις· Cannabis.

Καρανύες· οἱ Σκυθικοὶ οἶκοι· ἐνιοὶ δὲ τὰς κατήρεις ἀμάζας.

Κόλος, s. Κῶλος· Colus, Animale c ervino genere.

Μέσπλη· ἡ σελήνη.

Οἰόρ, ut Αἰόρ· ὁ ἄνθρωπος.

Οἰτόσυρος, i. q. Γοιτόσυρος· Apollo.

Ὀρμάται· οἱ ἀνδροκτόνοι.

Παγαίη· κύων.

Παπαῖος· Ζεὺς.

Παππαῖον· θεὸν τὸν ἐπὶ πᾶσιν.

Πατά· κτείνειν.

Ποντικόν· Arbor, cujus fructu aluntur Scythæ.

Σακαία· Σκυθικὴ ἐορτή. An potius Babylonicum?

Σακυνδάκη· ἐνδυμα Σκυθικόν.

Σάναπτιν· τὴν οἰνιώτην. (Leg. Σανάπην· τὴν οἰνοπότιν, vel οἰνώδη.)

Σαράβαρα· Vestis genus. Vide Persica.

Σπού· τὸν ὀφθαλμόν.

Ταβιτί· Vesta.

SICULI.

Ἀβολεῖς· Valla, s. Munimenta et sepes, quibus aliquid circumdatur.

Ἀκερσίλα· Myrtus.

Ἀκτεῖνος· Viæ dux, ap. Syracusanos.

Ἰατίς· Viæ dux, aut Navis actuaria, ap. Syracusanos.

Ἀμάρακον· Sampsuchus.

Ἀμριος· κακός.

Ἀμορβίτης· Placentæ genus.

Ἀμποιχοι· Magistratus quidam Syracusis.

Ἀρβίννη· κρέας. An hinc Lat. Arvina?

Βαιῶτις· Aphrodite, ap. Syracusanos.

Βατάνια· τὰ λοπάδια.

Γαλεοί· Galeotæ, Interpretes portentorum.

Γέρρα, s. Γέρραι· Pudenda virilia et muliebria.

Διζάντα· Numum duos æreos valentem, quemadmodum Τριζάντα· Tres æneos, dixerunt.

Ἰμεστος· δίκη.

Καιάδας· βασιλικὴ φρουρά.

Κάμπος· ἵπποδρόμος.

Κανθός· * πώποτε ὡς χυτρόποδες.

Κάρχαι· καρκῖνοι, καὶ ὄχλοι.

Κλαραγεῖ· ἐλαφρῶς καθεύδει.

Κονδέαν· τὴν ἀλώπεκα.

Κόρνος· κέντρον. μυρσίνη. (An κεντρομυρσίνη?)

Κοτύτια· Sacra Κότυος vel Κοτυτους.

Κύπελλα· τὰ τῆς μάζης καὶ τῶν ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης καταλείμματα.

Κωραλλεῖς· οἱ ἀναλέγοντες τὸ κουράλιον.

Λάγεσις· Dea quædam.

Λαθρακάζων· χαλιναγωγῶν.

Λαοργός· ἀνόσιος. Dubium.

Μύρκος· ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν, ap. Syracusios.

Νέβεστα· πεταλώματα τῶν ἱερῶν.

Νήστης· (leg. Νήστις.) Σικελικὴ θεός.

Νοῦμμος· Tres oboli.

Νῦσος· Claudus, ap. Syracusanos.

Ὀρύα· Forsan edulium Syracusiis peculiare.

Πτῆρα· (an Πτερά;) τὰ ξύλα.

Ῥογός· (an Ῥόγος;) Horreum.

Σαυκός· ξηρός, ap. Syracusios.

Σιμαλίσ· Cognomentum Cereris, ap. Syracusios.

Τάρπη· συνητός, ap. Syracusios. Scriptura suspecta.

SICYONII.

Θιακχά· ἄνθη.

Ἰάκχα· στεφάνωμα εὐώδες.

Κολοκασία· Cognomentum τῆς Ἀθηνᾶς.

Φαλλοφόρους· αὐτοκαυδάλους, ἰάμβους. (An ἰαμβήλους?)

SYRI. Vide Hebræos.

TARENTINI. Conferri possunt quæ Italiotis tribuuntur.

Ἀβάς· ἱερὰ νόσος.

Ἀβοος· ἔξω.

Αἰδάνης· διατρίβων.

Ἀκελλεά· ἐκλεψαν.

Ἀλανέως· Integre.

Ἀμικόνιστος· Panis.

Ἀμώσας· κρεμάσας.

Ἀναλεῖ· σχολάζει.

Ἀναρός· Nuntius.

Ἀνθέται· ἐλεύθεροι.

Ἀννωμα· τὰ θρυπτόμενα.

Ἀρβάλη· Sartago testacea.

Ἀρμόγαλα· Condimenta.

Ἀσκάνης· κράββατος.

Βακίας· Cœnum, Lutum.

Βαννάται, Βάννατροι· αἱ λοχοὶ καὶ μὴ ἰθνηνεῖς ὁδοί.

Βάρκα· τὸ αἰδοῖον.

Βατάς· ὁ καταφερής.

Γαῖος· Mercēs. Γάιος· Mercenarius.

Γολύριον· (an Γολεῖριον;) κέλυφος οἰκεῖον. (An σικυῶν?)

Γραιβία, s. Γραιτία· πανήγυρις.

Δάθεα· ἄρη, φρεάτια.

Δαναιέδαι· αἱ δούλαι.

Κυμίνδαλα· (an Κυμίδωλα;) καταστροφή.

Λέπανος, s. Λέπανθος· λιπόδεμος.

TENII.

Μυκήρους· τὰ γλυκέα κάρνα.

THESSALI.

Ἀλλιξ· Chlamys. Vulgus dicit Γάλλιξ.

Ἀστράλος· ὁ ψαρός.

Ἄττα· προσφώνημα νεωτέρων πρὸς πρεσβυτέρους.

Βουσία· γογγυλίδι ὅμοιον βοσκητήριον εἰς εὐρύ.

Δάρατον· Panis genus.

Ἐρέας· τέκνα.

Θεανῶσται· οἱ ξυστήρες.

Ἰθείη· ἄμαξα.

Καπάνας· τὰς ἀπήνας.

Κάριος· Ζεύς.

Πεστικόν· τὸ θητικόν.

THRACES.

Ἄγουροι· οἱ ἐφηβοί.

Βένδι· Diana.

Βούσβατος· Artemis.

Βρία· Urbs.

Βρίζα· Frumenti genus.

Βρυνχόν· κιθάραν.

Ζειρά· Amiculum, Zona.

Ζετρατά· ἡ χύτρα.

Ζίλαι· (an Ζεῖλα;) ὁ οἶνος.

Καλαβρισμός, s. Κολαβρισμός· Saltationis genus.

Ῥομφαία· Ὀράκιον ἀμυντήριον, μάχαιρα, ξίφος, ἢ ἀκόντιον μακρόν.

Σάκος· ἀσπίς, ἀπὸ τῶν Σάκων, τῶν πρώτως εὐρόντων.

Σάκες· ἔθνος Ὀρακῆς.

Σανάπαι· οἱ μέθυσοι.

Σκάλη· μάχαιρα Ὀράκιος.

Σκάρκη· ἀργύρια.

Τορελλή· (an Τορέλλη, vel Σορέλλη;) ἐπιφώνημα θρηνητικόν σὺν αὐλῷ.

THURII.

Ἰφόν· τὸν κισσόν.

Ῥάγανον· ῥάδιον.

Φέρτρης· ἄθλος.

TROGLODYTÆ.

Τοπάζειν· Querere. Hinc Τοπάζιος λίθος.

Ψιθύρα· Instrumentum musicum, inventum Troglo-dytarum.

TURCÆ.

Τούδουνοι· οἱ τοποτηρηταί.

TYRRHENI.

Ἄνδας· Boreas.

Ἄνταρ· ὁ ἀετός.

Ἀρακος· ὁ ἱέραξ.

Ἀρίμους· τοὺς πιθήκους.

Ἀταισόν· ἀναδενδράς.

Αὐκήλως· ἔως.

Βυρρός· κύνθαρος.

Γάπος· Vehiculum.

Γνίς· (an Γινίς;) γέρανus.

Δάμνος· Equus.

Δροῦνα· ἡ ἀρχή.

Κάπρα· αἴξ.

VOCABULA A DAHLERO PRÆTERMISSA.

“ΑΑΔΕΙΝ, videtur esse ex ἀδεῖν præfixo ἄ priv.: ut sonet ἀαδεῖν q. d. Non placere, Ingratum esse et injucundum. Aut certe ἀαδεῖν dici pro ἀηδεῖν, ut ἀαδῆς pro ἀηδῆς. Sed Hes. et Suid. verbi hujus signiff. latius extendunt: exp. enim ille, ὀχλεῖν, λυπεῖσθαι, ἀδικεῖν, ἀπορεῖσθαι, ἀσιτεῖν: hic autem, ap. quem scriptum est ἀαδεῖν, non ἀαδεῖν, exp. ὀχλεῖν, ἀδικεῖσθαι, ἀπορεῖν, ἀσιτεῖν. Rursum Hes. ἀαδεν exp. ἐλύπησεν. Itidemque ἀαδεῖν apte exponeretur act. λυπεῖν, meo judicio, si esset ex ἀδεῖν, præfixo ἄ priv.: sed si sit pro ἀηδεῖν, poterit itidem ut hoc, signifi. neutralem admittere. Verumenimvero signiff. illæ quas uterque addit, sc. ἀπορεῖσθαι, s. ἀπορεῖν, et ἀσιτεῖν, faciunt, ut aliud etiam suspicari audeam: nimirum esse ab illo Laconico nomine ἄαδα, quo ἐνδειαν declarari dictum est.” H. Steph. “Ἀαδεῖν, Ἀαδα, Heyn. Hom. 6, 113. Ἀαδῆς, ὁ, ἢ, ab ἄ priv. et ἀδεῖν, Qui displicet, Molestus. Hes. Ἀαδῆς ἀηδῆς: quod infra, sed corruptum repetit: Ἀδες — εἶνοι δὲ, ἀηδῆς. Glossæ Mss. *Ἀαδέρ: quæ forma Laconum fuit. Certa emend. restituit Brunck. Theognidi v. 290. ubi vulgo ἀδαῆς. Lexicographi cum ἀηδῆς male confundunt.” Schæf. Mss.

“ΑΑΔΕΝΗ, Stercus suillum. Hes. Putet forsitan aliquis dici παρὰ τὸ ἀαδεῖν.” H. Steph.

“ΑΑΝΘΑ, Inauris quoddam genus Alcmani, aut Aristophani. Hes.” H. Steph.

“ΑΒΑ, Hesychio τροχός ἢ βοή, Rota aut Clamor.” H. Steph.

“ΑΒΑΓΗΤΡΟΝ, Hesychio λεπτόν, Tenue, Subtile. Pro quo in Lex. quodam vet. habetur Ἀβαηρόν.” H. Steph.

“ΑΒΑΗΡ, ap. Suid. legitur exponiturque λεπτός. Sed puto scr. Ἀβαηρός.” H. Steph.

“ΑΒΑΙ, αἱ, Urbs Phocica, clara Oraculo Apollinis: dicta a quodam heroe Aba. Ἐθνικόν est Ἀβαῖος, vel Ἀβεύς. Steph. B. Idem tradit Ἀβην etiam Cariæ urbem esse.” H. Steph. “Ἀβαι, ad Paus. 360. Brunck. Soph. 3, 491. ad Diod. S. 2, 111. Lobeck. Aj. p. 352.” Schæf. Mss.

“ΑΒΑΚΑΙΝΟΝ, Urbs Siciliæ, de qua Steph. B. et Suid.” H. Steph. “Zonar. 9.” Edd. “Ad Diod. S. 1, 702. 712. 2, 369.” Schæf. Mss.

“ΑΒΑΛΙΣ, Hesychio μοχθηρά ἐλαία, Mala oliva.” H. Steph.

“ΑΒΑΝΤΑ, Urbs prope Parnassum, ubi fanum Apollinis, teste Hes.” H. Steph.

“ΑΒΑΝΤΕΣ, οἱ, dicuntur Euboenses ἐπερώννυμους ap. Hom. ab Abante Argivo, filio Neptuni et Are-

thusæ.” H. Steph.

“ΑΒΑΝΤΕΙΟΣ, Possessivum nomen vel a præcedente nomine Ἀβαντες, vel ab Ἀβας.” H. Steph.

“ΑΒΑΝΤΙΑΔΗΣ, Patronym. ab Ἀβας, Filius Abantis.” H. Steph.

“ΑΒΑΝΤΙΟΣ quoque ap. Steph. B. legitur: unde dicit esse Ἀβαντίας, ἢ, ut Ἑλικωνιάς ab Ἑλικώνιος.” H. Steph.

“ΑΒΑΝΤΙΣ, dicitur Eubœa, ab ipsis Abantibus, ut refert Eust. Apud Steph. B. paroxytonos Ἀβάντις legitur, afferentem ex Hesiod. A. νήσω ἐν Ἀβάντιδι δῖη, Τὴν πρὶν Ἀβάντιδα κύκλῃσκον θεοὶ αἰὲν ἔόντες, Τὴν ποτ' ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.” H. Steph. “Ἀβαντίς, Musgr. Here. F. 185. Jacobs. Anth. 11, 367.” Schæf. Mss.

“ΑΒΑΡ, αρος, τὸ, Placentæ genus esse dicitur ap. Æschyl.” H. Steph.

“ΑΒΑΡΚΝΑ, Hesychio λιμός, Fames.” H. Steph.

“ΑΒΑΡΑΕΙΣΘΑΙ, Turbari: nam ἀβαρλεῖται idem Hes. affert pro ταρασσεται, necnon pro κροτεῖ.” H. Steph.

“ΑΒΑΡΝΟΜΑΙ, Gemo, Lamentor, Ejulo. Hes. enim ἀβάρνον exp. στένε, οἴμωζε, βόα.” H. Steph.

“ΑΒΑΡΝΟΣ, s. Ἀβαρνίς, dicitur quædam Urbs, et χώρα, et ἄκρα τῆς Παριανῆς, ut refert Steph. B. afferens inter alia ex Apollonio, Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν Ἥϊονα. Gentile est Ἀβαρναῖος et Ἀβαρνεὺς, teste Eod., ab Ἀβαρνός nimirum. Meminit et Xen. Ἀβαρνίδος, E. 2. p. 268. Ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα τὴν Λαμψάκου ἄκραν. Etymon hujus urbis Soph. ap. Steph. B. declarat, dicens τὴν Ἀφροδίτην ἀμορφὸν ἐν Λαμψάκῳ τεκοῦσαν τὸν Πρίαπον ἀπαρνήσασθαι, καὶ τὴν χώραν Ἀβαρνίδα καλέσαι. Hes. Ἀβαρνὸν Urbem Phocensium esse ait, et Ἀβαρνεὺς Eid. est Φωκέων φυλή.” H. Steph.

“ΑΒΑΡΤΟΣ, Inexplebilis, Inexsatiabilis: ἀπληστός, Hes. qui tamen ait a quibusdam exp. etiam ἀμαργός. ὙΝΔΕ Ἀβαρτία, ἢ, Inexsatiabilitas, s. Insatiabilitas, ἀπληστία, Eid.” H. Steph.

“ΑΒΑΡΥ, ex ἄ intens. et βαρύν, quod Hesychio θυμίαμα εὐώδες. Origanum Heracleoticum, et quod e Macedonia affertur, laudatur Plinio 20, 17. 25, 4.” Albert.

“ΑΒΑΣΑΙ, Hesychio est ἀριστῆσαι et ἀρθῆναι: quod ἀριστῆσαι quidam accipiunt pro ἀριστεύσαι, ut signif. Præclare rem gessisse et extolli. Alioquin ἀριστῆσαι est Prandere. In alio quoque Lex. ἀβάσαι exp. ἀριστῆσαι, sine illo ἀρθῆναι.” H. Steph.

“ΑΒΑΕΛΟΝ, Hesychio ταπεινόν, Humile: pro

quo paulo post habet "Αβελλον." H. Steph.

"ΑΒΗΛΛΑ, Hes. exp. ἀβαρα, Invia, Inaccessa." H. Steph.

"ΑΒΗΛΛΑ, τὰ, Urbs Thraciæ, clara Democrito. Est et alia Iberiæ ejusdem nominis, ut refert Steph. B. qui et sing. "Αβδηρον ab Ephoro dici scribit. Τὸ ἐθνικὸν est "Αβδηρίτης, Abderis oriundus. Aiunt "Αβδηρίτην dici etiam τὸν βορέαν : inter quos est Hes. : forsan quia inde spirat. Ab "Αβδηρα est etiam adv. "Αβδηράδε, Abdera versus : ut in Lex. meo vet. "Αβδηράδε "Αθήνηθεν ἀναπέπλευκε. || "Αβδηρα et "Αβδία in eod. meo Lex. exp. etiam ἡ θάλασσα, Mare." H. Steph. " * "Αβδηρολόγος, (δ, η,) Tatian. Or. s. 28." Kall. Mss. " "Αβδηρα, ad Diod. S. 1, 598. 2, 643. "Αβδηρίτης, Timæi Lex. 16. et Rubnk." Schæf. Mss.

"ΑΒΕΙΡΩΝ, Nom. propr. ap. Suid." H. Steph.

"ΑΒΕΛΛΟΝ, Hes. dici scribit ταπεινὸν, Humile : pro quo supra "Αβδελον." H. Steph.

"ΑΒΕΛΛΩ, Corono. Hes. enim "Αβέλλει affert pro στέφει." H. Steph.

"ΑΒΕΣΑΛΩΝ, ap. Suid. Nom. propr. filii David : pro quo in Lat. Bibliis est Absalon." H. Steph.

"ΑΒΕΣΣΕΙ, Hes. affert pro ἐπιποθεῖ, θορυβεῖ, Desiderat, Tumultuatur." H. Steph.

"ΑΒΗΔΩΝ, ὄνος, ἡ, idem cum ἀρδών, Luscinia, ut ex Hes. patet, afferente ἀβηδύνα pro ἀηδύνα." H. Steph.

"ΑΒΗΡΟΘΑΙΟΣ, Nom. propr. ap. Suid." H. Steph.

"ΑΒΗΡΩ, Cano. Hes. enim ἀβήρει affert pro φδεῖ. Apud eum legitur et "Αβηρούσιν, tanquam ab "Αβηρέω, nisi scr. ἀβήρουσιν." H. Steph.

"ΑΒΗΣ, Hes. exp. ἀσύνετος, ἀνόητος, et cum eo Suid. Sic vero supra Hes. ἀβας attulerat pro εὐήθης. Idem tamen ἀβης exp. etiam ἀναίσχυντος, ἀνόσιος, Impudens, Profanus et impius." H. Steph.

"ΑΒΗΣΣΩ, Cogito, Excogito ; item Animum ad-vertō : id enim signif. ἐπινοέω, quo Hes. hoc ἀβήσσω exp. "Αβέσσει autem supra Idem attulerat pro ἐπιποθεῖ." H. Steph.

"ΑΒΙΓΑΣ, Nomen fluvii ap. Suid." H. Steph.

"ΑΒΙΔΑ, Hes. affert pro ἀνδρείον." H. Steph.

"ΑΒΙΗΚΤΟΝ, Quod præsentī in periculo versatur : ἐφ' οὗ οὐκ ἐγένετο βοή ἀπολλυμένου, Cujus exequiæ non fuere lugubres : VV. LL. e Schol. Soph. Legitur ap. Hes. quoque, sed non suo ordine, nimirum post "Αβιος." H. Steph.

"ΑΒΙΛΑ, s. "Αβίλη, Urbis nomen : e qua oriundus, dicitur "Αβιληνός, ut Steph. B. et Suid. tradunt." H. Steph.

"ΑΒΙΛΛΙΟΝ, Hes. esse dicit οἶνον, Vinum. Quidam Certi genus vini esse putant ab Abila urbe denominatum, ideoque "Αβιλιον scribunt, simplici λ." H. Steph.

"ΑΒΙΛΥΚΗ, Hes. teste, est στήλη ἐν Λιβύῃ, Columna in Libya. Apud Suid. vero "Αβίλυξ legitur, qui id esse dicit Montem e Libya oppositum Calpæ, quæ in Europa sita est ad fretum Gaditanum." H. Steph.

"ΑΒΙΟΛΗ, Hesychio σπέρμα ἐμφερές : omissis seqq. Quare Varin. posuit σπέρμα τι, Semen quoddam." H. Steph.

"ΑΒΛΑΔΕΩΣ, Hes. affert pro ἡδέως, Suaviter." H. Steph.

"ΑΒΑΚΟΥΝΤΟΣ, pro ἀπλάκουντος, forsan Macedonico more, qui Βλιππος pro Φιλιππος dicunt. Plato Comicus ap. Athen. 14. Μόνος δ' ἄγευστος, ἀσπλავγνος ἐναγίζομαι, "Αβλάκουντος, ἀλιβάνωτος, Nullis oblatiis placentis, Nullo thure." H. Steph.

"ΑΒΑΑΡΟΙ, Hesychio sunt ξύλα, Ligna." H. Steph.

"ΑΒΑΑΣ, Hesychio ἀσύνετος, ἀγνώμων, Insi-piens, Ignorans. Qua in signif. supra ex Eod. habuimus "Αβης et "Αβας." H. Steph.

" * "ΑΒΟΛΟΝ, Gl. Nom. fluminis in Sicilia." Edd.

"ΑΒΡΑΜΙΑΙΟΣ, Hesychio εἶδος ἔχων "Αβραάμ : item γιγαντιαῖος : Suidæ δ' ἀπόγονος "Αβραάμ, necnon γιγαντιαῖος itidem, et ἱεροπρεπής. Apud Greg. "Αβραμιαία θυσία, Abrahamicum sacrificium, Sacrificium quod fecit Abraham. Est autem "Αβραάμ nomen Viri celeberrimi in sacris literis." H. Steph.

"ΑΒΡΑΝΑΣ, Celtæ vocant τοὺς κερκοπιθήκους, Simias caudatas, ut Idem refert." H. Steph. " Putes Athen. dici, qui ad vocab. præcedens testis vocatur ;

sed nihil hoc ad Athen. pertinet. Vide Hes." Schweigh. Mss.

"ΑΒΡΕΤΤΙΝΗ, Regio Mysiæ, dicta a Brettia nymp̄ha : cujus ἐθνικὸν est "Αβρεττηνός, ut Steph. B. ex Arriano refert. Apud Suid., "Αβρεττανή legi-tur : perperam ap. Steph. B. "Αβροττινή, ut alphabe-tica etiam series arguit." H. Steph.

"ΑΒΡΗΛΙΑ, Suidæ est Regio quædam : forsan illa, quæ erat ad viam Aureliam. Apud Eund. "Αβρηλιανός et "Αβρήλιος, sunt Nomm. propr. : pro quibus Lat. scribunt Aurelianus, Aurelius." H. Steph.

"ΑΒΡΙΝΑ, Hesychio κεκαθαρμένα, Purgata et mundata." H. Steph.

"ΑΒΡΟΤΩΝ, ap. Varin. legitur, diciturque esse Genus cochlearum, secundum alios Locustarum, se-cundum alios Apum. Quibus addit, quosdam legere ἀπρότων, eoque nomine intelligere ληστῶν, Prædonum s. Latronum. E quo intelligitur, hoc ἀπρότων s. ἀπρότων, esse plur. et gen., non autem nominativum sing., ut VV. LL. existimarunt." H. Steph.

"ΑΒΥΔΕΙΣ, Hesychio στήλη "Ηρακλέως, Columna Herculis." H. Steph.

"ΑΒΥΔΟΣ, ἡ, Abydus, Urbs Hellespontica. Unde adv. "Αβυδόθεν, Abydo, s. Ex Abydo ; et "Αβυδόθι, Abydi, s. In Abydo, Il. P. (584.) Inde et "Αβυδηνός, Qui ex Abydo oriundus est : ut Athen. 13. Πόρνης "Αφροδίτης ἱερὸν παρὰ "Αβυδηνοῖς. Est et Prov. "Αβυδηνὸν ἐπιφόρημα, Abydena bellaria, s. Abydenorum secundæ mensæ : quod usurpari solet, ubi quis intempestive se ingerit, molestusque inter-venit : sumtum ab Abydenorum consuetudine, qui in secundis mensis pueros dissuaviandos admittentes, ipsorum clamore nutricumque tumultu hospitibus erant molesti. Nam præter Athen. 14. et Zenodo-tum, Suidas scribit "Αβυδηνὸν ἐπιφόρημα dici, ὅταν ἀκαίρως ἐπιφανέντος τινὸς ἀηδία τις ᾖ, διὰ τὸ τοῦ "Αβυδηνοῦ, ὅταν τινὰ πολιτῶν ἢ ξένων ἐστῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους, τὰ παιδία περιφέρειν φιλη-θησόμενα τῶν τε τιθηνῶν θορυβουσῶν, τῶν τε παίδων κεκραγόντων, ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. Apud Hes. legitur "Αβυδηνὸν ἐπιφώνημα, itidem Prov. : nimirum ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. Atque adeo Idem affert "Αβυδοκόμας, pro ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαν-τεῖν κομῶν : innuens sycophantiæ vitio laborasse Abydenos. Quin et "Αβυδος pro Sycophanta et ca-lumniatore dici annotant VV. LL. et "Αβυδος φλυαρία pro Futilitate atque ineptia, eadem afferunt." H. Steph. " Bekk. Anecd. Gr. 215. 322. Zonar. 6. Eust. ad Il. B. Casaub. ad Athen. 912. : * "Αβυδηνόκομος, Zenob. in Adagio, "Αβυδηνὸν ἐπιφώνημα." Kall. Mss.

"ΑΓΑΘΟΥΣΑ, dicta olim Delus fuit, Hes." H. Steph.

"ΑΓΑΛΛΑΑ, Hesychio * περιχειρίδιον, Manica, Operimentum, quod manui circumdatur." H. Steph.

"ΑΓΑΛΒΑΣ, Hesychio ἀκρατής, Incontinens. Ita enim reponit Varin. pro "Αγαβλᾶς, sequens seriẽm alphabeticam : nam post "Αγαλάκτης positum est, ante "Αγάλλεται : sed mirum est, quod subjungit Hes. expositioni illi, nimirum, οἱ δὲ γελᾶς : nam tunc scr. foret ἀγαλβᾶς, et esset 2 pers. sing. τοῦ ἀγαλβᾶω." H. Steph.

"ΑΓΑΛΛΗΤΟΡΑ Hes. a Tyrrhenis dici scribit παῖδα, Puerum : a nom. sing. ἀγαλλήτωρ." H. Steph.

"ΑΓΑΜΟΣ, Urbs circa Heracleam Ponticam, ut tradit Steph. B. qui etiam innuit ita nominatam a regina quadam, quæ celebs permansit. Civis hujus urbis, "Αγάμιος dicitur teste Eod." H. Steph.

"ΑΓΑΝΙΚΗ et "Αγανίπη, Nomm. propr. : al-terum Feminæ, alterum Fontis in Bœotia celeberrimæ et Musis dicati : unde et "Αγανίπιδες Μοῦσαι nomi-nantur." H. Steph.

"ΑΓΑΝΝΑ, Hesychio ἄμαξα καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος, Currus et Ursa cælestis s. Septentrio." H. Steph.

"ΑΓΑΝΟΜΑΙ, Negotior. Hes. enim "Αγάνεται affert pro πραγματεύεται, χροῖται. Addunt VV. LL. poni interdum et pro Indignor, ἀσχάλλω, ἀγανακτῶ : quod et de "Αγάνημαι verius est." H. Steph.

"ΑΓΑΡΙΚΟΝ, Agaricum : Radicis cujusdam nomen ap. Medicos : de qua multa Diosc. 3. init. et Plin. 25, 9. Est et ἀγαρικὸν μέλαν, lethalem vim habens : de quo rursum Diosc. in Præf. lib. 6." H. Steph.

* * Ἀγαρία, ἡ, Regio Sarmatæ, ubi Agaricum cre-
seit. Diosc. 3, 1." Edd. * Ἀγαρικός, Jacobs.
Anth. 8, 397." Schæf. Mss.

"ἈΓΑΡΟΣ, Hesychio σκευοφόρος, φορηγός, Lixa,
Calo: cujus ministerio utimur in vasis et oneribus
bajulandis. Pro quo scr. forsan ἄγαρος." H. Steph.

"ἈΓΑΡΑΠΤΕΙ, Hes. affert pro ἐφορεν, Cor-
ruptis et perdidit." H. Steph.

"ἈΓΑΡΥΤΟΣ, Hesychio ἀχάριστος, Ingratus." H. Steph.

"ἈΓΑΡΡΟΙ, Hesychio sunt οἱ ἐκ διαδοχῆς, sic
enim reponendum est pro διαγωγῆς, τι πράττοντες,
Qui e successione aliquid faciunt. Pro quo repon-
endum potius ἄγαρος, ut supra quoque pro ἀγαρ-
ρεία et ἀγαρρεῖω reponendum dixi ἄγαρεία et ἀγα-
ρεῖω." H. Steph.

"ἈΓΑΣΟΠΕΤΑΙ, Hesychio οἱ τοὺς τελώνας μη-
νόντες τὰ τέλη. Varin. reponit ἡ τὰ τέλη." H. Steph.

"ἈΓΑΣΥΛΑΙΣ, (ἴδος, ἡ,) nominatur Frutex una
cum radice, unde Ammoniacum liquorem eliciunt,
ut tradit Diosc. 3, 98." H. Steph. "Heracleum
gummiferum Willdenow." Edd.

"ἈΓΕΡΟΠΤΟΣ, Hesychio ὁ σπανίως εὐχόμενος,
Qui raro precatur: vel ὑπερήφανος, Superbus. Apud
Suid. habetur Ἀγέροπτος, ὁ σπανίως εὐχόμενος, Qui
raro venit. Ἀγέροσπον, Hesychio σπάνιον, Rarum." H. Steph.

"ἈΓΕΡΡΑΚΑΒΟΣ, Hesychio σταφυλή, Uva." H. Steph.

"ἈΓΕΡΥΠΤΕΙ, Hesychio ἐφορεῖ, ἀσπαστὸν ἡγεῖ-
ται, Inspicit, Amabile esse judicat. Pro quo for-
tassis scr. ἀγερόπτες. Ἀγερωπεῖ, Etym. affert pro
ἐφορεῖ, Inspicit." H. Steph.

"ἈΓΕΤΡΙΑ, Tarentinorum dialecto μαῖα, Ob-
stetrix, Hes. Ἀναγεστρίς, Tarentinis μάσα est, teste
Eod. Sed forsan pro ἀναγεστρίς scr. ἀναγέτρια, et
μαῖα pro μάσα: nam Ἀναγέτρια, ut aliquanto post
Idem subjungit, Tarentinis dicitur ἡ ταῖς τικτούσαις
ὑπερεοῦσα γυνή, quam Attici μαῖαν vocant, i. e. Ob-
stetrix." H. Steph. "Vera scriptura fortasse est
* Ἀναγέτρια." Elmsl. ad Eur. Med. 156.

"ἈΓΙΑΔΑΙ, Patronym. ab Ἄγες. Item Locus
quidam in Lacedæmonia, Hes." H. Steph. * Ἀγί-
δαι, Ἀγιάδαι, Kuhn. ad Paus. 240." Schæf. Mss.

"ἈΓΚΑΛΗΣ, Hesychio κρημνός, Præcipitium,
Locus præruptus. A quibusdam exp. et βόθρος, Fo-
vea, Hes." H. Steph.

"ἈΓΚΟΧΑΣΙ pro ἡνεγκαν. ap. nullum τῶν ἀκρι-
βῶν reperiri, sed tantum in Epist. quadam Philippī
Macedonis, annotant Varin. et VV. LL. ex eo. Ve-
rum mendosa est ea vox, et pro ea scr. ἀγνόχασι,
quod est præter. med. Atticum τὸν ἄγω, ut alibi di-
ctum est, et inter vv. Anomala." H. Steph. "Zonar.
34." Edd.

"ἈΓΚΥΡΥΤΕΙ, Cretensium dialecto μεταρέλεται,
Pœnitet eum, Pœnitentia ducitur." H. Steph. "Valck.
Ep. ad Röv. 76. Koen. ad Greg. 67." Schæf. Mss.

"ἈΓΛΑΟΠΗΣ, Laconibus dicitur Asclepius, ut
tradit Hes." H. Steph.

"ἈΓΛΕΙΤΙΣ, Hesychio οἰκίς, Famula, Ancilla." H. Steph.

* ἈΓΛΕΦΑΡΟΝ, Hesychio ελάχιστον, Minimum." H. Steph.

"ἈΓΜΕΙΟΝΕΣ, Hesychio βουβῶνες, Bubones,
Tumores in inguinibus." H. Steph.

"ἈΓΜΗΡΟΝ, Hesychio ἡσυχον, Quietum." H. Steph.

"ἈΓΝΕΙΝ, Hes. non solum pro ἄγειν poni Cre-
tensium lingua ait, sed ἀγνεῖ exp. etiam λαμβάνει,
Accipit." H. Steph.

"ἈΓΟΒΟΣ, Hesychio σκευοφόρος, φορηγός, Lixa,
Calo, cujus ministerio in bajulandis sarcinis et one-
ribus utimur: qualis supra ὁ ἄγαρος, vel potius ἄγα-
ρος." H. Steph.

"ἈΓΡΑΚΑΒΟΣ, Hesychio σταφυλή, Uva." H. Steph.

"ἈΓΡΑΚΟΜΑ, dicta Meretrix quædam a Pam-
phylis, Hes." H. Steph.

"ἈΓΡΙΒΡΟΣ, Hesychio ὀρίγωνου, Herbæ no-
men." H. Steph.

"ἈΓΧΟΥΡΟΣ, teste Hes., Cypriis dicitur ὀρθός

s. ὀρθρος, aut φωσφόρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ." H. Steph.
"Gesner. Ind. Orph. Pierson. Veris. 212." Schæf.
Mss. "Crinag. 19." Wakef. Mss.

"ἈΔΑΑΑΝ, Hes. exp. πονηρόν, Malum. Ἀδασ,
Eidem πονηρός, Malus." H. Steph.

"ἈΔΑΑΕΣ, Hesychio ὑγιές, Sanum, Salubre.
Ἀδολές et Ἀδελφρον. Eidem pro eod. Forsan scr.
ἀδῆλπον: quo itidem signif. ἀβλαβές, Illæsum, In-
colume." H. Steph. "Archestr. ap. Athen. 116. καὶ
μὴν οὐκ ἀδολές γένος ὀξυρύγχον, ubi Ms. ἀκλεές." Edd.

"ἈΔΑΛΤΑ, Hes. affert pro οὐκ ἀδῆλα, Non ob-
scura et incognita." H. Steph.

"ἈΔΑΑΤΟΜΟΝ, Species herbæ, Hes." H. Steph.

"ἈΔΑΝΕΣ, Hesychio ἀπρονόητον, Improvisum.
Vide Ἀδηνές." H. Steph.

"ἈΔΑΝΗ, olim dicta fuit Molossia, Hes." H. Steph.

"ἈΔΑΠΑΝΟΝ, Hes. dici scribit τὸ ὕδωρ, A-
quam." H. Steph.

"ἈΔΑΡΕΣ, Hesychio εἰρήνη, Pax." H. Steph.

"ἈΔΑΡΚΗ, Eid. est Herba quædam. Ἀδάρκης,
ὁ, Adarces: Quædam quasi concreta salsilago, hu-
midis et palustribus locis siccitate emergens, arundi-
nibusque et herbis agglutinata, colore flori lapidis
Asii similis, et omni forma molli alcyonio, ut tradit
Diosc. 5, 137. A quibusdam καλαμόχυνος nomina-
tur, quoniam in arundinibus concrevit veluti lanugo,
et veluti spuma eis adhæret et adnata est. Plin. tamen
16, 37. inter ipsas arundines adarcam numerare vide-
tur. Sed rectius 32, 10. Inter aquatilia dici debet
et calamochnus, Lat. adarca appellata: nascitur circa
arundines tennes e spuma aquæ dulcis ac marinæ,
ubi se miscent. Et 20, 22. Adarca, cortice calamo-
rum sub ipsa coma nascens." H. Steph. "Legitur et
* Ἀδάρκιον, τὸ, teste Schneider. Lex." Edd.

"ἈΔΑΥΩΣ, Suid. affert pro * ἐγρηγόρως. Sed pro
ἐγρηγόρως ambiguum est legendumne sit ἐγρηγόρως,
an ἐγρηγορώς: quorum illud signif. Vigilans, hoc
Vigilanter." H. Steph.

"ἈΔΑΝΘΗ, Hes. dici scribit κινάβαριν." H. Steph.

"ἈΔΔΕΕ, Hes. affert pro ἐπεύγον, Festina, Pro-
pera: ab Ἀδδέω." H. Steph.

"ἈΔΔΗΛΟΣ, Hesychio κόλπος, Sinus." H. Steph.

"ἈΔΕΙΑΣ, Hesychio εἶδος ἐσχάρας." H. Steph.

"Vide Ἀδία." Edd.

"ἈΔΕΙΑΟΝ, Hes. affert pro ἀβέλτερον." H. Steph.

"ἈΔΕΙΤΟΝ, Hes. affert pro ὠμόν, ἀφανές, Cru-
dele, Obscurum." H. Steph.

"ἈΔΕΙΑΦΗΡ, Laconica dialecto ἀδελφός, Frater,
Hes." H. Steph.

"ἈΔΗΜΑΣ, ἄδος, Hesychio ψήμισμα, δόγμα, De-
cretum, Scitum, Placitum. Infra pro eod. Ἀδισμα." H. Steph.

"ἈΔΗΜΕΙΝ, Hesychio θαυμάζειν, Mirari: item
ἀπορεῖν, ἀδμοεῖν." H. Steph.

"ἈΔΗΝΕΣ, Etymologo ἀπρονόητον, Improvisum:
quo sensu supra ex Hes. habuimus ἀδανές. Idem
tamen ἀδηνές exp. etiam ἄκακον. Ἀδηνέως, præce-
dentis signif. sequitur: exp. enim ab Hes. primum
χωρίς βουλῆς, Citra consilium, ut illud signif. Impro-
visum: deinde, ἀδόλως, ἀπλῶς. Sine dolo et fraude,
Simpliciter. Gal. quoque exp. ἀφροντιστως, quod æqui-
valet τῷ χωρίς βουλῆς. Ἀδῆνη, Hesychio ἄκακος, Sim-
plex et malitiæ expers." H. Steph. "Vide Ἀδηνός. Ἀδῆ-
νης, Anal. 1, 126." Edd. "Ἀδηνός, * ἀδηνία, Brunck.
Lectt. in Anal. 18.; ad Poet. Gnom. 312." Schæf. Mss.

"ἈΔΙΑ, Hesychio ἐσχάρα, βωμὸς, Focus, Ara.
Quo sensu infra ex Eod. habebimus Ἀδύς. In VV.
LL. exp. etiam ἀδημονία, λύπη, Tristitia, Molestia,
Dolor: et tunc esset ab ἀδέω, s. pro ἀηδία." H. Steph. "Vide Ἀδεάς." Edd.

"ἈΔΙΑΒΗΝΗ, Regio ante Mesopotamiam sita
veluti in orientem vergens, ultra Tigridin: sic nomi-
nata διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμούς ἐν αὐτῇ, καὶ δυσχε-
ρεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. Suid. Et Ἀδίαβηνός, Qui
inde oriundus est, teste Steph. B. et Suida." H. Steph.

"ἈΔΙΣΙΣ, Tarentinorum dialecto est ὁμολογία,
Hes." H. Steph.

"ἈΔΙΣ, Hes. ex Appione exp. ἐσχάρα, Focus:
quo significato Idem supra Ἀδία attulerat." H. Steph.

"Vide 'Αδειάς." Edd.

"ΑΔΙΣΜΑ et 'Αδμα, Hes. affert pro ψήφισμα, δόγμα, Decretum, Scitum, Placitum. Supra in ead. signif. 'Αδημάς." H. Steph.

"ΑΔΝΟΝ, Cretenses dicunt pro ἄγνόν, Hes." H. Steph.

"ΑΔΟΤΟΥΣΑ, Hesychio ἄκουσα, Invita." H. Steph.

"ΑΔΟΥΣΙΟΝ, Hesychio ἐραστὸν, σύμφωνον, Amabile, Consonans." H. Steph.

"ΑΔΡΑ, Nomen civitatis Illyricæ." H. Steph.

"ΑΔΡΑΙΑ, Macedonica dialecto αἰθρία, Serenitas, Hes." H. Steph.

"ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΝ, s. 'Αδραμύτειον, s. 'Ατραμύτιον, tribus enim hisce modis scribi Steph. B. tradit, Urbs Mysiæ, quæ ad Caycum est, dicta ab Adramyto conditore: τὸ ἔθνικόν ἐστι 'Αδραμυττηνός, ut πλοῖον 'Αδραμυττηνόν, Act. 27." H. Steph. "Αδραμύττιον, ad Diod. S. 1, 529. 532. 2, 483." Schæf. Mss.

"ΑΔΡΑΜΩΝ, ap. Lydos dicitur ὁ Ἐρμων, ut Hes. tradit. At Steph. B. 'Αδραμὼν Phrygum dialecto Eundem vocari ait." H. Steph.

"ΑΔΡΙΑ, lingua Pamphyliorum pro ἀνδρὶ dici, annotat Hes." H. Steph.

"ΑΔΡΙΑ, ἡ, Urbs, quæ circumdantem sese sinum 'Αδρίαν masc., sub. κόλπον, a se denominavit: ut Herod. 5. Κατῆκειν δὲ τούτων τοὺς ὄρους ἄγχι τῶν Ἐνετῶν ἐν τῷ 'Αδρίῃ: nam Venetorum urbs in ipso Adria sita est, magno miraculo. Ubi etiam nota 'Αδρίῃ Ion. pro 'Αδρία. Et Lucian. Icarom. Ὁ Ζέφυρος τὸν 'Αδρίαν διεκυμαίνειτο. Est vero 'Αδρίας et Fluvii nomen, ut ex Hecatæo tradit Steph. B. Porro τὸ ἔθνικόν ἐστι 'Αδριανός et 'Αδριάτης, ut Idem testatur, sicuti 'Ασιανός et 'Ασιάτης dicitur. Hes. quoque 'Αδριανούς dici scribit τοὺς περὶ τὴν 'Αδρίαν περιόικους, annumerans eos Κελτοῖς, s. Gallis. Verum quod ad 'Αδριανός attinet, adj. plerumque usurpatum reperitur. Legitur enim 'Αδριανὸς οἶνος, Diosc. 5. Vinum Adrianum, i. e. Proveniens ad Adriam. Et 'Αδριανὸν σίναπι, Athen. 2, (7.) Necnon 'Αδριανὴ θάλασσα dicitur, ut Horat. Mari Adriano. Ab his vero derivatis 'Αδριανός et 'Αδριάτης sunt alia derivata, nimirum 'Αδριανικός et 'Αδριατικός: ut 'Αδριανικαὶ ἀλεκτορίδες, Adrianicæ gallinæ, Aristot. H. A. 6. init. quæ ap. Athen. 7. vocantur 'Αδριατικά: et rectius fortassis; nam prioris 'Αδριανικός Steph. B. non meminit, perinde ut hujus 'Αδριατικός, quod frequentius est. Sic 'Αδριατικὸν πέλαγος, Mare Adriaticum Plinio: qui et Adriana vina dicit, et Adrianus ager. || Rursum 'Αδριανός Nom. propr. est Imperatoris Romani, a quo denominata 'Αδριανόπολις, s. 'Αδριανοῦ πόλις, in Ionia: ejus Cives s. Incolæ etiam ipsi 'Αδριανοὶ nominantur, ut tradunt VV. LL. ex auctore Προλεγομένων in Panathenaicum Aristidæ, afferentia ex eo hæc verba, Ἐγένετο δ' ὁ Ἀριστείδης ἀπὸ 'Αδριανοῦ πόλεως τῆς Ἰωνίας. 'Αδριανοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ αὐτῆς λέγονται. Sed ea suspecta sunt, quod quidem attinet ad v. 'Αδριανοί. Id enim non ipsorum Civium, sed Urbis nomen esse, et quidem in Mysia sitæ, alius Prolegomenon in Eund. auctor testatur, et Suid.: necnon Philostr. in Aristidæ Vita: in cujus initio cum dixisset, Ἀριστείδην 'Αδριανοὶ ἠνεγκαν, subjungit mox, Οἱ δὲ 'Αδριανοὶ πόλις οὐ μεγάλη ἐν Μυσοῖς. Hujus porro urbis Civis, s. Qui ex ea oriundus est, nominatur 'Αδριανεύς: quo Suid. utitur in Aristidæ Vita. At 'Αδριακός, Adriacus, ab Adria, nescio unde afferant VV. LL." H. Steph. "Αδρίας, Lucill. 112. *'Αδριάς, Jacobs. Anth. Proleg. 55. 'Αδριανός, Jacobs. Anth. 9, 188. 10, 124. *'Αδριανεύων, 11, 384. Cattier. 52. 'Αδριακός, Jacobs. Anth. 9, 39. 42. 188. 10, 352. Toup. Opusc. 2, 124.; Emend. 4, 492." Schæf. Mss.

"ΑΔΩΝΑ pro 'Αδωνιν dici Hes. annotat, tanquam a nom. sing. 'Αδων." H. Steph. "Bast. ad Greg. Cor. 935. Pro Piscis nomine, Oppian. A. 1, 157. 'Αελαν. H. A. 9. 36. Schol. Theocr. Kall. Mss." Edd. "Αδων. Valck. Adoniaz. p. 189. Jacobs. Anth. 6, 415. (Sic leg. Theocr. 15. fin.)" Schæf. Mss.

"*ΑΔΩΝΑΙ, Nom. propr. summi Numinis. Trall. 2. p. 220. Ὁρκεῖω σε κατὰ τῶν ἁγίων ὀνομάτων, *Ἰαῶ, *Σαβαώθ, 'Αδωναι, *Ἐλωί." Edd.

"ΑΔΩΝΙΣ, ἴδος, ὁ, Adonis: Nom. propr. cujus-

dam ardentissime a Venere adamati, eamque ob rem ap. poet. celebris. Item Nom. fluvii cujusdam e Libauo profluentis, ap. Lucian.: Nomen etiam piscis marini ap. Clearchum et Plin.: necnon βόλον, Jactus tesserarii, ut annotat Hes.: qui etiam addit, 'Αδωνιν a Phœnicibus nominari τὸν δεσπότην, Dominum: vocabulo forsitan ad Hebr. Adonai accedente. Ut vero redeam ad Veneris illum amasium 'Αδωνιν, tradit Athen. (174.) e Democlide, eum ab iisdem Phœnicibus appellari Γίγγρην: et τοὺς αὐλοὺς, Tibias, Eisdem dici γίγγρους, ἀπὸ τῶν περὶ 'Αδωνιν θρήνων: quia καὶ γοερὸν ἐφθέγγοντο ejusmodi tibiæ, eam ob rem deplo rationi Adonis adhiberi solitæ. Ab Eodem Proverbialiter 'Αδώνιδος κῆποι dicuntur οἱ ἐπ' ὁστράκῃσι τισὶ τιθιγνόμενοι καὶ θεραπευόμενοι, ideoque parum fructuosi: unde et de rebus leviculis, parumque frugiferis, et ad brevem voluptatem idoneis, Proverbium id usurpabatur: quia in Adonis sacris. præter sinu, lacra quædam, in pompa ferebantur etiam hortuli quidam in testis, consiti fœniculo præsertim et lactuca, quod in lactuca Adonin mortuum Venus reclinasse crederetur, ut Hes. tradit. Porro ab 'Αδωνis derivatur primum 'Αδώνειος: ut 'Αδώνειοι καρπὸι, Fructus Adonii, Proverb.: ut et 'Αδώνειοι κῆποι, de rebus parvam utilitatem et brevem voluptatem afferentibus. Deinde 'Αδωνίης, Adoneis, s. Adonia: quo nomine dicta fuit ἡ θριδακίνη, Lactuca, quoniam in ea herba Adonidem mortuum Venus posuit, ut Athen. (69.) refert, et Hes. qui et τὴν χελιδόνα, Hirundinem, ita vocari addit. Tertio 'Αδωνία, Deplo ratio Adonis, ὁ ἐπὶ 'Αδωνι θρήνος: affert enim Suid. e Pherecr. 'Αδωνίαν ἄγομεν, καὶ τὸν 'Αδωνιν κλάομεν. Nisi potius 'Αδωνία est Ipsum festum, et Ipsa sacra in honorem Adonidis instituta: quibus nimirum simulacra quædam et hortos in testis efferebant, simul mortem ejus deplorantes. Eadem vero sacra nominantur etiam 'Αδωνία, plur. neutr., sub. ἱερά. Alcib. 'Αδωνίων γὰρ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας καθεστηκότων. Sic Athen. [292.] 'Αδωνία ἄγομεν ἑταίρα, e Comico quodam, [Diphilo ἐν Ζωγράφῳ,] ap. quem alius Comicus [Diphilus ἐν Θησεῖ p. 451.] dicit 'Αδωνίοισι pro ἐν 'Αδωνίῳ. Sing. autem 'Αδώνιον dicitur τὸ εἶδωλον τοῦ 'Αδωνίδος, Adonis s. Adonidis simulacrum, teste Suida. Hes. vero 'Αδώνιον nominatum fuisse scribit τὸ παρὰ τοῖς Αἰάκωσιν αὐληθὲν *ἐπιβατήριον. Ab 'Αδωνία vero vel 'Αδώνια, est 'Αδωνιασμός, signif. τὸν ἐπὶ τῷ 'Αδωνι θρήνον, Luctum illum et lamenta, quibus Adonin in Adoniis sacris prosequiebantur, ut tradit idem Hes. Habet autem hoc 'Αδωνιασμός, [quod extat ap. Aristoph. A. 390.] formam verbalis, utpote a v. 'Αδωνιάζω derivatum, i. q. 'Αδωνία s. 'Αδωνίαν ἄγω, Adonia agito: ut Theocr. 15, (23.) Συνακούσῃς ἡ 'Αδωνιάζουσαι, ἔβαν τῷ βασιλεῖς ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ Θεσμένῃ τὸν 'Αδωνιν, Spectatur Adonin: quem regina in tapeete pictum propositura erat, super aureo jacentem lecto et circumfusum aliis rebus pretiosis, quæ fuse ibi commemorantur. [Schol. Aristoph. A. 390.] Apud J. Poll. (4, 53.) legitur etiam 'Αδωνιασμός, quod dicit fuisse Rusticorum Mariandynorum cantilenam: VV. autem LL. interpr. Canticum in Adonidem a Mariandynis agricolis cani solitum; sed ea vox suspecta est." H. Steph. "Αδωνις, Bekk. Anecd. Gr. 345-6. Plato 10, 383. Glossæ SS. Hes. 7. Bast. Ep. Crit. 191.; ad Greg. Cor. 935. Nonn. ad Greg. Naz. in Jul. 142. Orph. Argon. p. 17. Hermann. *'Αδωνιακός, ἡ, ὄν, Epict. Diss. 4, 8, 36. n.; 'Stob. Ecl. Eth. 32.: *'Αδωνίδια, τὰ, Procl., vide Seber. ad J. Poll. 4, 53. Kall. Mss." Edd. "Αδωνις, Jacobs. Anth. 11, 165. Bergler. ad Alciph. 186. Ἡλιθιώτερος τῆς Πραξιλλῆς 'Αδωνίδος, ad Lucian. 1, 435. 'Αδώνιδος κῆποι, ad Anton. Lib. 234. Verh. Wytt. ad Plut. S. N. V. 79. 'Αδωνία, Jacobs. Anth. 11, 165. Bast. Lettre 155. Pierson. Veris. 95. Bergler. ad Alciph. 165. *'Αδωνικός, Jacobs. Anth. 11, 166. *'Αδωνιάς, *'Αδωνιάς, Ruhnck. Ep. Cr. 232. ad Lucian. 1, 235. 'Αδωνιάζω, *'Αδωνιάζω, Valck. Adoniaz. p. 189. 'Αδωνιασμός, ad Anton. Lib. 224. Verh. Wytt. Schæf. Mss. "Αδωνις, Sol, Procl. H. 1." Wakef. Mss.

"ΑΔΩΝΙΣΤΗΣ, Hesychio ἐπιφός, Hædus." H. Steph.

"ΑΔΩΠΩ, Hes. affert pro ἱερῷ. Sed ambiguum

est nomenne an verbum esse velit. Si nomen est, subscribendum est utrobique ι, et accipiendum pro Sacro; sin verbum, intelligendum Consecro, Dico. VV. LL. interpr. Lito, Sacrifico." H. Steph.

"ΑΕΙΠΙΔΑΣ, Hes. dici tradit κύκλους τοῦ ὄρμου, Orbes torquis s. Circulos monilis." H. Steph.

"ΑΕΑΟΝ, Cretensium dialecto ἔωλον dici Hes. tradit." H. Steph.

"ΑΕΡΣΑΝ, Cretenses vocant τὴν δρόσον, Rorem, Hes. Pro quo infra ἔερση. Αἰρσάκος quoque in VV. LL. affertur pro Ros; sed nescio unde." H. Steph.

"Αέρσα, Heyu. Hom. 6, 131." Schæf. Mss.

"ΑΖΑΠΙΑ, Hesychio πτισάνη, Ptisana." H. Steph.

"ΑΖΕΡΟΣ, Hesychio ἀγαθός, Bonus." H. Steph.

"ΑΖΕΤΟΝ, Siculi vocant ἀπιστον, Infidum, Hes." H. Steph.

"ΑΖΗΝ, Ion. pro Αἶζαν, Gentile s. ἐθνικὸν nomen est. Dicuntur enim Αἶζῆνες s. Αἶζᾶνες Ii, qui Azaniam incolunt, ut Steph. B. et Schol. Eur. annotant, necnon Eust. Αἶζηνία autem in Attica est δῆμος τῆς Ἰπποβοωντίδος φυλῆς: cujus δημότης vocatur Αἶζηνιεύς, ut idem Steph. B. tradit, cumque eo Hes. et Suid., necnon Harpocr." H. Steph. "Αἶζαν, Ilgen. Hymn. 257." Schæf. Mss.

"ΑΖΟΙ, Servi, Famuli; nam καλοῦνται οἱ δοῦλοι, ut e Clitarchi Γλώσσαις refert Athen. 6. Αἶζοι, καὶ θεράποντες, καὶ ἀκόλουθοι, καὶ διάκονοι, καὶ ὑπηρέται· ἐπὶ δὲ * πάλμους, καὶ λάτρεϊς. Ibid. Seleucus ἄζους nominari scribit τὰς θεραπαίνας, καὶ τοὺς θεράποντας, Famulas et Famulos, Ancillas et Servos. Itidem est ap. Eust." H. Steph. "Cf. Αοζος." Edd. "Heringa Obs. 202. Toup. Opusc. 2, 19." Schæf. Mss.

"ΑΗΔΑ, Hes. affert pro λείαν, λάφυρα, Prædam, Spolia." H. Steph.

"ΑΗΔΑΣ, Suidæ ὁ δεσπότης, Dominus: quo signif. supra habuimus Αδωνις. Verum, cum non suo loco posita sit ea vox, sed post Αἶγρος, ante Αἶδας, suspecta est, et ambiguum scribendumne Αἶγας, an potius Αἶδας. Hes. certe habet Αἶδας." H. Steph.

"ΑΗΚΤΟΝ, ap. Tarentinos συσπαστὸν ἐγχειρίδιον, Hes. Forsan Sica s. Sicula, Pugio; ea enim gladiatorum genera sunt." H. Steph.

"ΑΘΕΑΙΜΝΟΙ, Hesychio κακοί, Mali, Improbi: itidemque Suidæ. Αθελίμον, Hes. affert pro ἄκοσμον, κακόν, Indecorum, Malum, s. Incompositum, Improbum." H. Steph.

"ΑΘΗΝΑ, Porson. Or. 26. Valck. Phæn. p. 8. Νῆ τὴν Αἰθναῖαν, Boissonad. Philostr. 309. 374. Αἰθναίη, ad Charit. 736. Markl. Iph. p. 411. Porson. Or. 26. Aristoph. Pac. 271. Wessel. Herod. 141. Αἰθναία, Wessel. Diss. Herod. 138. ad Diod. S. 1, 304. Schneider. ad Xen. K. A. 415. Αθαναία, Porson. Or. 26. Αθάνα, Markl. Suppl. 888. ad Rhes. 501. 938. Porson. Or. I. c. Valck. Phæn. p. 8. 69. 397.; Hipp. p. 284. Αἰθναίον, Stanl. Eum. 401. ad Diod. S. 1, 610. Fabric. B. G. 1, 325. ad Herod. 425. Αθῆναιος, Nom. propr., ad Herod. 393. ad Charit. 315. ad Strab. 5, 458. Αθῆνη, de Urbe, Artemio 1. Christod. Ecphr. 388. ad Charit. 319. Αθῆνα, i. q. Αθῆναι, ibid. 592. Αθῆναι, Ammon. 5. Αθῆναι et Θῆβαι permistæ, ad Diod. S. 1, 311. 407. 429. 466. 476. 2, 43. Murfinn. Præf. ad Polyæn. p. xi. Obs. Miscell. 2, 9. ad Phot. c. 91. Müller. ad Lycophr. p. 312. 957. Fischer. ad Palæph. 48. Αθῆνων ἐν Αἰθναίων conf., (Aristoph. N. 400.) Brunck. Aristoph. 2, 84. 3, 11.; Kuster. 57. Hom. p. 83. 155. Ed. Oxon. Herod. Uran. c. 56. Αθ. χρυσαῖ, Eust. Ismen. init.; λιπαρά, Wessel. Probab. 42. Ἰεραὶ Αθ., ad Herod. 656. Ἐς Αθῆνας, Thom. M. 14. et n. Εἰς τὰς Αθ., Heindorf. ad Plat. Hipp. 121. Αθῆνησιν, Greg. C. 71. Valck. Callim. 219. Thom. M. 15. et n. Αθ., ἐν Αθ., Wytt. ad Plut. S. N. V. 16. ad Herod. 413. 486. Ἐν Αθ., ad Lucian. 1, 579. 620. Thom. M. 686. Sylb. ad Aristot. Vitam T. 1. p. 53. Bip. Anon. de V. Thuc. 12. Sic ἐν Θῆβαισιν, Diod. S. 10, 444. Bip. Bast. Lettre 152. Herod. 1, 52.; ad p. 692, 38. Αἰθναίος, Æsop. 156. Fur. Lips. H. Steph. de Dial. Att. 236. Ruhnk. ad Longin. 260.—Veteres Grammatici docent, feminas Athenis natas non Αἰθναίας, sed Ἀττικὰς vocatas esse, ne nomeu Deæ cum mortalibus communicare-

tur. Vide Suid. v. Αἰθναίαν, et ibi Kust.: (adde Biagi Monum. Nan. 11.) Αἰθναῖοι ἄνδρες, vocat., Plut. Sulla 6. Αθῆναζε, Heindorf. ad Plat. Hipp. 121. Mær. 27. et n. Thom. M. 14. et n.: Greg. C. 71. (961.) Wakef. S. C. 3, 23. Fac. ad Paus. 1, 341. Αθῆνηθεν, Thom. M. I. c. Greg. C. I. c. *Αθῆνόθεν, Wakef. S. C. 4, 112. Αθῆνιάω, Valck. Oratt. 344. *Αθῆνεὺς, Syncellus Chronogr. 350." Schæf. Mss. "Αθῆνιος, Diosc. 10." Wakef. Mss. "Αθῆναῖζω, Just. M. Quæst. et Resp. ad Gr. 15, 20. *Αθῆνιάς, Nom. propr., Holsten. ad Steph. B. 10. *Αθῆνίτης, Vita Arati, v. Holsten. ad Steph. B. 10." Kall. Mss. "Αθῆναῖκος, (ῆ, ὄν,) Proclus in Alcib. p. 44. Creuz. Ibi notat Editor doct. hac forma Proclum delectari, et excitat locum ex ejus Theol. Plat. 5, 35. *Αθῆναῖκως, Proclus in Alcib. p. 43." Boissonad. Mss. "Αθῆνᾶ, Diog. L. 458. H. Steph. de Dial. 238. Schol. Plat. 92. *Αθῆνῆς, ἴδος, ῆ, Schol. Greg. Naz. in Jul. 64. *Αθῆνῶ, Nom. propr. mulieris, Leon. Tar. 8. *Αθῆνογενῆς, Pseudo-Longin. 34, 3. p. 656. Weisk. Αἰθναίος, et Ἀττικὸς promiscue, Friedemann. de Med. Syll. Pentam. Gr. 336. Etym. M. 25, 13. Αθῆνησι καὶ Θῆβησι· τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα σὺν τῷ ι γράφεται· μὴ ὦφειλεν, ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς θεὸν ἐπιρρήματα, καὶ τὰ εἰς θεὸν τὸν αὐτὸν παραλήγουσαν φυλάττει, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον· οἶον, οἰκοθεν οἰκοθι, *Αεσβόθεν *Αεσβόθι, Ὀλυμπίαθεν *Ὀλυμπιάθι, θύραθεν *θύραθι. Εἰ οὖν τὸ Αθῆνηθεν καὶ Θῆβηθεν χωρὶς τοῦ ι γράφεται, δῆλον καὶ τὸ Αθῆνησι καὶ Θῆβησι χωρὶς ὦφειλε γράφεσθαι· ἀλλὰ γράφεται σὺν τῷ ι διὰ τὸ συνεμπεσεῖν ταῖς τοιαύταις Ἰωνικαῖς δοτικαῖς· ἐστὶ γὰρ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, Θῆβαις, καὶ κατ' ἐκτασιν γίνεται Θῆβησιν, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, Θῆβησι, καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον." Edd. "Αθαναία, Dorice pro Αἰθναία, [Theocr. 5, 23.] hoc autem pro Αἰθναῖα, Minerva. Similiter δῖαν Αθανᾶν quidam [Telestes Selinuntius ἐν Ἀργοί] ap. Athen. [616.] dicit pro Αἰθναῖαν." H. Steph. "Hermann Lexicographus p. 329.: Ἰστέον ὅτι τὸ Αἰθναῖα περιπαῖται, διότι κρᾶσιν ἔπαθε τῶν δύο αα· ἐστὶ μὲν γὰρ ἡ πρωτότωνος αὐτῆς εὐθεία Αθῆνη, ἐξ ἧς κατὰ συστολὴν (ita clare exhibet Cod., inquit Hermann.) Αθάνα γέγονεν, ᾧ καὶ Σοφοκλῆς χρῆται, (Aj. 14. Ὡ φθέγμ' Αθάνας, φιλότατης ἐμοὶ θεῶν, 74. Τὶ ὄρᾳς, Αθάνα; μῆδαμὼς σφ' ἐξω κάλει) καὶ Εὐριπίδης (Hec. 994. Pors. Οἷσθ' οὖν Αθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι, Fr. Inc. ccxv. ap. Zenob. 5, 93. Σὺν Αθάνᾳ καὶ χεῖρα κινεῖ,) καὶ ἕτεροι πολλοὶ, (Theocr. 16, 82. 18, 36. 20, 25.) ἐπεὶ δὲ πολλὰ τῶν εἰς α καὶ εἰς η ὁηλυκῶν διὰ τοῦ αα προφέρονται, ὡς ἀμαξαία ἢ ἄμαξα, καὶ σεληναία ἢ σελήνη, οὕτω κατὰ παραγωγὴν Αἰθναία ἠλέχθη ἢ Αθῆνη· ἐξελόντες δ' ἐπὶ οἱ ὑστερον ἐκ τοῦ Αἰθναία τὸ ι Αθῆνα εἶπον, ὥσπερ καὶ τὴν ἐλαίαν ἐλαῖαν Ἀττικῶς τοῦτο μὲν οὖν ἄχρηστον εἶσαν· (adhibuit tamen, notante Hermann, Theocr. 28, 1. Γλαυκάς, ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα, δῶρον Αθανάας,) κρᾶσιν δὲ ποιησάμενοι τῶν δύο αα, Αἰθναῖαν καλοῦσι περισπωμένως. Etym. M. 24, 48.: Αθῆνη Αἰθναία, ὡς δίκη *δικαία, καὶ ὥσπερ Ναυσικάα κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν γίνεται Ναυσικά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰθναία ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται Αἰθναία, καὶ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν, Αἰθναῖα. (Δικαία pro substantivo agnoscit Schneider. Lex. Intelligi vero debet, ut putamus, Dea justitiæ præses. Apoll. R. 1, 1208. Δίδετο *κρηναίης ἱερὸν ῥόον. Substantivum est κρηναίη formæ poëtice, ut σεληναίη pro σελήνη, Αἰθναίη pro Αθῆνη.) Brunck. Phrynich. Σοφ. Προπαρ.: Ὁραῖαν τὴν ὥραν. Ἡ δὲ τοιαύτη τροπὴ Ἀττικοῖς ἰδίᾳ, Αἰθναῖα Αἰθναία, ἴση ἰσαία, οὕτω καὶ ὥρα ὠραία. Bekkeri Λέξ. Ῥητορ.: Αἰθναῖα Ἰππία· ἐκλήθη οὕτως ἢ Αἰθναῖα, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' Ἰππων ἀνῆλατο, ὡς [δ] ἐπ' αὐτῇ ὕμνος [Nicophelis Thebani, ut patet ex J. Poll. 4, 77. Καὶ Αἰθναῖα δὲ, εἶδος αὐλοῦ, ᾧ μάλιστα Νικωφελῆς τὸν Θηβαῖον εἰς τὸν τῆς Αἰθναίας νόμον κεχρησθῆαι λέγουσι,] δηλοῖ· ἢ ὅτι Ποσειδῶνος οὔσα θυγάτηρ καὶ *Κορυφῆς, [sic et Etym. M. v. Ἰππία, at Bekkeri Lex. Rhet. Soph. *Κόρης, vide Vales. ad Harpocr. v. Ἰππία,] τῆς Ὀκεανοῦ, ἔχουσα ἄρμα οὕτως ἐγεννήθη· ἢ ὅτι Ἀδραστος Θῆβηθεν φεύγων, ἐπὶ Κολωνῷ στήσας τοὺς Ἰππους, Ποσειδῶνα καὶ Αἰθναῖαν Ἰππίους προσαγορεύσαι. *Ἀπαθῆναιος, ὁ, ῆ, J. Poll. 3, 58. Παμπύ-

νηροι δὲ, οἱ Θεοπόμποι τοῦ συγγραφέως ἀπολῖται, καὶ ἀφ' ἐταίροι, καὶ ἀπαθήναιοι. * Μισαθήναιος, ὁ, ἡ, J. Poll. 6, 172. Demosth. c. Aristocr. 457." Edd. " Παναθήναια, Fac. ad Paus. 1, 111. Heyn. ad Apollod. 823. 838. Toup. Opusc. 1, 336. ad Diod. S. 1, 305. 2, 367. Bibl. Crit. 2, 3. p. 51. Brunck. ad Hec. 466. Steinbr. Mus. Tur. 1, 192. Musgr. Heracl. 777. Jacobs. Anth. 6, 249. Παναθηναϊκός, ibid." Schæf. Mss.

" ΑΘΜΟΝΑΖΕΙΝ, Hesychio τὸ εἰς δῆμον ἀφικνεῖσθαι τῆς Ἀττικῆς: cui itidem Ἀθμονεύς est φυλὴ τῆς Ἀτθίδος Ἀθηναῖς. Apud Harpocr. vero et Suid. Ἀθμωνία δῆμός ἐστι φυλὴς τῆς Κεκροπίδος, ἀφ' οὗ ὁ δῆμός τῆς Ἀθμωνεύς." H. Steph. " * Ἀθμονεύς, Dawes. M. C. 254. 255. Jacobs. Anth. 11, 359. Brunck. Aristoph. 3, 145." Schæf. Mss.

" ΑΘΡΗΜΑΤΑ, teste Hes., sunt δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ Λεσβίοις, Munera, quæ a cognatis mittuntur virginibus nubentibus ap. Lesbios. Apud Suid. scriptum Ἀθρίμματα, expositumque itidem δῶρα πεμπόμενα γεγαμημέναις, Dona, quæ nuptis mittuntur. Sed mendosam eam scripturam esse puto: existimo enim ἀθρήματα nominari Dona, quæ offerebantur sponsæ, cum sese primum retegebat et demto velo sponso et cognatis præbebat conspiciendam, παρὰ τὸ ἀθρεῖν. Taliaque erant ἀνακαλυπτήρια, θεωρήτρα, eandem ob rem ita nominata: talia etiam τὰ προσφθεγκτήρια." H. Steph. " Bekk. Anecd. 350." Edd. " Ad Mær. 288." Schæf. Mss.

" ΑΘΩΣ, nomen montis a Xerxe perfossi et velificati, ut prolixè tradit Herod. 7. p. 249. Gen. Ἀθω, more Attico: accus. autem duplex, Ἀθων et Ἀθω. Quorum prior ap. Herod. l. c. aliquoties legitur, ubi inter alia dicit, Οἱ περὶ τὸν Ἀθων κατοικημένοι: utitur Idem et gen., dicens, Ἔσω τοῦ Ἀθω οἰκημένοι. Pōsteriore utitur Æsch. c. Ctes., Ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ὁ τὸν Ἀθω διορύξας. Sic Theocr. 8. Ἡ Ἀθω, ἡ Ῥόδωπαν, ἡ Καύκασον ἐσχατόεντα. Itidemque Virg. Georg. 1. Aut Atho, aut Rhodopen, aut alta Ceraunia telo Dejicit. Alioquin Lat. vocatur etiam Athon. Cic. de Fin. Athone perfosso. Sic Serv. in exp. Virg. l. c. Athon mons est Græciæ, Rhodope Thraciæ. Idem in Æn. 12. Quantus Athos, aut quantus Eryx, itidem annotat, veram lectionem esse Quantus Athon: nam si Athos legeris, os brevem esse, et versum non stare. Athon autem dici, accusativum indicare: nam hunc Athona facere, sicut Apollon Apollona. Verum hallucinatur ibi Serv., cum ait Athon ideo veram esse lectionem, quia si Athos legeris, os brevis esset, et versus non staret; nec enim animadvertit os in Græco per ω scribi, ideoque longum esse, ut et in hoc versu ejusdem poetæ, Androgæus offert nobis sese agmina jungens. Rursum idem mons nominatur Ἀθωος, ut Κῶς etiam Κῶος: e quo Ἀθωος contractum Ἀθως, teste Steph. B. Porro τὸ τοπικόν est Ἀθωος, sine ι: nam Ἀθῶος vocant τοὺς τὸν Ἀθων ἐνοικοῦντας: at vero vocab., quo signifi. τὸ ἀζήμιον, properisωmenως scribitur, et cum ι subscripto, derivatum ἐκ τῆς θωῆς, ut idem Steph. B. annotat, subjungens etiam, παρὰ τὸ ἀμφοτέρων, τὸ θηλυκόν, Ἀθῶις: quamquam τοπικόν potius id Ἀθῶις esse videtur, pro Oriunda ex Atho, s. Habitatrix montis Atho. || Ἀθως est etiam Urbs ἐπὶ τῷ Ἀθῷ, in Atho monte sita: cuius Civis nominatur Ἀθῶιτης, ut tradit idem Steph. B. VV. LL. Ἀθῶτας etiam vocari hujus urbis Incolas volunt. Est, inquiunt, de Atho monte loquentia, in ejus cacumine Urbs ejusdem nominis Ἀθως, in qua homines duplo temporis quam alibi vivunt: hi Ἀθῶτες dicuntur ab Herod., quos triginta supra centum annos vivere refert." H. Steph. " E. H. Barker. ad Etym. M. 1087." Edd. " Ἀθως, Ruhnck. Ep. Cr. 196. Thom. M. 245. 861. Heyn. Hom. 4, 472. 6, 573. 652. Ὁ, ἡ, ad Thuc. 1, 732. Bayer. De accus., ad Herod. 457. 521. 594. Valck. Callim. 139. ad Diod. S. 1, 404. Ἀθῶτης, Valck. Callim. 139." Schæf. Mss.

" ΑΙΓΥΠΤΟΣ, gehirt es zu Asien oder Africa? Fischer. Ind. Palæph. De Ægypti miraculis, Bergler. ad Alciph. 253. Nilus, Wolf. ad Hesiod. 99. Wakef. S. C. 1, 3. Αἰγύπτιος, Toup. Opusc. 2, 89. Wessel. ad Diod. S. 1, 23. 364. Αἰγυπτιατὰ, ad Xen. Eph. 261.

Αἰγυπτία ἀντίδοτος, Bernard. Rel. 111. Αἰγ. πύλας, Wessel. Herod. 154. Αἰγ. γῆρας, Brunck. Soph. 3, 473 (=4, 679.) Αἰγύπτιος trisyllab., Heyn. Hom. 5, 608. Αἰγυπτιακός, ad Mær. 307. ad Diod. S. 1, 91. 364. Αἰγυπτιστὶ, Valck. Adoniaz. p. 356. Αἰγυπτιστὶς, Wessel. ad Diod. S. 1, 23. Brunck. Aristoph. 1, 134. 212. 3, 182.; Kuster. 223. Jacobs. Anth. 10, 215. Aduro, Valck. Adoniaz. l. c. * Αἰγυπτῶ, Wakef. S. C. 1, 3. * Αἰγυπτιογενής, Brunck. ad Æsch. Pers. 35. De lino Ægyptio, Bergler. Alciph. 377." Schæf. Mss. " Αἰγύπτιοι, Alexandrini Græci, Αἰγυπτίων προφῆται, E. H. Barker. ad Etym. M. 1020-2." Edd.

" ΑἶΔΑΑΣ, Hesychio δεσπότης, Dominus: pro quo supra e Suida habuimus Ἀηδᾶς." H. Steph.

" ΑΙΚΑΛΟΝ, Nomen φρουρίου cujusdam in Italia, ut Steph. B. refert e Dionysio Hal. A. R. 16." H. Steph.

" ΑΙΚΛΟΣ, Hesychio ὁ ἐσπέριος, Vespertinus. Eadem αἰκλοι subst. sunt αἱ γωνίαι τοῦ βέλους, Anguli s. Cuspides jaculi. Neutr. autem et subst. τὸ αἰκλον est Cæna vespertina: quod vocab. Λακεδæmonis peculiare fuit, ut testatur Athen. 4. Τὸ δὲ αἰκλον καλούμενον, nimirum a Lacedæmoniiis, ὑπὸ τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Et mox, Μετὰ δεῖπνον τὸ καλούμενον αἰκλόν. Et rursum, Τῷ νέμοντι τὰς μοῖρας ἀκολουθῶν ὁ διάκονος, κηρύττει τὸ αἰκλον. Paulo ante vero dixerat, Δεῖπνον δ' ἐστὶν ἰδίως ἔχον ἡ κοπία, καθάπερ καὶ τὸ καλούμενον αἰκλον. Et rursum ex Epicharmo, ἐκάλεσε γὰρ τοὶ τις ἐπ' αἰκλον ἐκόν. Sed notandum est, ibi non properisωmenως αἰκλον scribi, verum paroxytonως αἰκλον. E quo conjicere quis possit divisa diphthongo ibi leg. αἰκλον sicuti ἐπαἰκλον reperitur ap. Eund., ut suo loco docebo. || Apud Hes. vero legitur Αἰκλον, δεῖπνον: itidemque ap. Etym., et in Lex. meo vet., Αἰκλον, δεῖπνον δαδινον, Cæna vespertina. Recte utrobique: utriusque enim meminit Eust., nimirum et τοῦ αἰκλον, et τοῦ αἰκνον: meminit τῶν διηρημένων etiam, αἰκλον et αἰκνον: αἰκλον ex αἰκλον factum esse per synæresin, ut αἰκνον ex αἰκνον: item, αἰκλον et αἰκλον diei pro αἰκνον et αἰκνον: hæc autem dicta esse παρὰ τὸ εἰς ἀθλίαν τινὰ ἰκνεῖσθαι, Quia admodum lubenter eo venit: innuens composita esse ex α epitatico et ι, ἰκνέομαι." H. Steph. " Casaub. ad Athen. 4, 6. 8." Edd. " Αἰκλοι, ad Diod. S. 2, 479." Schæf. Mss.

" ΑΙΛΙΑ, Ælia, dicta Urbs Solymorum, ab Ælio Adriano ejus instauratore. Incolæ ejus, Αἰλιῶται dicuntur, ut testatur Etym. et Steph. B. necnon Epiphanius. || Αἰλῖται, inter Pisces numerantur ap. Athen. 7. sed perperam pro Αἰδῖται, ut infra docebo." H. Steph. " Zonar. 80." Edd.

" ΑΙΟΛΕΙΑΙ, cur ap. Bæotos mutato nomine vocatæ fuerint οἰωνολογαί, vide ap. Plut. Hellen. 534. meæ Ed." H. Steph.

" ΑἶΣΟΙ, a Tyrrhenis dicuntur οἱ θεοὶ, Dii, Hes." H. Steph.

" ΑἴΤΗΣ, ου, ὁ, Is qui amatur: amore nimirum Venerio: ut olim ἐρασταὶ habebant suos ἐρωμένους. Apud Theocr. Id. 12. inscribitur Ἀττης, in quo introducitur amasius alloquens amatum, exponensque ei desiderium, quo per triduum eo absente flagrat: nam τοὺς ἐρωμένους Thessali vocant αἴτας, quemadmodum Alcman etiam τὰς ἐπεράστους κόρας appellat αἴτας, παρὰ τὸ τὸν ἐρώμενον εἰσατεῖν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι, ut annotat Schol. Theocr. in Argum. illius Id.: ubi etiam subjungit, quosdam αἴτας vocare τοὺς ἐταίρους, Sodales, quosdam τοὺς ἀγαθοὺς, Bonos, utpote μὴ ἴτας, h. e. ἰταμούς: vel αἴτην dici τὸν * συναῖτην καὶ συμπολίτην. Sed hæc duæ postremæ exp. admodum frivolæ sunt, prima vior: quam ipse etiam Theocr. confirmare videtur, cum in eo Id. ait, Εἰθ' ὁμαλοὶ πνεύσειεν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες Νῶν, Utinam pares utrique nostrum ignes inspirent Amores! Ipsum etiam ejus correlativum εἰσπνέλος idem habet etymon, dictum παρὰ τὸ εἰσπνεῖν τῷ ἐρωμένῳ τὸν ἔρωτα. Ideoque recte Etym. et Lex. meum vet.: Αἴτης, ὁ ἐρώμενος παρὰ τὸ αἶεν, ὃ ἐστὶ πνέειν ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ· φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰσπνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρωμένου· ὅθεν καὶ εἰσπνῆλαι καλοῦνται οἱ ἐρασταὶ παρὰ τοῖς Λακωνοῖς. Eust. quoque hujus etymi meminit; tradit enim ab

ἀὼ derivari etiam ἀίτης per ι scriptum: quo signif. τὸν φίλον, s. secundum veteres, τὸν ἐρώμενον, διὰ τὸ αἶον πνεῖσθαι διὰ φίλιαν: quamobrem et εἰσπνίλον vocari eund. ap. Lacouas. Clarius adhuc idem etymon exprimit iis verbis, quæ in Εἰσπνίλος ex eo attuli: quæ ap. eum leguntur p. 1500. 1547. ubi etiam addit, hoc ἀίτης per diphthongum quoque scribi, non esse dubitandum: sicut et p. 1500. annotarat, ipsum in quodam Rhetorico Lex. διὰ διφθόγγου φέρεσθαι: cum tamen p. 1300. dixisset τοὺς ἀπειροτέρους διὰ διφθόγγου γράφειν hunc αἶταν, dicentes φίλον ἀπλῶς τὴν τοιαύτην λέξιν δηλοῦν. Rursum Etym. et Lex. meum vet. meminere posteriorum etiam duarum etymologiarum, quas c. Theocr. Schol. attuli, nimirum αἶτην exp. posse etiam μέσον, τὸν μήτε θρασύν, μήτε ἴτην, h. e. ἱταμόν, ἀλλὰ θυμήρη ὡς ὁ ἐραστής: vel, τὸν ἄμα τινὶ ἰόντα, quasi ὀμίτην, ἃ hic signif. ὁμοῦ. Porro Thesalicam fuisse h. v. Ἀίτας, Amyclæicum vero τὸ Εἰσπνίλος, Theocr. ipse docet, 12, (12.) Δοιῶ δὴ τινε τῷδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην Φῶθ' ὁ μὲν, ἦν εἰσπνίλος, φαίη χ' ὠμυκαΐσδων' Τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὡς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἰποι, αἶταν. Idem mox subiungit, Ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἰσῶ ζυγῶ. Et paulo post, Ἡ σὶ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἶτρεω Πασὶ διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡθέοισι μάλιστα. Quod vero attinet ad l. ex Alcmane supra cit., notandum in eo pro κόρας scribi etiam χορδὰς, veluti in fine Argum. Theocr. 12. Ἀίτην τὸν ἐταῖρον φασίν. Ἀλκμὰν δὲ τὰς αἶτας χορδὰς φησιν, ἀντὶ τοῦ τὰς ἐπεράστους. Pro quo in Lex. meo vet. habetur αἶτίας. Ibi enim αἶτίας signif. dicitur χορδὰς ἐρωτικὰς, et ab Herodiano scribi proparoxytonas; facere enim eum nom. sing. αἶτις, e masc. αἶτης, ut δεσπότης a δεσπότης: gen. vero αἶτιος pro αἶτιδος, abjecto δ: sed huic contradicere Orum, dicentem, fem. in α, quæ fiunt a masc. in ης, in obliquis δ non abjicere: quamobrem rectius παροξύνεσθαι, ut sit a nom. sing. αἶτις: quemadmodum ap. Suid. quoque legitur, Ἀἶτις, ἢ χορδή. || Ἀίτης eidem Suidæ est ὁ ὀρμητικὸς, Impetuosus, Qui impetu ferri solet." H. Steph. "Bekk. Anecd. Gr. 1, 348. * Ἀεῖταν' τὸν ἐταῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον." Edd. "Ἀίτης, Brunek. ad Æsch. S. c. T. 147. Harles. ad Theocr. 195. Valck. Diatr. 130. 131.; Callim. 215. Jacobs. Anth. 7, 219. 222." Schæf. Mss.

* Αἶτπια, Scythice pro αἶθρία, Aristoph. Θ. 1010." Edd.

* ἈΚΑΙΗ, Suidæ ῥάβδος θαλασσία." H. Steph.

* ἈΚΑΙΝΑ, et Ἰόν. Ἀκαίνη, ἢ, i. q. ἄκανθα, Spina, Hes. || Item Virga pastoritia stimulo præfixa, a Thessalis primum inventa, ut annotat Schol. Apoll. R. 3, (1326.) ᾧ, sc. κήληκι, ῥ' ὑπὸ μέσσαις, Ἐργατίνης ὡς τὴς τε Πελασγίδι νύσσειν ἀκαίνην, Οὐτάζων λαγόναις. || Ἀκαίνα dicitur etiam μέτρον δεκάπων, Decempeda, h. e. Virga decempedalis, qua mensores in dimetiendis agrorum spatiis utuntur, Decempēdatores ab ea nominati, ut idem Schol. Apoll. R. tradit, addens esse inventum Thessalorum, afferensque hunc Callim. versum, quo ambas illas signif. complexus est, Ἀμφοτέρον κέντρον τε βοῶν καὶ μέτρον ἀρούρης. Itidem Hesychio ἄκαινα est non solum κέντρον, ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσι, alio nomine dictum βούκεντρον et βουπλήξ, sed etiam μέτρον. Et Eust. exp. II. M. Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιζύνω ἐν ἀρούρῃ, de duobus, qui de agrorum limitibus inter se contendebant, μέτρα δὲ φασιν, inquit, ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ τὰς τὴν γῆν μετρούσας ἀκαίνας, αἷς τὰ πολεμικὰ εἰκάσιν ἀκόντια, additque, has ἀκαίνας esse κάμκας denominatas παρὰ τὸ στερίσκειν τοῦ καίνεσθαι τοὺς ἐρίζοντας περὶ γῆς, οἷς δὲ αὐτῶν ἡ ἴση εὐρίσκεται. Sed hoc etymon, quod et Etym. affert, nimis longe petitum est. Revera enim ἄκαινα et ἄκανθα παρὰ τὴν ἄκην dicuntur, quia stimuli et spihæ sunt acutæ s. acuminatæ. Et cum ἄκαινα dieatnr Virga pastoralis aculeo præfixa, qua boves incitantur, ab ejus similitudine ἄκαινα nominata est etiam Virga illa decempedalis, qua metatores in agris dimetiendis utuntur, nulla amplius habita ibi ratione τῆς ἄκης, sed formæ tantum, qua est ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος. || Ἀκειρά, Hesychio κέντρον βοῶν ἀρότρον, Stimulus, quo boves aratrum trahentes incitantur." H. Steph. "Gl. * Ἀκαινοθύμης, (δ, ἢ) Illibatus, Varro 282. Columella 235. Schneider. Ind. ad R. R.

Scriptt. v. Acnua. Supra p. ccxlv. a. in Olympiodori loco lege, cum Schneidero l. c.: Διὸ δὲ καὶ ἐπιγρόνται παρ' αὐτοῖς μέτρον, ὅπερ * ἄκαινον καλοῦσι παρὰ τὸ στερήσιν ποιεῖν τοῦ φόνου. Tewater. edidit: Δ. δὲ κ. ἐ.—τοῦ στ." Edd. "Ἀκαινα, ad Charit. 240. Brunck. ad Æsch. Pr. 463. Jacobs. Anth. 11, 73." Schæf. Mss.

* ἈΚΑΚΗΣΙΩΝ, τὸ, Urbs Arcadiæ, ab Acaco Lycaonis filio dicta: cujus gentile Ἀκακήσιος, s. Ἀκακησσεύς. Steph. B." H. Steph. "Ἀκακήσιος, Heyn. Hom. 7, 175. ad Callim. 1, 121." Schæf. Mss.

* ἈΚΑΜΑΑΑ, Hes. dici scribit τὴν κάμηλον, Camēlum. In Lex. autem meo vet. pro hoc ἀκάμαα habetur ἀκάμαντος. Sic enim ibi legitur, Ἀκάμαντος, ἢ κάμηλος, παρὰ τὸ μὴ κάμνειν, Quod labores non sentiat, nec defatigetur, ἢ κατ' ἐπίτασιν ἀκάματος' πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῶον. Eadem iisdem verbis leguntur ap. Etym., nisi quod pro ἀκάμαντος habet Ἀκάμανος: Ἀκάμανος, ἢ κάμηλος, et quæ sequuntur." H. Steph.

* ἈΚΑΜΑΝΤΙΔΑΙ, patronymicus, Filii s. Posterī Acamantis, ap. Dem. in Epitaph." H. Steph.

* ἈΚΑΜΑΝΤΙΣ, ἴδος, ἢ, sc. φυλὴ, dicta Una e decem tribubus Atheniensibus, ab Acamante filio Thesei, teste Suida et Harpocr." H. Steph. "Jacobs. Anth. 6, 251. ad Lucian. 1, xxxii. 199." Schæf. Mss.

* ἈΚΑΜΑΝΤΟΝ, ap. Hes. exp. ἀκοπίαστον, Indefessum, Laboribus non defatigatum nec fractum: sed forsā scr. ἀκάμαντα: præsertim cum subiungat esse etiam Propriū. unius e filiis Antenoridis, et Nomen montis in Cypro, denominati ab Acamante filio Thesei. Vide et Ἀκάμαλα. Ἀκαμάντιον autem, Urbs Phrygiæ ab Acamante conditore nominata, cujus ἐθνικὸν est Ἀκαμάντιος, et fem. Ἀκαμαντίς: quam et ipsam Urbem nominari Ἀκαμαντίδα dicat Parthenius ap. Steph. B." H. Steph. "Ἀκάμας, conf. cum Ἀθάμας, ad Lucian. 2, 292." Schæf. Mss.

* ἈΚΕΡΧΕΣ, Hesychio ἀπενθές, Luctus experts." H. Steph.

* ἈΚΕΥΕΙ pro τηρεῖ, Cypria dialecto usurpari tradit Hes." H. Steph.

* ἈΚΗΣΚΟΣ, Hesychio τάλαιος, Calathus, Quasillus, Cistella." H. Steph.

* ἈΚΙΔΡΩΝΑΖΩ, Hesychio ἀμβλυνωπῶ, Obtusis sum oculis, Hebeti sum visu." H. Steph.

* ἈΚΙΠΙΣ, Hesychio λήχνος, Lychnus." H. Steph.

* ἈΚΙΠΟΣ, Gracilis et debilis: nam VV. LL. ἀκίρὰ Æol. dici ajunt pro ἰσχυρὴ καὶ ἀσθενής. Quæ exp. conjecturam meam confirmat, qua alibi dixi pro ἀκηρῇ, quod ap. Hes. post Ἀκίονες legitur, exponiturque ἀσθενῇ, οὐκ ἐπιτεταμένα, reponendum videri ἀκηρῇ. Eidem tamen Hes. ἀκίρως est etiam ὁ βορρᾶς, Boreas ventus. Ἀκίρως, Idem exp. εὐλαβῶς, ἀτρεμᾶς, Timide, Quiete, s. Sensim." H. Steph. "Cf. Theocr. 28, 15." Edd. "Ἀκίρος, (sic,) Valek. ad Ammon. 102." Schæf. Mss. "Ἀκίρως, var. lect. ad Hes. E. 433." Wakef. Mss.

* ἈΚΚΑΙΩΝ, Hesychio εὐκαταφρόνητος, Contemptibile." H. Steph.

* ἈΚΚΕΙΠΤΟΣ, Lat. Acceptus. Ignat. ad Polycarp. 6." Edd.

* ἈΚΚΙΠΗΣΙΟΣ, Accipenser. Athen. 7, 12." Edd.

* ἈΚΚΟΡ, Laconibus ἀσκός, Uter, Hes." H. Steph.

* ἈΚΚΟΣ, Hesychio παράμυρος, Aliquantum fattuus." H. Steph.

* ἈΚΜΑ, Hesychio νηστεία, ἐνδεia, Inedia, s. Jejuniū, Inopia, Egestas." H. Steph.

* ἈΚΟΑΣΤΗΡΕΣ, Magistratus quidam ap. Metapontios, teste Eod.: forsā qui causas audiebant." H. Steph.

* ἈΚΟΝΑΟΣ, Hesychio ἀχαρίς, Ingratus; nam * κονδὰς, inquit, est χάρις." H. Steph.

* ἈΚΟΡΡΑΙ, Hesychio Spinæ, ἄκανθαί, pro quo infra ἀκώρια." H. Steph.

* ἈΚΡΙΝΟΜΟΣ, teste Hes., ap. Laconas est ἑλγῆς ἐπιμελητής, Sylvæ curator, Saltuarius." H. Steph.

* ἈΚΡΙΣΙΑΣ, Phrygum dialecto Saturnus dici-tur. Hes." H. Steph.

* ἈΚΡΙΣΤΙΝ, Hes. a Phrygibus dici scribit κλέπτριαν, ἀλετρίδα, Furem mulierem, Moltricem." H. Steph.

* ἈΚΡΙΤΟΒΑΤΑΙ, Hesychio ἀρχή τις παρὰ Ἐφε-

σίοις τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν." H. Steph.

"ΑΚΥΛΛΑΟΝ, Lydis dicitur τὸ αἰδοῖον, teste Hes., pro quo in meo vet. Lex. et ap. Etym. M. uno λ scriptum ἀκυλον." H. Steph.

"ΑΚΧΟΣ, Hesychio ὤμος, Crudus, aut Crudelis." H. Steph.

"ΑΚΩΡΙΑΙ, Hesychio ἀκανθαί, Spinæ, pro quo supra ἀκορραί." H. Steph.

"ΑΛΑΚΤΑΙ, Hesychio γῆς ἐντερα, Intestina terræ, i. e. Vermes. Sed addit quosdam interpr. σφήκας, Vespas." H. Steph.

"ΑΛΑΚΩΣΑΙ, Hes. affert pro ἀθροῖσαι, συνάγεσθαι, Congregare, Cogere in unum." H. Steph.

"ΑΛΑΠΛΟΣ, Hesychio ἀσθενής, Imbecillis, Debilis." H. Steph.

"ΑΛΑΠΤΗΣ, dicitur ὁ ἐξ Ἀλάπτων, ut Gal. ap. Hippocr. annotat, addens, Ἀλαπτα esse Locum quendam Thraciæ." H. Steph.

"ΑΛΑΥΡΙΑΔΑΣ, ap. Hes. legimus expr. σχίζας. Sic enim leg. videtur pro σχίσας; nisi in ipso ἀλαυρίδας mendum sit." H. Steph.

"ΑΛΒΑ, ἡ, Alba: Civitas Italiæ. Unde Ἀλβανός, Albanus, Alba oriundus: interdum etiam Proveniens in agro Albano: ut Ἀλβανός οἶνος, ap. Diosc. 5, 11. de vinis Italiæ, et Athen. 1. Item fem. Ἀλβανὶς λίμνη, Albana palus, s. Lacus Albanus, ap. Plut. H. Steph. "Αλβās, ad Diod. S. 2, 636." Schæf. Mss.

"ΑΛΒΟΛΟΣ, Diosc. 3, 31. Γλήχων, οἱ δὲ βλήχων, Γάλλοι ἀλβολον vocant, quod Interpres Alvolum legit." Schweigh. Mss.

"ΑΛΓΕΙΗ, teste Hes. Laconibus est ἀρρωστία, Mala valetudo, Morbus; eum enim dolor sequitur." H. Steph.

"ΑΛΔΕΤΑ, Hesychio ἀτμητα, Insecabilia, Individua." H. Steph.

"ΑΛΕΙΝΟΝ, Hes. affert pro ἀσθενές, λεπτόν, Infirrum, Tenue." H. Steph.

"ΑΛΕΙΟΣ, Hesychio πένης, Pauper." H. Steph.

"ΑΛΕΙΠΗΡΙΟΝ, Cypriis γραφειον, teste Hes. Sed f. l. ἀλειπτήριον, quod proprie est Vas, e quo ungimur: catachresticus autem Atramentarium etiam signif. potest, quoniam inde prompto atramento chartæ veluti illinuntur et inducuntur: si tamen γραφείου nomine Atramentarium intellexit." H. Steph.

"ΑΛΕΙΠΗΣ, Fons quidam Ephesi dictus παρά τὸ μηδέποτε ἐπιλείπειν θέρους, ut e Methodio tradit Etym." H. Steph.

"ΑΛΕΚΤΑ, Hesychio ἀτμητα, Insecabilia, Individua: pro quo supra ex Eod. habuimus ἀλδετα." H. Steph.

"ΑΛΕΜΟΣ, ὁ, Hesychio κόμπος, Jactantia, Ostentatio." H. Steph.

"ΑΛΕΝΘΗ, Hesychio νύξ, Nox." H. Steph.

"ΑΛΕΡΟΝ, Hes. affert pro κόπρον, Stercus. Unde Ἀλερίωσις pro Immunditia affertur e 2 Esdræ cap. ult., ubi tamen non ἀλερίωσις reperio, sed ἀλλοτριώσις: Ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως. Ἀλαρῶναι, Hes. affert pro ῥυπαῖναι, Contaminare, Coinquinare." H. Steph.

"ΑΛΗΙΤΩΡ, Hesychio ἱερεὺς, Sacerdos: qui tamen et ἀλήπτορον affert pro ἱερέα, a nom. ἀλήπτορος, nisi potius scr. ἀλήπτορα. Ἀλήτωρ, Idem Eidem." H. Steph.

"ΑΛΗΤΗΡ, (ὁ) Nom. ὀρχήσεως σπονδαίας ap. Sicyonios, teste Athen." H. Steph. "631." Edd.

"ΑΛΙΑΙΑΝ, Hes. a Tarentinis dici scribit τὴν ἐκκλησίαν." H. Steph. "Valck. Phœn. p. 609." Schæf. Mss.

"ΑΛΙΝΟΙ, Hesychio ἐπαφρόδοι." H. Steph.

"ΑΛΙΝΤΟΣ, Hesychio ἀμίλλα, Certamen." H. Steph.

"ΑΛΙΝΩ s. Ἀλινέω, Illino, Inungo. Hes. enim ἀλιναι affert pro ἐπαλειψαι: et Ἀλινεῖν pro ἀλείφειν: et Ἀλείναι, ἐπαλειψαί τι τοίχῳ, Aliquid illinere muro." H. Steph. "Ἀλίνω, Brunck. Soph. 3, 495." Schæf. Mss.

"ΑΛΙΣΑΙΑ, Hesychio ἰσχυρά, Valida, Robusta." H. Steph.

"ΑΛΙΣΒΗ, Hesychio ἀπάτη, Fraus." H. Steph.

"ΑΛΚΗ, ἡ, Alce, Fera Celtica, τὸ ἐν τῇ Κελτικῇ θηρίον, Paus. 5, 12. iterumque 9, 22. ubi ἀλῆ scribitur, minus commode." Schweigh. Mss.

"ΑΛΜΕΝΙΧΙΑΚΟΣ, an Almanach, Euseb. P. E. 92." Wakef. Mss.

"ΑΛΜΥΡΙΣ, Urbs Ægyptiaca, E. H. Barker in Classical Journal 29, 168-9." Edd.

"ΑΛΝΟΥΤΙΑ, Diosc. 1, 7. Ἡ Κελτικὴ νόθος —ἐπιχωρίως καλουμένη ἀλνούγνια." Schweigh. Mss.

"ΑΛΟΠΗ, Civitas ap. Argos, et Fons ap. Eleusinem, qui Φιλότης vocabatur." H. Steph.

"ΑΛΟΥΑ, Horti, κήποι, Hes. Habet autem ap. eum ἄλωνα Ed. Ald., altera, ἄλωνα." H. Steph.

"ΑΛΠΙΣ, ἡ, *Ἀλπεις, αἱ, *Ἀλπεια, vel *Ἀλπια ὄρη, Celtica vox, hodiernum in usu in Helvetia, ubi montium altitudines vernaculo sermone Alpæ vel Alpes vocantur. Eust. ad Dionys. P. 294. Ἡ Ἀλπεια, μέγιστον ὄρος διὸ καὶ πληθυντικῶς λέγονται αἱ Ἀλπεια. Φασὶ δὲ τὴν λέξιν ταύτην, κατὰ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μετάληψιν, ταυτὸν δύνασθαι τῇ κλεισούρᾳ." Schweigh. Mss. "Vide supra 1899. a." Edd.

"ΑΛΤΕΙ, Hesychio ἀπορεῖ, Indiget." H. Steph.

"ΑΛΤΗΡΕΙΑ, Hesychio ἀφῆ τῆς χειρὸς, Tactus manus." H. Steph.

"ΑΛΤΟΝ, Hesychio πολὺν, ἐλαφρόν, Multum, Agile et leve." H. Steph.

"ΑΛΤΟΣ, et Ἀλτρός, Hesychio μισθός, Merces." H. Steph.

"ΑΛΥΔΑΙΝΟΣ, Suidæ ὁ κακὸς ἀνεμος, Malus ventus." H. Steph.

"ΑΛΥΔΙΜΟΣ, Suidæ ἡ οἰκουρὸς, Domus custos, Hes. autem ἀλύδιμον ap. Sophron. esse dicit πικρόν." H. Steph.

"ΑΛΥΖΟΝ, Hes. affert pro ἀλντόν." H. Steph.

"ΑΛΥΣΤΟΝ, Hesychio τρυβλίον." H. Steph.

"ΑΛΥΤΑΙ, Lictores: quorum Præfectus ἀλντάρχης nominatur. Etym. ἀλντάρχην dictum fuisse scribit τὸν τῆς ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγωνί εὐκοσμίας ἀρχοντα. Eleos enim ἀλύτας nominare quos alii Gr. *ῥαβδοφόρους s. μαστιγοφόρους appellant, et ἀλντάρχην Eum qui τούτων ἀρχεῖ. Sed Hedylum ait duplici λ scribere Ἀλλύτας." H. Steph. "Ἀλντάρχης, Malala Chron." Routh. Mss. "Ἀλύντης, Ἀλντάρχης, ad Herod. 644. Callim. 1, 588. ad Lucian. 1, 783." Schæf. Mss.

"ΑΜΑΔΕΑ, sunt σῦκα quædam ap. Athen. 3, i. e. Ficus quædam." H. Steph. "Krebs. ad Plut.; P. Fabri Agon. 66. Cujac. Obs. 2, 13." Kall. Mss.

"Ἀμάδρνα, Sicyonii vocant τὰ κοκκύμηλα, Pruna, teste Hes." H. Steph.

"ΑΜΑΖΑΝΙΔΕΣ, Hesychio αἱ μηλέαι, Mali, Arbores." H. Steph.

"ΑΜΑΚΙΣ, Cretensium dialecto est ἀπαξ, Semel, Hes. Pro quo infra Idem habet Ἀμαρίς. At Ἀμάκιον Idem dici τὸν ἄβακα tradit a Laconibus, nisi potius scr. ἀβάκιον." H. Steph. "Valck. ad Ammon. p. 2." Schæf. Mss.

"ΑΜΑΜΙΞΑΙ, Hesychio ἀποπνίξαι, Suffocare, Strangulare." H. Steph.

"ΑΜΑΡΑΣΑΙ, dicuntur αἱ σῦς, Sues: secundum quosdam etiam Canes, teste Hes." H. Steph.

"ΑΜΑΤΙΖΕΙ, Hesychio ἀναφυρᾷ." H. Steph.

"ΑΜΑΤΙΣ, teste Eod. dicunt Tarentini pro ἀπαξ, Semel, pro quo supra ἀμακίς." H. Steph.

"ΑΜΒΛΙΣΙΟΝ, vide supra cccxxv. *b. Vox suspecta. Hes. Ἀμβροσία: θεία, θαυμασία τροφή, ἡ μάννα. Ubi Albert. :—' Apud Suid. pro Ἀμβλίσιον τὸ μάννα, leg. Ἀμβρόσιον. Idem tamen repetit in v. Μάννα, quod παρὰ πολλοῖς, Vulgo, ἀμβλίσιον dici ait. Q. l. nescio cur non contulerit Kust. in summa barbarie h. v. inquirendam putans. Lex. Reg. Ms. Ἀμβλυσίων τὸ μάννα. Vide not. præced. (ubi Glossæ Mss. Ἀμβροσίας τροφῆς ἀφάρτου, τουτέστιν τοῦ ἀθανάτου, μάννα.) Zonar. Ἀμβλίσιον τὸ μάννα. Cod. K. Ἀμβλίσιον, Albertii apographum, Ἀμβλυσίων. Citat Nostrum et Suidam Du-Cange. Tittmann." Edd.

"ΑΜΕΝΘΗΝ καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ὑποχθόνιον τόπον, εἰς ὃν οἰοῦνται τὰς ψυχὰς ἀπέρχεσθαι μετὰ τῆς τελευτῆς, σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος τὸν λαμ-

βάνοντα καὶ δίδοντα. Plut. de Is. et Os. I. q. Hebr. Adamah, Magorum Areimanion, Græcorum Ἀϊδης, h. e. Terra, de qua Claudian. R. Proserp. 1, (59.) quicquid ubique Gignit materies, hoc te donante creatur, Debetur tibi." Gataker. Mss.

"*AMEOS, supra p. cccxlix. a. Tittmanni Glossæ Iatr.: Ἀβεός· ὃ λέγεται *λαγοκύμνος. Rescr. Ἀμεος—λαγοκύμνον. Forma λαγοκύμνος nusquam alibi legitur. In Ms. Suffieldiano est Ἀμέως—λαγοκύμνος." Edd.

"AMEPTON, Cretensibus ἡ εἰμαρμένη, Fatum, Hes." H. Steph.

"AMEPNOΣ, Hesychio ἀπειρος, Imperitus, Inexpertus." H. Steph.

"AMEPΦES, Hes. affert pro αἰσχροῦν, Turpe, quo sensu et ἀμορφοῦν." H. Steph.

"AMHKΩA, Tarentinis δεινὰ, Hes." H. Steph.

"AMHAON, Hes. Cretensibus esse dicit ἀκολάκευτον. Forsan igitur idem est, quod ἀμείλιχον s. ἀμείλικτον." H. Steph.

"AMIOIOS, Hesychio μύλων, Pistrinum, Mola." H. Steph.

"AMITPA, Cretensibus sunt μικρα, Parva, Hes." H. Steph.

"AMMAΞAI, Hes. exp. αἰωρεῖσθαι, κρεμάσθαι, Pendere, Suspensum esse: vel ἀποπνίξαι, inquit. In qua posteriore signif. supra ex Eod. habuimus Ἀμαμίζαι, et paulo infra Ἀμμάξαι." H. Steph.

"AMMIAΞAI, Hesychio ἀποπνίξαι, Suffocare, Strangulare: pro quo supra ex Eod. habuimus ἀμαμίζαι et ἀμμάξαι." H. Steph.

"AMMIPOΣ, Hesychio πεπληρωμένος, Impletus." H. Steph. "Heringa Obs. 203." Schæf. Mss.

"*AMMOYΣ, Hesychio ὁ Ζεὺς Ἀριστοτέλει. Nou opinor Aristot. sic locutum fuisse; sed est forte error librariorum, non ipsius Hes., qui scripserit Ἀμμοῦν, Jablonsk. supra. p. ccviii. a. In Cod. Ven. teste

τλ Schowio legitur: Ἀμμοῦν· ὁ Ζεὺς Ἀριστό. Utrum Hes. respexerit ad Aristot., in. cujus tamen opp. vocem Ἀμμοῦν frustra quæsimus, aut ad Aristoph., viderint alii. (Quibus compendiis scribantur Ἀριστοτέλης et Ἀριστοφάνης, exp. Bast. ad Greg. Cor. 793. 798.) In Aristoph. vero vox extat, at scribitur Ἀμμων: O. 618. Κούδ' εἰς Δελφούς, οὐδ' εἰς Ἀμμων, 716. Ἑσμέν δ' ὑμῖν Ἀμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων." Edd. "Ἀμμων μάντις, Pseudo-Callisth. ap. Fabric. B. G. 14, 149." Boissonad. Mss.

"AMΠESAI, teste Hes. Lacones dicunt pro ἀμφίεσαι, Induere: Ion. more φ in π verso, a them. ἀμπέννυμι pro ἀμφιέννυμι." H. Steph.

"AMΠIOYPON, teste Hes. Tarentini vocant τὸν πύλωνα." H. Steph.

"AMYPOΣ, Thessaliæ urbs est: e qua oriundus dicitur Ἀμυρεὺς: unde possessivum nomen Ἀμυρήσιος, et Ἀμυρηῖς, ἡ, ut in eod. Lex. habetur. Apud Apoll. R. Fluvii est nom., dicti ab Amyro, Neptuni filio." H. Steph. "Etym. M. 87, 9." Wakef. Mss.

"AMΦANA, Hesychio μάλισσα." H. Steph.

"AMΦΑΣMA, (τό,) Hes. Syracusanis esse ait ψαίστὰ οἶνω καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις. Pro quo infra Ἀμφίμαστα." H. Steph.

"Ἀμφενώτας, Hesychio ὁ Κρητικὸς χιτῶν. Infra Ἀφίνωτος." H. Steph.

"ἈΜΦΙΒΑΙΟΣ, dicitur Neptunus ap. Cyrenæos, ut refert Varin." H. Steph.

"AMΦIMAAAA, et Ἀμφιμάλλιον, Cretæ oppidum: quorum illius Civis Ἀμφιμαλλάσιος dicitur, huius autem, Ἀμφιμάλλιος et Ἀμφιμαλλιεύς." H. Steph. "Ἀμφιμάλλος, ad Ammon. 134." Schæf. Mss.

"AMΦIMANTOPA, Hes. exp. δύσμορον, *κακοθάνατον, Infelici fato mortuum: ἀδελφὸς etiam, ἄμφω τοὺς γόνεῖς ἢ ἔχων ἢ ἀποβαλλόμενος, Qui utrumque parentem vel habet vel amisit. Idem a Laconibus ἀμφιμάντορα dici ait ἄλφειτα μέλιτι δεδενμένα, Farinas melle imbutas: quæ alioqui sunt ἀμφίμαστα." H. Steph.

"AMΦIMASTA, Hesychio ψαίστὰ, Placentæ e farina oleo subacta. Eadem et Ἀμφίμαστα." H. Steph. "Koen. ad Greg. 131." Schæf. Mss.

"AMΦINOTΟΥΣ χιτῶνας Hes. memorat, dicens ita Cretensibus vocari τοὺς φελλῶνας, nisi potius scr. φελόννας s. φαινόλας, Pænuilas nimirum dorsum cingentes et ambientes." H. Steph. "Ἀμφίνωτις, Vestis quædam, Etym. M." Wakef. Mss.

"AMΦIPACTON, Hesychio Farina imbuta oleo: quod et ἀμφίμαστον. Posset etiam signif. Utrumque conspersum." H. Steph. "Koen. ad Greg. 131." Schæf. Mss.

"ANADIKTHS, ut Varin. refert, est εἶδος παγίδος, Species laquei s. pedicæ: nominata παρὰ τὸ δίκειν, quod est βάλλειν." H. Steph. "Vide Ἀνδίκτης." Edd.

"ANAIH, Hesychio τροφὸς, τιθήνη, Nutrix, quæ et μάτα dicitur et ἀμμά." H. Steph. "Etym. M." Wakef. Mss.

"ANAIKAEIA, Hesychio ἄδειπνα, Incœnia s. Incœnata. Malim sine diphthongo ἀναίκλια, ab αἰκλον." H. Steph.

"ANAKAION, (τό,) Carcer, in quem conjiciebant improbos servos, et eos, qui a patronis deficiebant. Vide Harpoer. et Suid. Sed ille dicit vocari etiam Ἀνώγαϊον a Callisthene, et quidem rectius." H. Steph. "Vide Etym. M." Edd.

"ANAKAPΔION, s. Ἀνάκαρδος, Arbor Indica, fructu aviculæ corculo non dissimili, unde nomen putatur inditum, rubente intus cruore, quo veluti sanguine scatet. Gorr. Sunt tamen qui Fructus tantum huius arboris nominatos ἀνακάρδια dicant a recentioribus ap. Gr. Medicis, quod cordis figuram coloremque æmulentur. Atque ita potius accepit P. Ægin. in Confectione δι' ἀνακαρδίων. Memorantur et a Nic. Myrepso aliquot ἀνακάρδιοι ἀντιδότοι." H. Steph.

"ANANENΩ, thema est aor. ἀνανῆσαι et ἀνανέσαι ap. Hes.: quorum illud exp. σφάζαι, hoc Cretensibus esse ait τὸ καταστῆσαι." H. Steph.

"ANAPIOΘEI, Lacones dicunt pro μνημονεύει, teste Hes., nisi potius scr. ἀναπολεῖ: nam ἀναποθεῖ esset potius Iterum desiderat." H. Steph.

"ANAPABHAA, Hesychio τὰ μὴ ἐξεσμένα, Quæ rasa et polita non sunt; ἀρβητὰ enim, inquit, sunt τὰ δέρματα. Quæ ratio si vera est, scr. foret potius ἀνάρβηλα, influente id ipsum etiam alphabetica serie." H. Steph.

"ANAPOΔANISΘHNAI, Hesychio ἀναβληθῆναι." H. Steph.

"ANASKENISMA, Hesychio *ἀνακίνημα." H. Steph.

"ANAYPOΣ, Nom. propr. fluvii Thessaliæ ap. Callim." H. Steph. "Wakef. ad Mosch. 2, 31. 3, 23. Eichst. Quæst. 7. Brunck. ad Anacr. 114. Wakef. S. C. 1, 139. Valck. ad Mosch. 344. Musgr. Herc. F. 389. Jacobs. Anth. 6, 208. Brunck. Apoll. R. 5." Schæf. Mss. "Lycophro 1425. Torrens, Anacr. 7, 4." Wakef. Mss.

"ANAXAPΣIS, Nom. piscis et viri ap. Hes." H. Steph. "Zonar. 169." Edd.

"ANAIKTHS, ov, ὁ, Suidæ, Etym. et Lex. meo vet. εἶδος παγίδος, παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν: Hesychio τὸ ἀναρρίπτμενον τῆς μνάγρας ξύλον. Habet igitur Æol. synœopen pro ἀναδίκτης, ut et sequens ἀνδίκω pro ἀναδίκῳ, metri nimirum causa, velut in hoc ap. Etym. et Lex. meum vet. hemistichio, ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδὸτα μακρὸν ἀλέσθαι." H. Steph. "Callim. 1, 525." Schæf. Mss.

"ANAIKΩ, Æol. pro ἀναδίκῳ, Sursum jacio: ut Hes. et Lex. meum vet. ἀνδike exp. ἀναρρίψον, subjungentes, δίκειν γὰρ τὸ βάλλειν: unde etiam derivari ajunt δίσκος et δίκτυον." H. Steph.

"ANAITON, τό, pro Articulus, nescio unde afferant VV. LL." H. Steph.

"ANAPIA, dicta ap. Cretenses aut imitationem Lacedæmoniorum fuere Convivia quædam publica, qualia postmodum ap. eosdem Lacedæmonios φιδέτια, ap. Athenienses συσσίτια: appellatione ex eo indita, quoniam soli viri eo convenerunt. Aristot. Polit. 2, 8. de Lacedæmoniis et Cretensibus loquens, Καὶ συσσίτια παρ' ἀμφοτέροις ἐστί· καὶ τό γε ἀρχαῖον ἐκάλεον οἱ Λάκωνες οὐ φιδέτια, ἀλλ' ἀνδρία, καθάπερ οἱ Κρητες· ἢ καὶ δῆλον ὅτι ἐκεῖθεν ἐλήλυθεν. Apud Plut. ἀνδρεῖα

scriptum cum diphthongo et properisponenws: Symp. 7. Probl. 9. Τὰ παρὰ Κρησὶν ἀνδρεία καλούμενα, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις φιδίτια. Apud Aristot. rursum ἀνδρεία cum diphthongo quidem, sed proparoxytonws." H. Steph.

"ANEFMA, Tarentini dicunt pro αἰνιγμα, abjecto uno ι et altero verso in ε, Hes." H. Steph.

"ANΘΕΙΑ, dicitur Venus ap. Cnosios, Hes. Dicitur et Junonis esse epith., ex eo quod ἀνίησι τοὺς καρποὺς, ut refert Etym. Alioqui et Meretricis nomen est, itemque Urbis Peloponnesiacæ ac Ponticæ, necnon Vici in Libya. Suid. per τ scribi ait Ἀντεία etiam, sed tum cum Meretricis est nomen: qua de re vide et Athen. 13. || Ἀνθεια Etymologo est etiam εἶδος ἰχθύος: sed pro eo rectius in Lex. meo vet. ἀνθίας. Ἀνθείαι autem, Hesychio sunt ὄραι." H. Steph. "Ad Xen. Eph. 123." Schæf. Mss. "Vide Virg. Georg. 2, 326." Wakef. Mss.

"ANΘΗΝΑΣ, Hesychio ὁ προσφάτως συντεθειμένος τυρὸς, Caseus recens, sed alphabetica ap. eum series ἀνθείνας scr. innuit." H. Steph.

"ANΘΥΣΚΑ, Lexico meo vet. τὰ ἄνθη, παρὰ τὸ ἄνω θρώσκειν. Quibus vv. subjungit, ita vocari etiam τὸ ἄνισσον ap. Cretenses. Eadem vero ap. Etym. M. leguntur." H. Steph. "Schneider. Lex." Edd.

"ANΘΡΩΠΩ, ap. Lacones ἡ γυνή, Hes." H. Steph. "Valck. Adoniaz. p. 395." Schæf. Mss.

"*ANIOΣ, Deli rex et sacerdos. Clem. Alex. Coh. ad Gent. 35." Edd.

"ANIZON, τὸ, Anisum: Seminis cujusdam nomen, quod a dulcedine *Γλυκάνισον etiam nominatur, ut Schol. Theocr. tradit, qui et per ι scribi ait, ἄνηθον autem, quod idem esse dicit cum μαλάθρῳ, per η. Multa de hoc Diosc. 3, 65. et Plin. 20, 17. ubi etiam scribit, a quibusdam Anicetum vocari, quoniam appetentiam ciborum præstat, ex quo labor desiit cibos pascere. Duplici etiam ι scribi ἄνισσον, infra docebo." H. Steph. "Plin. 19, 8." Edd.

"ANNΗΣΟΕΙΑΔΕΣ, Hesychio est κώνειον, Cicuta: sed scr. potius ἄνισσοειδές per ι: siquidem legimus ap. Diosc. 4, 79. τὸ κώνειον ἐπ' ἄκρων τῶν φύλλων habere σκιάδιον et σπέρμα ἐμπερές ἀνίσω, λευκότερον δέ: ut et ap. Plin. 25, 23. cicutam habere semen aniso crassius. A seminis igitur præcipue similitudine ἄνισσοειδές nominatum τὸ κώνειον. Veruntamen et ap. Nicand. Schol. scriptum ἄννησοειδές: dicentem itidem τὸ κώνειον a quibusdam vocari ἄννησοειδές, et κορίανον. Idemque Att. geminato ν ἄννησον dici scribit pro ἄνησον, Θ. 650. Σὺν δὲ καὶ ἄννησοιο τὸ διπλοῦν ἄχθος αἰέτας. Fuerit itaque ἄννησον i. q. ἄνισσον." H. Steph.

"ANNIBIZΩ, Annibali faveo, Annibalis partes sequor, [Plut. Marcello 2, 253.] ut Φιλιππίζω, et Ἀλεξανδρίζω, et similia. Fuit autem Ἀννίβας, Annibal, Dux Carthaginiensium adversus Romanos: a quo et Ἀννιβαϊκὸς πόλεμος ap. Plut. Bellum Annibalicum: quod nimirum Annibal intulit Italiæ. Et Appiani Ἀννιβαϊκὰ, Annibalica: h. e. Res gestæ ab Annibale: s. Libri de rebus ab Annibale gestis, et bello adversus Romanos." H. Steph. "Eust. 624. Polit. Ἀννιβαϊκὸς, Diod. S. 2. p. 66. Polyb. 1, 3. 2, 36. 71." Edd. "Diod. S. 2, 512. 605. ad Dionys. H. 1, 271. Ἀννιβίζω, Plut. T. 2. p. 210. Cor." Schæf. Mss.

"ANNIS, Hesychio μητρός ἢ πατρὸς μήτηρ, Avia." H. Steph.

"ANNISON, τὸ, i. q. ἄνισσον, ut ἄνηγον i. q. ἄνηγον: geminatio enim τοῦ ν discrimen hic nullum parit. Nec vero ν solum in his geminari sciendum est, sed etiam σ et τ: ut Suid. quoque testatur, Ἀννιττον, τὸ ἄνισσον, διὰ δύο νν, καὶ δύο ττ. Sed puto illud ι in η vertendum esse, innuente id etiam serie alphabetica, quæ ipsum inter ἄνηστis et ἀνήθη interjectum habet." H. Steph. "Athen. 9, 2." Edd.

"ANNOΣ, Lignum agreste. VV. LL." H. Steph.

"ANOPON, Acutum, τὸ δξύ, Suid.; sed suspecta est iui librarii fides." H. Steph.

"ANTETOYΣ, Lacones dicunt pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους, si non mentiuntur Hes. exemplaria. Ἀντεταιῶς quoque, quod pro *ἀναγεγραμμένως affert, non minus suspectum est." H. Steph.

"ANTHNOYΣ, Etym. et Lex. meum vet. dici scribunt τοὺς τῆς δάφνης ὀρηκας, τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν ἱσταμένους, Ramos lauri, qui præ foribus ponuntur." H. Steph.

"ANTIBAPNAKI, quo nomine Hes. vocari scribit τὴν κασσίαν, plane barbarum est." H. Steph.

"ANTIBOΛHP, Laconibus est στρωτὴρ μικρὸς, Hes." H. Steph.

"ANTIALAOI, Panis fragmenta s. frusta, Hes." H. Steph.

"*ANTIPIANA, supra p. cccxliv. n. 2. Hes. *Παρατούριον ἀντίπανον, κράσπεδον. Παρατούριον est Paratura, vel Ornatura; sic enim in vestibus vocabant Ultimam fimbriam. Sic ἀντίπανον certum est esse vocem puram putam Lat. Ἀντίπανα enim Antepannos dixerunt: ut *ἀντικένσωρα, Antecessorem, *ἀντιμίνσιον, Antemissum. Pannus autem pro Fascia, Salmas. in Vopisc. 407. 478. Cf. Ducang. v. Ἀντίπανον, et Suicer. Thes." Edd.

"ANTOMOYΣ, Siculi vocant σκόλοπας, Hes. et forsitan Præacutos palos, qui κατὰ τὰ ἄνω τέμνονται." H. Steph. "Tab. Heracl." Edd.

"ANΩΔΟΡΚΑΣ, Thebanis dicitur ὁ βρίγκος, Piscis quidam cetacei generis, Hes." H. Steph. "Cf. Οὐρανοσκόπος." Edd.

"ΑΠΑΜΕΥΣ, έως, ὁ, Oriundus ex ea urbe, quæ Ἀπάμεια dicitur: ut ap. Lucian. Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, Oriundus e Syriæ urbe, quæ Apamea nominatur; sunt enim et aliæ urbes ejusdem nominis aliis in regionibus sitæ, ut Steph. B. docet, qui etiam addit, Ἀπάμειαν illam denominatam ab Apame Seleuci matre." H. Steph. "Zonar. 247." Edd.

"*ΑΠΑΠ, supra p. ccix. a. In Saraceni Ed. est Ἀπαπ." Edd.

"ΑΠΕΙΣΟΥΤΗΡΕΣ, Hesychio σκόλοπες." H. Steph.

"ΑΠΙΔΑΝΕΙΣ, dicti sunt Antiqui Arcades, ut Schol. Callim. et Eust. referunt. Ἀπιδανὸς autem pro Peloponnesio accepit Mimnermus ap. Athen. 13. Ἀπιδανὴς Λαίδος ἡράσατο. Erat enim Lais Corinthio oriunda: quæ urbs est Peloponnesi." H. Steph. "Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν, Eur. Iph. A. 713." Edd. "Ruhn. Ep. Cr. 299." Schæf. Mss.

"ΑΠΟΓΕΜΩ, Depleo, Demo ei, quod plenum est: unde imper. ἀπόγεμε, quo Hes. Cyprios uti dicit pro ἀφέλκε, Detrahe." H. Steph.

"ΑΠΟΚΕΤΩΝ, Hesychio ἀποκομιζών." H. Steph.

"*ΑΠΟΚΟΛΟΚΑΥΤΩΣΙΣ, supra p. cxlviii. in Tewateri nota Kustero tributa est nota ea, quam scripsit Wasse in Epist. ad Kust. teste Albertio. Vera lectio est *Αποκολοκύντωσις. Vide omnino Casaub. in Spartian. p. 29. Gesner. Thes. L. L. Dion. Cass. 60, 35." Edd.

"ΑΠΟΛΗΡΟΣ, Tarentinorum dialecto ἡ τοῦ θανάτου γραφή, Hes.: forsitan παρὰ τὸ ἀπολέσαι." H. Steph.

"ΑΠΟΜΑΚΟΛΟΝ, Fructus arbuti, Lat. Unedo, si non mentiuntur VV. LL. Dicitur enim potius μαϊκνυλον." H. Steph.

"*ΑΠΟΜΕΝΑΜΑ, etsi H. Steph. nomina mensium omnium Cappadocibus usitata ex antiquo Auctore in Tractatum suum de Mens. et Partibus eorundem, retulit, in Indice tamen Thesauri non leguntur." Edd.

"ΑΠΟΣΟΙΩ, Laconibus i. q. ἀποσώζω: tradit enim Hes. eos ἀπέσοιζεν dicere pro ἀπέσωσε." H. Steph. "Valck. Ep. ad Rōv. 68." Schæf. Mss.

"ΑΠΟΤΡΥΣΩΝ, Hesychio λάθρα ἀξιών, sed susp." H. Steph.

"ΑΠΟΦΘΑΡΑΞΑΣΘΑΙ, Hes. esse dicit τὸ τοῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἐξω ἤχον προέσθαι, Naribus sonitum reddere, Naribus sonum foras emittere, quale iuxta es τὰποφλάσαι." H. Steph.

"ΑΠΟΦΛΑΣΑΙ, Hes. Cretensibus et Samiis esse dicit ρογχάσαι, Ronchos edere: quale paulo ante ap. eum est ἀποφθαράσθαι." H. Steph.

"ΑΠΟΦΡΑΤΗ, teste Eust. dicitur ἡ δούλη, Serva, κατὰ γλῶτταν." H. Steph. "Athen. 267. ubi Ἀποφράση." Edd.

"ΑΠΟΧΟΝ, Hes. exp. *ἀπότεχον: addens a quibusdam reddi ἀγροικον, ab aliis μάταιον, Alienum ab arte, Rusticum, Vauum." H. Steph.

"ΑΠΥΛΑΕΤΩ, Hes. affert pro αινεσθω: sed susp." H. Steph.

"ΑΠΥΣΔΕΟΝ, Hes. exp. δυνῶδες: quod Æolice forsau pro ἀπόσδον, s. ἀπόζον, positum est." H. Steph.

"ΑΠΥΣΤΙΣΙΝ, Hes. affert pro ἀπότισιν: et Ἀπυστρόπεον pro ἀπέστρεφον: quæ forsau dialecti alicujus propria sunt." H. Steph.

"ΑΠΑΚΟΣ, Græcis hæc avis, paucis iminutatis, dicitur ἰέραξ, Jablonsk. supra p. cxli. a. Verum vidisse virum doct., satis patet e Bastio ad Greg. Cor. 592." Edd. "Aristoph. Fr. 260." Schæf. Mss.

"ΑΠΑΜΑ, Hesychio βόρβορος, Lutum, Cænum." H. Steph.

"ΑΠΑΜΕΝ et Ἀράμεναι, Hesychio μένειν, ἡσυχάζειν, Manere, Quiescere." H. Steph.

"ΑΠΑΜΕΝΑ, Hesychio τὰ ἀπόχυντα ὕδατα." H. Steph.

"ΑΠΑΜΟΣ, Hesychio ἐρωδιός, Ardea, Avis." H. Steph.

"ΑΠΑΝΗ, Hesychio μεσάγκυλον." H. Steph.

"ΑΠΑΝΙΣ, Hesychio ἐλαφος, Cerva." H. Steph.

"ΑΡΒΑΚΙΣ, Hesychio ὀλιγάκις, Raro s. Paucis vicibus." H. Steph.

"ΑΡΒΕΛΑΙ, Oppidum Siciliae, cujus incolæ simplices et ἐβεξαπάτηροι fuisse perhibentur, adeo ut Proverbio dictum sit Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; quo utebantur in eos, qui alios veluti simplices et decepti faciles fallere conabantur, sed in fallaciis suis deprehendebantur. Arbelas n. ire tunc jubebantur et ibi dolis suis imponere simplicioribus." H. Steph.

"ΑΡΙΓΙΟΠΟΥΣ, Macedonibus ὁ ἀετός, Aquila, teste Hes. Forsan quia est ὀξύτατος τῶν πετεηνῶν, Pernicissimus avium; sonat enim ἀργιόπους, Celeripes." H. Steph.

"ΑΡΗΤΟΣ, supra p. cxliii. a. In Cod. Ven. teste Schowio legitur *Ἀρωτος. "Ἀρητος in Ald. typothetæ tribuendum est." Schow. "Ἀρητος tamen postulat verborum ordo." Edd.

"ΑΡΘΡΑ, supra p. clii. a. In H. Steph. Tractatu de Mens. scribitur Ἀρθρά." Edd.

"ΑΡΙΜΟΙ, Locus belli Gigantei. Il. B. (782.) ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαίαν ἰμάσση Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς. Quod Virg. (Æn. 9, 716.) cum non intelligeret, uno verbo Inarime reddidit: "durumque cubile Inarime Jovis imperiis imposta Typhæo." Unde ad Siciliam translatus, quod ea antiquitus Inarime dicta sit, (Politianus videatur,) cum poeta Arimos notet, quos illi suo loco ponunt, qui in Syria collocant, in quibus Posidonius, cui Strabo astipulatur: Τοὺς Σύρους Ἀρίμους δέχονται, οὗς νῦν, φησὶν, *Ἀραμέους λέγουσιν" καὶ Ἀρίμος τις αὐτόθι λέγεται βασιλεύσαι" ἔθεν καὶ ὁ κατ' Ἀντιόχειαν Ὀρόντης Τυφῶν ἐκαλεῖτό ποτε. Vide Eust. Il. 6, 262. Gen. 10, 23. Aram in Syria primus regnavit, e quo Arami filii Ammon. 2 Par. 20, 10. Bellum ergo Giganteum, illud ipsum Josuæ auspiciis contra Amoritas gestum. Sanford. 1, 20. Strabo 13. (929=626.) ait verum subjici a quibusdam, Χάρω ἐνὶ δρυόεντι, "Ἰδης ἐν πτόνι δάμω. Basan, Pinguis regio. Ibid. De lecto Gigantis Arimis servato, vide Deut. 3, 11. Hog, Hebr. ustulatum. Idem Τυφώεις. Vide Τύφειν Hesych. Gataker. Mss. "Græv. Lect. Hes. 624. Heyn. ad Hesiod. 95.; ad Il. B. 783." Schæf. Mss.

"ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΙΟΣ, Nom. emplastrī, quo P. Ægin. parotidas jam induratas emollit, 3, 23. Describitur 7, 17. et plenissime a Gal. τῶν κ. Τόπ. 1." H. Steph. "Trall. 7. p. 129." Edd.

"ΑΡΙΣ, supra p. cccxix. b. "Gal. Gloss. Ἀρις οὐ μόνον τὸ ὄργανον (sc. τεκτονικόν,) Scobina fabri, (vide Suid. v. Ἀρίδες,) ἀλλὰ καὶ βοτάνη τις οὕτω ὀνομάζεται, ἀρις sc." Albert. ad Hes. Virum doctum sic cum H. Steph. scribeutem egregie falli, satis patet ex iis, quæ l. c. diximus. Post verba J. Pollucis ibi citata, ἡρυπανούχος, ἀρις, addenda sunt hæc, Καλλίας οὖν ἐν Πεδήταις λέγει, Τῆς πατρικῆς ἀρίδος. Ubi et Kuhn. ἀρίδα interpr. Scobinam fabri. Cf. H. Steph. Thes. v. Κάτοχα." Edd. "Jacobs. Anth. 7, 61. 9, 158." Schæf. Mss.

"ΑΡΜΟΙ, vox Syracusana, Blomf. ad Æsch. Pr.

636. Vide supra p. 2338. b." Edd.

"ΑΡΟΠΗΣΑΙ, Cretensibus est παῖσαι, Calcare, Hes." H. Steph.

"ΑΡΟΥΗΠΙΣ, Scaligero de Emend. Temp. 3. p. 195. Ed. 1629. est i. q. Anubis." Edd.

"ΑΡΙΠΔΕΣ, (αἰ,) Hes. teste, Laconibus sunt κρηπίδες ἢ ὑποδήματα: item et ὁμαλά. Etym. quoque hujus v. meminit, qui etiam a Tryphone δασύνεσθαι ait, addens, κατὰ μετάθεσιν s. υπερβιβασμὸν dici pro ῥαπίδες, παρὰ τὸ ῥάπτω, quoniam τὰ ὑποδήματα sunt πολυῤῥαφῆ, teste Salustio. Exp. autem hoc ἀρπίδες itidem ὑποδήματα, addens, ἃ δὲ καὶ κρηπίδας καλοῦσιν, afferensque exempli loco hunc verum Callim. Ἐν γὰρ μιν Τροίῳ σὺν ἀρπίδεσσιν ἔθηκε." H. Steph. "Callim. 1, 438." Schæf. Mss.

"ΑΡΙΠΞ, Eod. teste, est εἶδος ἀκάνθης ap. Cyprios." H. Steph.

"ΑΡΡΑΒΗ, θύρα, οἶον γέρον, Hes." H. Steph.

"ΑΡΣΑΚΕΣ, Hesychio οἱ βασιλεῖς Περσῶν. Unde patronym. Ἀρσακίδαι, ap. Maronem." H. Steph. "Thom. M. 711. Hadrian. 1." Schæf. Mss.

"ΑΡΣΟΣ, Pratum. Hesychio enim ἄρσεα sunt λειμῶνες. Nisi forte idem potius sunt, quod ἄλσέα, Nemora, Luci." H. Steph.

"ΑΡΣΩΜΙΑΕΣ, Hesychio ὑπόδημα γυναικεῖον." H. Steph.

"ΑΡΤΑΒΗ, supra p. ccx. a. Corrigendus est vel Zonaras, vel Zonaræ Editor: Ἀχάνη μέτρον Περσικόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀτάρβη παρ' Αἰγυπτίοις. Imo scr. ἀράβη, ut Schol. Aristoph. A. 108., ad quem respexit Zonar." Edd. "Heyn. Hom. 7, 785." Schæf. Mss.

"ΑΡΤΑΚΗΣ, Hesychio αὐτάρκης. At Ἀρακία, teste Eod. Fons est: item Urbs, de qua Herod." H. Steph.

"ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ, (δ,) Persis sonat μέγας ἀρῆιος, Magnus bellator, teste Herod. 6. p. 131. ubi et Nom. propr. est." H. Steph. "Schneider. ad Xen. K. A. 1." Schæf. Mss.

"ΑΡΤΑΣ, Hes. e Thuc. affert pro μέγας καὶ λαμπρός." H. Steph.

"ΑΡΤΙΦΟΣ, Hesychio ὀρίγανον, Herbæ nom." H. Steph.

"ΑΡΥΑ, Hesychio τὰ Ἡρακλεωτικά κάρνα, Heracloticæ nuces, s. Nuces avellanæ, ut alii interpr." H. Steph.

"ΑΡΥΤΙΕΣ, Pherecydes κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἀ dixit pro *Ῥύτες, quod est Ἑλληνες, Græci, ut tradit Etym." H. Steph.

"ΑΡΧΙΛΑΑΝ, Cretensibus dici τὸν ἀρχιποίμενα, Pastorum principem, Hes. tradit." H. Steph.

"ΑΣΕΚΤΟΣ, Hes. affert e Rhinthone pro ἀγαθός, Bonus." H. Steph. "Toup. Opusc. 1, 399. Jacobs. Anth. 6, 421." Schæf. Mss.

"ΑΣΙΑΑΑ, Eustathio σκευός τι ἰχθυηρόν." H. Steph. "Simonid. ap. Aristot. Rhet. 1. Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὁμοίῳ ἔχων τρηχέαν" ἀσίλλαν ἰχθὺς ἔφερον. Alciphro 1, 1. Τὰς ἀσίλλας ἐπωμίους ἀνελόμενοι καὶ τὰς ἐκατέρωθεν σπυρίδας ἐξατήσαντες. Unde *Ἀσιλλαφορέω, Hes. Vide Ἀναφορεύς." Edd. "Ἀσίλλα, Jacobs. Anth. 6, 272. Bergler. Alciphro. 8. T. H. ad Hesych. 1, 589." Schæf. Mss.

"ΑΣΙΝΗ, ἄ, Asine, Theophr. C. P. 2, 25. Herbæ nom. est, quæ sese aliis implicat. Sunt qui Clematidem et Convolvulam vocent: Gaza Volucrum. [Falsa est lectio pro *ἱασίγη. Salmas. Hom. H. I. 54.] || Est alioqui et Urbis nom. ap. Il. B." H. Steph.

"ΑΣΚΑΛΩΝ, Oppidum Syriae: e quo Ἀσκαλῶνια κρόμνα, Theophr. H. P. 7.; et Ἀσκαλῶνια σῦκα, Athen. 3. Inde et Ἀσκαλωνίτης, (δ,) Ascalonites, i. e. Ascalone oriundus." H. Steph. "Ἀσκαλωνίτης οἶνος, Trall. 2. p. 49." Edd.

"ΑΣΚΑΝΙ, Hesychio ἀγανάκτησις, Indignatio." H. Steph.

"ΑΣΚΗΡΑ, Hes. esse dicit Genus quoddam castanearum. Sed videtur ap. eum scr. esse ἀσκήρα, sequendo alphabeticam seriem." H. Steph.

"ΑΣΠΙΑΗΤΙΟΝ, τὸ, in Colchide et Galatia dicitur τὸ ἀκρον, ut refert Diosc. 1, 2." H. Steph.

"ΑΣΣΕΟ, pro ἐπὶ σοῦ dici tradit Hes." H. Steph.

“*ΑΣΣΥΡΗΘΕΝ, Orph. A. 18, 54.” Edd.
 “ΑΣΤΑΛΥΧΕΙΝ, Hesychio ἀναβλυσθαι, κλαίειν, Scaturire, Flere.” H. Steph.
 “*ΑΣΤΑΡΟΣ, Mensura Persica. Athen. 3, 34.” Edd.
 “*ΑΣΤΡΑΒΑΚΟΣ, vox Laconica, Nom. viri propr. Clem. Alex. Coh. ad Gent. p. 35.” Edd.
 “ΑΣΤΡΑΚΛΕΙΝ, Hesychio ἀδυνατῆν, Non posse.” H. Steph.
 “ΑΣΤΥΞΕΝΟΙ, Tarentinis dicuntur Qui proprias iu urbe ædes non habent, quasi Hospites urbani s. Peregrini in urbe commorantes. Hes.” H. Steph.
 “Thom. M. 467.” Schæf. Mss.
 “ΑΣΧΕΛΙΟΝ, Cretensibus est τραχύ, Asperum, Hes.” H. Steph.
 “ΑΣΩΠΙΟΣ, Asopus, Fluvius Bæotiæ, dictus παρὰ τὴν ἄσπην, quod est ῥύπος, καὶ τὸν ὤπα, ut Etym. tradit, forsā quia limosus aspectu erat. Est et Nom. propr. viri.” H. Steph. “Orac. ap. Plut. Solone 9. T. 1. p. 330. Reisk. hiat versus, Ἰάσσο, τοὺς κόλπος Ἀσώπιος ἀμφικαλύπτει. Inserendum videtur e Codd. Bentl. 1. 2. κόλπος γ’ Ἀ. Præterea qui primam hujus vocis corripuerit, novi neminem nisi Avienum Perieg. 953. harum rerum justo omnino negligentior.” Friedemann. de Med. Syll. Pentam. Gr. 338.” Edd. “*Ἀσωπίς, Herc. F. 787. Ouestes 4. et Jacobs. : Jacobs. Exerc. 2, 181. *Ἀσωπικὸς, (ἡ, ὄν,) Valck. Oratt. 234.” Schæf. Mss.
 “ΑΤΑ, Tarentini dicunt pro ὦτα, Hes. i. e. Aures. Sed malim Ἄτα, ut Doricum sit, quemadmodum πᾶτα pro πῶτα.” H. Steph.
 “ΑΤΑΗΣ, Hesychio ἀγύμναστος, Inexercitatus.” H. Steph.
 “ΑΤΑΙΘΑ, Hes. affert pro λαμυρά.” H. Steph.
 “ΑΤΡΙΖΕΤΑΙ, Hes. affert pro πένεται, Pauper est.” H. Steph.
 “ΑΤΤΑΓΑΣ, supra p. cccxix. a. pro verbis Vulgo editur, καὶ οὐχὶ ἀτταγάντες, lege V. e. καὶ οὐχὶ ἀτταγῆνες. Vide Barker. in Classical Journal 31, 111.” Edd. “Phrynich. Ecl. 44. Aristoph. Fr. 261. Pierson. Præf. ad Mœr. 39. Ἀτταγᾶς, accus. plnr., Aristoph. A. 875.” Schæf. Mss.
 “ΑΤΤΑΑΙΖΟΜΑΙ, Siculis i. q. πλανῶμαι, Hes.” H. Steph. “Koen. ad Greg. 152.” Schæf. Mss.
 “ΑΤΥΛΟΝ, Hesychio μικρὸν, ἀγεννὲς, Parvum, Degener.” H. Steph.
 “ΑΤΥΧΟΝ, Hesychio μέτριον, Moderatum, Mediocre.” H. Steph.
 “ΑΥΑΡΑ, Hesychio τὰ Ποντικὰ κάρνα, Ponticæ nuces s. Avellanæ. Pro quo supra ex Eod. habuimus Ἀρνα.” H. Steph.
 “ΑΥΘΙΞΑΣ, Hes. exp. κινήσας.” H. Steph.
 “ΑΥΘΡΙΖΕΙΝ, Cypriis est ῥιγοῦν, Hes. Horrere frigore.” H. Steph.
 “ΑΥΚΑΝ, Hes. teste Cretenses dicunt pro ἀλκᾶν s. ἀλκῆν, λ verso in ν: ut Αὐκύονα quoque dicere eosdem pro ἀλκύονα tradit.” H. Steph.
 “ΑΥΜΑ, Cretenses pro δλμα dicere tradit Hes., ut et αὐκᾶν pro ἀλκῆν, verso λ in ν.” H. Steph.
 “ΑΥΡΟΣΧΗ, Suidæ ἡ ἄμπελος, Vitis. Itidemque Lex. meo vet. Apud Etym. vero legitur Αὐρόσχος pro illo αὐρόσχη, cum eadem tamen exp.: qui etiam e Parthenio affert, αὐρόσχαδα βότρυν Ἰκαριωνῆς: additque, Eratosthenem iu Epithalamio ita vocare τὸ κατὰ βότρυν κλήμα: ita vero nominari quoniam sit ἐπαιωρημένῃ τις ὄσχη, i. e. ἐπαιωρημένον τι κλήμα: ὄσχην enim dici τὸ κλήμα. Ἀρασχάδες, Hesychio τὰ περυσινὰ κλήματα.” H. Steph. “*Ἀρέσχει, κλήματα, βότρυς. Vide Ὀρεσχάς.” Edd.
 “ΑΥΣ, Laconica et Cretica dialecto est αὐτός, Ipse. Hes.” H. Steph. “Vide Αὔρα, et Οὐς.” Edd.
 “*ΑΥΣΟΝΟΚΡΑΤΩΡ, Jo. Diacon. in Bandini Anecd. 34.” Boissonad. Mss. “Vide supra p. 2413.” Edd.
 “ΑΥΤΟΚΑΒΔΑΛΟΣ, proprie de farina dicitur, teste Suida: nam τὸ ὡς ἔτυχε φουραθὲν ἔλευρον, vocatur αὐτοκάβδαλος, Farina utcunque subacta, et ut vuigo dicitur, rudior s. crassiore Minerva. Transfertur et ad alia: nam αὐτοκάβδαλος ναῦς s. αὐτοκάβδαλον σκάφος dicitur τὸ αὐτοσχέδιον, Ratis tumultu-

arie et e tempore facta. Itidemque αὐτοκάβδαλα ποιήματα vocantur τὰ αὐτοσχέδια καὶ εὐτελεῖ, teste Hes., Poëmata extemporalia et tumultuarie facta. Athen. vero [621.] αὐτοκαβδάλους a quibusdam nominatos fuisse ait Eos, quos Sicyonii φαλλοφόρους appellabant, Itali φλύακας.” H. Steph. “Seribitur et *Αὐτοκάνδαλος et *Αὐτοκαύδαλος, sed perperam. Lycophro 745. Lucian. Lexiph. 528. Aristot. Rhet. 3, 7. Περὶ εὐόγων *αὐτοκαβδάλως λέγειν.” Edd. “Αὐτοκάβδαλος, Wakef. Phil. 35. ad Lucian. 2, 336.” Schæf. Mss.
 “ΑΥΤΟΠΕΛΙΣ, Hesychio κλίμαξ, Scala.” H. Steph.
 “ΑΥΧΑΤΤΕΙΝ, Hesychio ἀναχωρεῖν καὶ τὸ ἐμμένειν. Dicitur et ἀναχάζειν pro ἀναχωρεῖν.” H. Steph. “Koen. ad Greg. 67.” Schæf. Mss.
 “ΑΦΑΒΡΩΜΑ, Megaris dicta fuit ἡ στολή, ab Abrota, Nisi uxore: eam enim defunctam, ob prudentiam et castitatem singularem Nisus maritus æterna nominis memoria celebrare volens, Ἐκέλευε τὰ ὀσφί φορεῖν, ἣν ἐκείνη στολὴν ἐφόρει, καὶ τὴν στολὴν ἀφάβρωμα δι’ ἐκείνην ὠνόμασεν, ut refert Plut. Quæst. Gr. 525. meæ Ed. [7, 182.] Ἀβρωμα, Hesychio στολῆς γυναικείας εἶδος, Species muliebris stolæ, vel etiam Amictus muliebris.” H. Steph.
 “ΑΦΑΝΝΑΙ, fertur fuisse Locus in Sicilia ignobilis: indeque Proverbialiter de Rebus incertis dictum fuisse ἐν Ἀφάνναις. Inde est Ἀφανναῖος, Orundus Aphannis.” H. Steph. “Gl. *Φάνναι Ἀρινæ. Φάννας Ἀρινæ. Ubi VV. DD. corrigunt Ἀφάνναι.” Edd.
 “ΑΦΑΘΛΑΕΣ, Hesychio μαστοὶ, θηλαί, Mammæ, Ubera. Infra Ἀφλεκτῆρες pro eod.” H. Steph.
 “ΑΦΕΔΝΗΝ, Hes. affert pro ἀναιδῆ, Impudentem.” H. Steph.
 “ΑΦΕΛΛΙΑΙ, Vitiliginis nigræ.” H. Steph.
 “ΑΦΕΛΜΑ, Hesychio τὸ κάλλυντρον, Scopæ. Dicitur idem et ὄφελμα.” H. Steph.
 “ΑΦΕΣΤΗΡ, (ὁ,) dictus ap. Cnidos fuit Magistratus quidam, nimirum ὁ τὰς γνώμας ἐρωτῶν, Qui sententias rogabat, teste Plut. Hellen. Quæst. 520. meæ Ed.” H. Steph.
 “ΑΦΕΥΣ, Hesychio ἀδύνατος.” H. Steph.
 “ΑΦΘΑΣ, Suida teste, est ὁ Διόνυσος, Bacchus.” H. Steph.
 “ΑΦΛΑΣΑΙ, Hesychio ἀπολέσαι, Perdere.” H. Steph.
 “ΑΦΛΕΚΤΗΡΕΣ, Hesychio μαστοὶ, θηλαί, Mammæ, Papillæ. Pro quo supra Ἀφατῆλες.” H. Steph.
 “ΑΦΥΣΣΑΝ, teste Hes. Tarentini vocant τὴν κοτύλην, Cotylam, procul dubio παρὰ τὸ ἀφύειν s. ἀφύσσειν. Mox et Ἀφυστὰ affert, exp. itidem κοτύλη, item στάμνος.” H. Steph.
 “ΑΧΑΙΜΕΝΗΣ, dictus fuit Rex quidam Persarum e Persei prosapia, quoniam sc. ὁ προπάτωρ αὐτοῦ fuit ex Achaia, ut Etym. refert e Nicol. Historico. Inde Persæ patronymicis dicuntur Ἀχαιμενίδαι, Nepotes et posterī Achæmenis, et αἱ Περσίδες, Ἀχαιμενίδες.” H. Steph. “Ἀχαιμενίδης, Thom. M. 711. *Ἀχαιμενίος, Hadrian. 1. Paulus Sil. 60.” Schæf. Mss.
 “ΑΧΑΙΝΕΙ, Hes. affert pro σαίνει, παίζει, κολακεύει.” H. Steph. “Mitsch. H. in Cer. 276.” Schæf. Mss.
 “ΑΧΕΛΙΟΝ, Hesychio τὸ λεπτομερές.” H. Steph.
 “ΑΧΗΝΕΙΣ, Hesychio κενοί, Vacui, Inanes.” H. Steph.
 “ΑΧΗΤΕΙΣ, Hesychio ἀζητητοί, ἀσύνητοι, ἀποροί.” H. Steph.
 “*ΑΧΙ, supra p. cxxi. n. 9. pro Ἀχει, Ἀχι s. Ἀχί, lege Ἀχει, Ἀχι s. Ἀχί.” Edd.
 “ΑΧΛΗΡΟΝ, Hesychio ἐπαχθές. Forsan pro ὀχληρόν.” H. Steph.
 “ΑΧΑΥΔΙΑΝ, Hesychio θρύπτεσθαι, pro quo et χλιδᾶν dicitur.” H. Steph.
 “ΑΧΝΗΜΟΣ, Hesychio νήστis, Jejunos.” H. Steph.
 “ΑΧΡΑΔΑΜΥΛΛΟΣ, Tarentinis ὁ κοχλίας, Hes.” H. Steph.
 “ΑΧΡΑΤΟΙ, Hesychio οἱ πολέμοι, Hostes.” H. Steph.

"ΑΩΝ, Hesychio ἰχθὺς ποιὸς, Piscis quidam." H. Steph.

B.

"BAAΞ, Mollis, μαλακός, Suid. pro quo infra Βλάξ." H. Steph.

"BAAPΑΣ, Radix quædam ap. Joseph. de Capt. Jud. nomen habens loci, in quo nascitur. Cujus mirabilem naturam ipse Joseph. describit, et ex eo Leonicens de Var. Hist., suppresso tamen nomine. Colorem flammæ referre traditur, et vesperi fulgorem emittere. Cetera ap. eos vide." H. Steph.

"BABAKOI, ab Eleis dicuntur τέττιγες, Cicadæ : a Ponticis, βάτραχοι, Ranæ, Hes." H. Steph.

"BABAΙΔΕΣ pro βαλβίδες, transpositis literis, Hes. teste dicitur. Sunt autem αἱ θύραι τοῦ ἱππικοῦ, Fores, e quibus equi in curriculum emittuntur, quos Lat. Carceres appellant." H. Steph.

"BABΥΑΣ, Hesychio βόρβρος, πηλός, Cænni, Lutum. Pro quo supra ex Etym. habuimus Βακίας." H. Steph.

"BABΥΗ, Eid. est χεῖμαρρος, Torrens : sed addit quosdam dicere esse Civitatem." H. Steph.

"BABΥΛΩΝΙΟΙ, Eod. teste, ap. Atticos dicuntur οἱ βάρβαροι. Alioqui Βαβυλώνιοι sunt οἱ τῆς Βαβυλώνης πολῖται : quæ Urbs Assyriæ est, dicta a Belo per reduplicationem et transmutationem literarum, ut quidem vult Etym." H. Steph. "Gl. *Βαβυλωνικὸν δέρματος εἶδος Beneventanum. *Βαβυλωνιακός, ἡ, ὄν, J. Poll. 6, 104." Edd. "Βαβυλὼν, ad Diod. S. 1, 125. Βαβυλώνιος, ad Charit. 352. 683. 699. ad Diod. S. 2, 159. 209. 252. 316. 328. 441. Βαβυλώνιος, Βαβυλωνιακός, ad Xen. Eph. 14." Schæf. Mss.

"BABΥPTΑΣ, Eid. est ὁ παράμωρος, Aliquantum fatuus." H. Steph.

"BAΓΕΙΣΑΙ, Idem affert pro εἰσελθεῖν, Ingressæ." H. Steph.

"BAΔΑΣ, Idem ex Ameria Comico affert pro κίναιδος, Cinædus." H. Steph.

"BAΔPYA, dicuntur ap. Athen. quæ a Gal. βράβυλα, Pruna sc., ut putant, Damascena. Gorr." H. Steph.

"*BAΘYPPHΓAΛH, supra p. cxli. b. lege *Βαθύρρη γαλή, ἱκτίς, ὑπὸ Λυδῶν, Heringa Obs. 204. ἱκτίς pro ἱκτίος reposuerat Perger." Edd.

"BAIA, dicitur esse Mons Cephallenæ : et Βαῖαι, ejus Incolæ." H. Steph.

"*BAΪOYAOΣ, Schol. Soph. Aj. 551." Edd.

"BAΪΣΣON, Hes. esse dicit βάθος : quod et βυσσὸν dicunt." H. Steph.

"BAΪTYKH, Suidæ τὸ τύμπανον." H. Steph.

"BAITYΞ, Hesychio βδέλλα, Hirudo, Sanguisuga." H. Steph.

"BAITNA, Hes. dici scribit τὸν εὐτελεῖ ἄνδρα." H. Steph.

"BAKANON, ap. Alex. Trall. [8. 399. Bas.] et P. Ægin. dicitur in VV. LL. esse Raphanis. Brassicæ semen, s. ἡ πυρίνη. Apud eund. P. Ægin. 7, 11. est Medicamentum quoddam hepaticon διὰ βακάνον : quod et a Nicol. Alex. describitur." H. Steph.

"BAKH, Pons, VV. LL. ex Arrian. E. A. Βάκας φέρειν ἐπὶ τὰς πύρας τῶν τριηρῶν κελεύσας." H. Steph.

"BAKHAOΣ, Suidæ et Hes. ὁ μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης, Qui magnæ quidem staturæ est, sed stultus et mulierosus. Menandrum certe in Hymnide pro Mulieroso posuisse testatur idem Hes. Idem tradit quosdam exp. ἀνδρόγυνον, quosdam παρειμένον : ut Suidæ quoque Βάκηλος ἐστὶ Proverbio dici scribit ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων, de effeminatis. Idem exp. εὐνοῦχος, ἀπόκοπος, ut Phrynichus quoque τὸν βάκηλον signif. αἶτ τὸν ἀποτεγμημένον τὰ αἰδοῖα, quem a Bithynis et Asianis vocari Γάλλον : sed reprehendit eos, qui ipsum usurpant ἐπὶ βλακός. Etym. ipsum pleonasmo τοῦ β dici tradit pro ἄκηλον, i. e. ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχοντα : nam κήλων, inquit, τὸ αἰδοῖον dicitur. Talis Lat. est Æviratus, Castratus, Executus, Spado : item et Ignavus. Antiphan. ap. Athen. (134.) οὐχ ὁρᾷς ὀρχοῦμενον Ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον ; οὐδ' αἰσχύνεται." H. Steph. "Gl. Βάκηλος Barbo, Barosus. Lucian. 5. 210. Teles Stobæi Serm. 38. p. 232. Οὐκ ἂν ἦσαν βάκηλοι. Creuzer.

Comm. Herod. 264. Epigr. Alex. Ætoli in Anal. 1, 418. *βακέλας." Edd. "Thom. M. 138. Phrynich. Ecl. 118. Jacobs. Anth. 7, 236. Lucian. 2, 356." Schæf. Mss.

"BAKTAI, Hesychio ἰσχυροί, Fortes, Robusti." H. Steph.

"BAKTPIAΣMOΣ, ὁ, Genus lascivæ saltationis ap. J. Poll. 4. : forsan ex eo sic nominatum, quod Bactris usitatum esset. Bactra autem, Urbs quædam Asiæ, cujus Incolæ dicuntur Βάκτριοι et Βακτριανοί : et Βακτριανή, Regio quæ circa eam urbem est." H. Steph. "Βακτριανός, T. H. ad Lucian. 1, 211." Schæf. Mss.

"BAAAIKEΣ, et Βαλαικάκες, Hesychio δεσμωτήριον, Carcer." H. Steph.

"BAAAPEΣ, Hesychio οἱ βλαισοί, Blæsi." H. Steph.

"BAAΑΣAI, Hesychio ἀγοράσαι." H. Steph.

"BAAAYΣTION, Hesychio Mali Punici species, cujus florem medicinæ esse utilem tradit. Diosc. vero et Plin. non Ipsum malum Punicum sic vocari tradunt, sed ejus Florem, et quidem sylvestris. Ita enim ille, 1, 155. Βαλαύστιόν ἐστιν ἄνθος ἀγρίας ροῖῡς. Et hic 13, 19. de malo Punico s. granato loquens, Flos balauustum vocatur, et medicinis idoneus et tingendis vestibus, quarum color iude nomen accepit. Et 23, 6. In hoc ipso cytino flosculi sunt, antequam sc. malum ipsum prodeat, erumpentes, quos balauustum vocari diximus." H. Steph. " *Βαλαντουργός, Alciphro 1, 2. Vide Βαλαντουργός." Edd. " *Βαλαντουργός, (sic,) Bergler. ad Alciphro. 14." Schæf. Mss.

"*BAΛHPA ἀχροῖα, Hes. 'Lego, Βαλήνα' ἄρχοντα. Hes. Βαλήνη βασιλεὺς, Φρυγιστί. Lege Βαλήνη. Æsch. Pers. 659. Βαλήνη ἀρχαῖος βαλήνη. Vide Hes. v. Βάγνας. Toup. Emendd. 4, 101." Edd.

"BAAIKIΩTHΣ, Cretensibus est συνέφηβος, Æqualis, Hes. Pleonasmo igitur τοῦ β dicunt pro ἡλικιώτης." H. Steph.

"BAAIΩTAI, Hesychio πρόγονοι, Progenitores, Majores." H. Steph.

"BAAAAXPAΔAΣ sese Argivorum pueri per jocum in quodam festo vocabant, ut Plut. refert Gr. Quæst. p. 540. : forsan quoniam ii, qui primi ab Inacho ex agris in planitiem deducti sunt, feruntur ἀχράσι διατραφῆναι. Ad verbum sane βαλλαχράδες dicuntur Qui pira sylvatica jactu decutiunt." H. Steph.

"BAΛAΩTH, ἡ, dicitur τὸ μέλαν πρᾶσιον, Marubium nigrum, Diosc. 3, 117. Sic Plin. 27, 8. Baloten alio uomine *μελαμπράσιον Græci vocant." H. Steph.

"BAΛΣAMON, τὸ, Hes. esse dicit ἀρωματικὸν ἄνθος : est tamen potius Liquor aromaticus quam flos, ut fusius docent Theophr. II. P. 9, 6. Diosc. 1, 18. Plin. 12, 25. Gal. de Antid. 1. Strabo 16. Justin. Hist. 36. et Paus. Bæoticis. Sed et Ipsa planta aromaticum istum et fragrantissimum liquorem fundens, βάλσαμον nominatur, ut Diosc. docet l. c. : ideoque Ipse liquor inde exstillans ad differentiam interdum DICITUR Ὀποβάλσαμον, interdum ET Βαλσαμέλιον : quorum illud legitur in eod. Diosc. l., et sonat Succus s. Liquor balsami : hoc vero ap. Simeonem Zethi, et sonat Balsaminum oleum, ut Plin. loquitur. Inde Βαλσαμώδης appellata est κασσία quædam, ab odore simili, teste Plin. 12, 19. AT Βαλσαμίνη dicitur a quibusdam τὸ βούββαλμον, ut Gorr. refert e Diosc." H. Steph. "Pallad. Laus. p. 23. Ἡρις βάλσαμος ἀμπέλου δίκην φυτεύεται γεωργουμένη καὶ κλαδευομένη, πολλὴν ἔχουσα πόνον. *Βαλσαμὼν, ὁ, et *Βαλσαμουργός, ὁ, ap. Eund. p. 23." Edd. "Βάλσαμον, Diod. S. 2, 394. ; ad 1, 160. 213. Βαλσαμίνη, Jacobs. ad Meleagr. 14. Βαλσαμέλιον, T. H. ad Aristoph. II. p. 318." Schæf. Mss. "Βάλσαμον, sec. longa, Nicand. 948." Wakef. Mss.

"*BANHKEΣ, γυναικες, Bæoti. Canin. Hellen. ex Hes." Gataker. Mss.

"BAPAKINHΣI, Hes. exp. ἀκάνθαις, σκόλοψι. Apud Suid. vero in Ms. etiam Cod. legitur, Βαρακηνίς, ἡ ἀκανθα. Itaque ap. Hes. quoque scr. βαρακηνίσι." H. Steph.

“BAPAKIS, Hesychio * γλαύκινον ἱμάτιον: procul dubio a βάρακος, quod exp. βάτραχος: ita enim et βατραχίς dicitur Vestis quædam παρὰ τὸν βάτραχον. Non vero solum βάρακος ei est ἰχθὺς ποῖος, sed βάρακον dici scribit etiam τὸν ἄνουν καὶ βάρβαρον.” H. Steph.

“BAPAXNIA, Idem vocari tradit τὰ βραγχία τῶν ἰχθύων, Piscium branchias et spiracula. Sed puto scr. potius Βαράγγια. Etym. enim tradit Hipponactem βάραγγος pro βράγγος dixisse pleonasmō τοῦ α: a quo βάραγγος fit postea βράγγιον: et ab his v. Βαραγγιᾶν, quo Atticos uti pro βραγγιᾶν testatur ap. eund. Herodian. Meminit ejusdem verbi et Lex. meum vet., in quo exp. * ὑποσάπρω καὶ βραχεία κεχρησθαι φωνῇ.” H. Steph.

“BAPBIAOZ, proprie vocatur τὸ ἀπὸ ὀστέου Περσικοῦ φυόμενον δένδρον, Arbor ex osse mali Persici nata, ut tradit Florent. Geop. 10, [13.] Apud Eust. 1657. legitur neutr. τὸ βάρβιλον: quo nomine a quibusdam dici scribit τὸν τῆς κρανείας καρπὸν, Fructum corni arboris, quem ab aliis nominari ait * πίτταξιν, ab aliis * μάραον.” H. Steph.

“BAPAINHZ, Suidæ et Etym. ποταμὸς, dictus quasi * βαρυδίνης, παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπαχθεὶς δίνας ἔχειν.” H. Steph.

“BAPZYAH, Orci tunica dicitur ab aliquibus. VV. LL.” H. Steph.

“BAPIXOI, Hesychio ἄρνες, Agui.” H. Steph.

“BAPON, quidam Herbam Sabinam vocant, ut docebo in Βραθύ.” H. Steph.

“BAPPAXEIN, Hesychio ἤχειν, σκιρτᾶν, Sonare, Saltare.” H. Steph.

“BAPPEI, Hes. affert pro ἀπολεῖ.” H. Steph.

“BAPYGETAZ, Hes. dici scribit βάρος μὲν ἔχοντας, Γέτας δὲ ὄντας, innuens dici pro Difficiles Getas. Vide et Βουβάρας.” H. Steph.

“BAPYΔANHN, et Βαρύδαν, Hes. dici scribit τὸν * ναυσιβάτην, τὸν ἐν ναυσὶν ἐλθόντα, Qui in navibus venit. Sed susp. videtur, cum non sit sua serie positum, sed post Βαρυσυμφωρώτατος.” H. Steph. “Vide Bāris.” Edd.

“BAPYEZ, Hesychio δένδρα, Arbores.” H. Steph.

“BAPYKAN, Hes. dici scribit σφύραν, Malleum.” H. Steph.

“BAPYTON dicitur τὸ βραθύ, ut infra docebo.” H. Steph.

“BAZAGEI, Hes. affert pro ἀδολεσχεῖ, Garrit, Nugatur.” H. Steph.

“BAZAGIKOPOZ, Hes. teste Hipponacti est ὁ θάσσον συνουσιάζων.” H. Steph.

“* BAZIAEA, supra p. cxli. b. Jabl. respexit ad Sotion. in Eclogis.” Edd.

“BAZKAPIZEIN, Cretenses dicere pro σκαρίζειν, tradit Hes. Dicitur et Ἀσκαρίζειν pro eod.” H. Steph. “Valek. ad Phoen. p. 480.” Schæf. Mss.

“BAZKIALAOZ, Hesychio κίσσα, Pica.” H. Steph.

“BAZKON, Hes. affert pro χῶρον.” H. Steph.

“BAZZON, Irregularis comparativus est a βαθς, ut θάσσων a ταχύς, βράσσων a βραδύς vel βραχύ: unde ap. Epicharmum βάσσιον χωρίον pro βαθύτερον s. βάθιον, h. e. εὐγειον.” H. Steph.

“BAZTAKAZ, Hes. dici scribit τοὺς πλουσίους καὶ εὐγερεῖς, Divites et nobiles, Opibus et genere claros. Itidemque Etym.” H. Steph.

“BATA KAPAZ, Proverbialiter ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν dici Suid. ait, qui et κατὰ διαστολήν leg. hæc duo vv. addit. Erasmus ἀδυνάτων legit, ut qui de pinguibus et inpotentibus dictum esse scribat. Idemque putat v. esse comp. e βατὰς, quod Hes. ap. Tarentinos signif. Pronum indicat, et κάρα, Caput: atque ita dici in hominem tardi iugenii: quia capite esse dejecto, hebetioris ac segnioris animi signum esse solet. Forsan aliquid huc confert βάστα κάρας ap. Hes.” H. Steph. “Koen. ad Greg. 51.” Schæf. Mss.

“* BATAPA, supra p. cxliii. a. In Cod. Ven. est * Βαθάρα πικιλίη.” Edd.

“BATIEIA, ap. Il. B. in Bæotia, Collis quidam circa Trojam, dictus ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸν βάτων, quasi Rubetum diceret. Eandem ob rem Campaniæ quod-

dam oppidum dictum fuit Rubi.” H. Steph.

“BATPA, Hesychio βάσις βασιλέως.” H. Steph.

“BAYKANHSETAI, Hesychio βοήσεται, βοήσει, forsā a βαυκάνη, quod idem significet atque βυκάνη, Buccina.” H. Steph.

“BAΦA, Laconibus sonat ζωμός, Jusculum, Hes.” H. Steph.

“BAΦION, Tarentinis δξύβαφοι, Hes. Acetabulum, in quod intingitur panis aut caro.” H. Steph.

“BEBAIA, ἡ, dicta Πηγὴ quædam, i. e. Scaturigo s. Fons in Bæotia, ex eo quod, ut Etym. refert, Tencro, τῶν ἐν τῇ νήσῳ ποτὲ ὑδάτων ἐκλιπόντων, καὶ ποταμῶν, καὶ πηγῶν, μόνη αὕτη ὁμοίως διέμεινε πολὺν χρόνον: nimirum παρὰ τὸ βέβαιον καὶ ἀνελλιπές.” H. Steph.

“BEBPOZ, Hesychio ἀγαθὸς, χρηστὸς, καλὸς, At Beβρός, Eidem est ψυχρὸς, τετυφωμένος: pro quo Beβρός, Eidem est τετυφωμένος, πάρετος.” H. Steph.

“BEIKAZ, Hesychio μακράν. Malim βεικάς, ut sit pro ἐκάς. Ita sane paulo post βεκὰς scriptum.” H. Steph.

“BEIKAZOON, Eid. est κατ’ ὀλίγον προβάς, Paululum aut pedetentim progressus.” H. Steph.

“BEIKATI, Eod. teste, Lacones dicunt pro εἰκοσι, Viginti.” H. Steph.

“BEIKHAA, Idem Laconibus esse dicit γωχεῖα, ἀρχεῖα.” H. Steph.

BEIAPMOCTAZ, Idem Tarentinis esse dicit βελάρχας: pro quo scr. potius * βελάρχας, ut sint Qui telis et armis publicis curandis præfecti sunt.

“* BEIAH, ad Timæi Lex. 96.” Schæf. Mss.

“Vide Βέλα.” Edd.

“BEIPAKEZ, Hesychio ἱέρακες, Accipitres.” H. Steph. “Koen. ad Greg. 277.” Schæf. Mss.

“BEIPAKH, Hesychio ἡ ἀρπακτικὴ, Raptrix.” H. Steph.

“BEIPIZ, Hesychio ἔλαφος, Cervus.” H. Steph.

“BEIPON, Hesychio δασύ, Hirtum, Villosum, vel Asperum.” H. Steph.

“BEKAZ, Hesychio μακράν, πλεονασμὸς τοῦ β pro ἐκάς. Affert vero et Bekws pro μακρόθεν.” H. Steph.

“BEAA, Laconibus ἡλῖος καὶ αὐγὴ, Hes. pleonasmō sc. τοῦ β et τροπῇ Dorica τοῦ εἰς α, pro ἔλη.” H. Steph. “Ad Timæi Lex. 96.” Schæf. Mss.

“BEAAZ, Hesychio εἶρων καὶ * καταγελαστή, Irrisor.” H. Steph.

“BEAEBEKH, Hesychio βελόνη, Acus.” H. Steph.

“BEAEKOZ, Suidæ ὁσπριον ἐοικὸς τοῖς λαθίροις, Legumen simile cicerculæ: pro quo Hes. habet Βελέκευς. Est enim ei Βέλλεκευς, ὁσπριὸν τὴν ἐμφερὲς λαθύρω, μέγεθος ἐρεβίνθου ἔχον.” H. Steph.

“* BEAENION, τὸ δηλητηριώδες τὸ γεγνημένον ἐν τῇ Περσίδι, μεταφυτευόμενον ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἢ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ γίνεται βρώσιμον. Aristot. Plant. 1. Ἀπὸ τῶν βελῶν, credo, dictum, sicut τοξικὸν παρὰ τὰ τέτα, quia succo ejus tela tingebant barbari. Galenus de Theriaca ad Pisonem Ἐλένιον ait a Græcis dictam Plantam, cujus succo Dacæ Dalmatæque sagittas suas efficiunt lethales. Scalig. Limen Gal. vocat βελένιον recte, atque Gallos eo sagittas imbui. Gallica vox est, nam Belenium sagitta dicta ab Apolline, quem Galli patria lingua Belenum vocabant. Ausonius, Tertull. Herodian. vet. Inscr. Scaliger ad Gurland.” Gataker. Mss.

“BEAENNOZ, ὁ, Piscis κωβιῶ τὴν ιδεάν παραπλήσιος, Athen. 7. ubi ejus mentionem fieri ap. Sophron. docet allato testimonio. Forsan παρὰ τὴν βλένναν denominatur, pleonasmō τοῦ ε.” H. Steph. “Ioup. Opusc. 2, 206.; Emendd. 3, 75.” Schæf. Mss.

“BEAAAZETAI, Hesychio ἡλιωθήσεται: geminato forsā metri causa λ pro βελάσεται, a βέλα.” H. Steph.

“BEAAEIN, Idem pro μέλλειν dici testatur.” H. Steph.

“BEAAEPA, si Etym. credimus, dicuntur τὰ κακά: unde Βελλεροφόντην, mutato priore Hipponi nomine, dictum ait ὡς προνοούμενον παύειν τὰ κακά. Sed multo verisimilius est quod addit, eum denominatum ita fuisse ab occiso a se Bellerō quodam Corinthio. Fingitur idem prodigiosam quandam χίμαιραν

occidisse: quem sunt qui fuisse dicant Chimarrum quendam piratam in Lycia. Vide Plut. de Virt. Mul." H. Steph. "Βελλεροφόντης, T. H. ad Lucian. Dial. 106." Schæf. Mss.

"* ΒΕΞΙΑΑΤΙΩΝ, Gl. Vexillatio. * Βεζιλλοφόρος Vexillifer." Edd.

"* ΒΕΡΒΕΡΙΝΑ καλύμματα, Anacreo ap. Athen. 12. de paupere quodam. Quidam βερβέρια. Utraque vox necessario derivanda a barbara voce quæ conchæ s. margaritæ genus signif.; sed qui conveniant Iro alicui berberia integumenta? Dalecamp. Βερβέρια legit, quia Hesych. Βερβενίους γένος τι Ἀρκαδικόν: (quod et Erasmus in Proverbio, Versatilis Artemon, de quo homine ibi Anacreo. Dalecamp.) gentis autem egenæ vestis nullius pretii fuisse verisimile est. Forsan βερβίνιον κατάλυμα, vide Hes.; ut cum domo caruerit, gallinis similis fuerit, quæ ad petanra sua noctu se recipiant, et tabulas illas iu quibus solent cubare; nisi quis βερβέρια exponere velit Pauperum gurgustiola angusta, et conchæ similia. Casaub. 12, 9." Gataker. Mss.

"ΒΕΡΒΙΝΙΑ, Hesychio ξύλα καθηλωμένα, ἐξ ὧν τὰς ληκύθους ἐκρέμων, Ligna clavis parieti affixa, e quibus lecythos suspendebant." H. Steph.

"* ΒΕΡΓΑΪΖΩ, Mentior: ab Antiphane * Βεργαίω, h. e. Berga Thracica oriundo, Historico mendacissimo, e Steph. B. (159.) Casaub. ad Strab. 1." Gataker. Mss.

"* ΒΕΡΤΙΩΝ, Schol. Theocr. 1, 95." Kall. Mss.

"* ΒΕΡΕΔΟΣ, Gl. Veredus." Edd.

"ΒΕΡΕΚΥΝΔΑΙ, Hesychio sunt δαίμονες τινες καὶ ῥόμβοι. At Βερεκύνται, teste Eod., sunt Phrygum quoddam genus, a quo Phrygia olim dicta Βερεκύντια, et Βερεκύντιος αὐλός. Idem tradit Soph. Pastoribus Βερεκύντα βρόμον dixisse τὸν Φρύγιον αὐλόν. At Βερεκύντιας, Eod. teste, est Ventus, quidam sic nominatus: forsitan quod spiret a Berecynthia, i. e. Phrygia." H. Steph. " * Βερέκνυς, Valck. Hipp. p. 245. Βερεκύντιας, Niceph. Blemm. Phys. 134. * Βερεκύνθιος, Lobeck. Aj. p. 325. Musgr. Iph. T. 1112. Brunck. Soph. 3, 506." Schæf. Mss.

"* ΒΕΡΕΝΙΚΕΙΟΝ, Athen. 202. * Βερενίκιος, J. Poll. 9, 85." Edd. " * Βερνίκη, Βερνίκη, Toup. Opusc. 2, 74. Musgr. Or. 347." Schæf. Mss.

"* ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΝ, ad Geopon. 10, 73." Edd.

"ΒΕΡΚΝΙΣ, Hesychio ἀκρίς, Locusta." H. Steph.

"ΒΕΡΟΝΙΚΙΑΕΣ, Eod. teste, Genus calceamenti muliebris: procul dubio a Beronice regina: cuius πλόκαμον quoque dicit inter astra relatum esse. Sed et Βερονίκιον, quod esse dicit Genus herbæ; ab eadem denominatum fuisse verisimile est. Dicta autem Βερνίκη, s. Βερνίκη, Macedonice pro Φερνίκη s. Φερνίκη, ut Βιλιππος pro Φίλιππος, teste Plut. init. Quæst. Gr." H. Steph.

"* ΒΕΡΟΥΤΑ, Gl. εἶδος ἄκοντιον Canumentum." Edd.

"ΒΕΡΡΗΣ, Hesychio δραπέτης, Fugitivus: ὙΠΕΡΒΕΡΡΕΝΕΙ, Eid. δραπετεύει, Fugit s. Aufugit. At Βερρόν, ei est δασύ: pro quo supra Βερρόν." H. Steph.

"* ΒΕΣΤΟΣ, Montf. Palæogr. 44." Kall. Mss.

"ΒΕΤΕΘΡΟΝ, ap. Eund. exp. βάθος: haud scio an mendose pro βέρεθρον: nam serie sua positum est, et paulo ante τοῦ βέρεθρον quoque facta ab eo mentio." H. Steph.

"ΒΕΤΙΟΝ, Herba, quæ alio nomine δίκταμνος vocatur, ut tradunt e Diosc. 3, 37." H. Steph.

"* ΒΕΩΝ, (Bufo,) Epiphan. Hær. 50. (422. Ὑπερβήσομαι δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἐμφύσημα τοῦ βέωνος,) si lectio vera." Routh. Mss.

"* ΒΗΛΑΒΡΟΝ, Gl. Velabrum." Edd. " * Βῆλον, ad Charit. 699. Heyn. Hom. 4, 159." Schæf. Mss.

"ΒΗΝΟΣ, Hesychio κιβωτός, Cista, Arca." H. Steph.

"ΒΗΡΙΑΕΣ, Hesychio ὑποδήματα: quæ a suæ gentis hominibus ἐμβάδας vocari dicit." H. Steph.

"ΒΗΡΙΣΣΕΥΕΙΝ, Hesychio σπείρειν, Seminare." H. Steph.

"* ΒΗΡΟΣ, Vestis Eccles. Can. 12. Concilii Gangrensis, ap. Suicer. Thes." Edd.

"ΒΙΒΑΙΝΟΣ οἶνος, Vinum Biblinum: nascens nimirum in Biblinis Thraciæ montibus: a quibus et Βιβλίνη ἄμπελος dicta, Biblina vitis: quæ nimirum vel ibi provenit, vel ob fecunditatem inde tralata est, ut prolixius tradit Etym. et Athen. [p. 30.] Hesiod. E. 2. ἀλλὰ τότ' ἤδη, sub æstus nimirum caniculæ, Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος. Achæus ap. Athen. 1. Ἐδεξιοῦτο βιβλίνου μέθης ἐκπώματι. Suidæ βίβλινος οἶνος est ὁ ἀνστηρὸς, ἀπὸ βιβλίνης καλουμένης Θρακίας ἄμπέλου, affertque in exemplum hunc senarium, "Ὑδωρ δὲ πίνει, τὸν τε βίβλινον στυγεῖ. Scribitur et Βίμβλινος cum μ." H. Steph. "Zonar. cxxxii. 387. Creuzer. Commentt. Herod. P. 1. p. 26.:—'Quæ Schweigh. ad Athen. l. c. de confusione βύβλινος et βίβλινος, adde βίμβλινος, disputat, de ea jam inter veteres discordia fuit. Quam dirimere studet Eust. ad Od. 21, 319. p. 765=1913. eamque rem nuper attigerunt Gaisford Poët. Min. ad Hesiod. E. 587, Blomf. ad Æsch. Pr. 836. eique oblocutus [Barker] Classical Journal 12, 413. qui de hujus vini historia laudat Mazoch. Tabb. Heracl. 200. De confusione inter βύβλος et βίβλος monuit etiam novissime Jacobs. Anth. Pal. 490. 618.' Vide Βίμβλινος." Edd. "Βίβλινος, Brunck. Poët. Gnom. 331.; ad Aj. 1677. ad Herod. 399. Phrynich. Ecl. 134. Ion. 1214. Musgr. ad h. l." Schæf. Mss.

"ΒΙΖΗΑΙ, Hesychio κοῖται, στιβάδες." H. Steph.

"* ΒΙΘΥΝΟΣ, Gl. Græcanicus." Edd. " * Βιθυνία, Valck. Oratt. 372. * Βιθυνίς, Toup. Opusc. 2, 14. Jacobs. Anth. 8, 32. Quint. Mæc. 5. Brunck. Apoll. R. 64. 219. Cyrus Epigr. 6." Schæf. Mss.

"ΒΙΜΒΑΙΝΟΣ οἶνος, Vinum Bimblinum: et Βιμβλίνη ἄμπελος, Bimblina vitis: dicuntur ἀπὸ ὅρων Βιμβλίνων Θράκης, ut Hes. ex Epicharmo tradit. Etym. ita nominari scribit a Bimblina Naxi fluvio, ad quem proveniunt: atque ita unum eundemque esse οἶνον Νάξιον et οἶνον Βίμβλινον. Hesychio est etiam ὁ ἀπαλὸς οἶνος." H. Steph. "Vide Βίβλινος." Edd.

"ΒΙΠΤΑΖΕΙΝ, Hesychio ἐπιβάπτειν." H. Steph.

"ΒΙΡΡΗ, Eid. πυράγρη, Forceps: sed addit, quosdam exp. δρέπανον, Falcem. Pro quo mox Βίσβη affert. Βίσβη, δρέπανον, * ἄμπελοτόμον. Quibus addit, Messapios ἐορτὴν Βισβαίας vocare quæ sui temporis hominibus * κλαδευτηρία diceretur." H. Steph. "T. H. ad Thom. M. 535. Leg. κλαδευτήρια." Edd.

"ΒΙΡΡΟΣ, Eod. teste, Macedonibus est δασύ: pro quo supra βερρόν. At Βίρρον Suid. esse dicit ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν: de quo supra in Ἀτραβατικὸς." H. Steph.

"ΒΙΡΡΩΘΗΝΑΙ, Eid. est ταπεινωθῆναι." H. Steph.

"* ΒΙΣΑΑΟΝ, Carbo. Trall. 7. p. 104." Edd.

"ΒΙΣΚΑΡΙΣ, Herbæ species, teste Hes." H. Steph.

"ΒΙΣΤΑΚΙΑ, Posidonius vocat quæ alii πιστάκια, ut ex Athen. refert Eust. et Suid." H. Steph.

"ΒΙΣΧΥΝ, Hes. dici scribit ἰσχύον, pleonasmo τοῦ β: item σφόδρα ὀλίγον, Laconice." H. Steph.

"* ΒΙΣΩΝ s. * Βίσσων, Genus boum. Dio Cass. 806." Edd.

"* ΒΙΤΑΑΙΟΣ, Gl. Vitalis." Edd.

"ΒΙΤΙΝΑΝ dici τὸν βίκον s. τὸν ἀμφορέα ὑπὸ τῶν κοινολεκτούντων, testatur idem Eust. 1163. Βίτιννα autem, Suidæ sunt σάνδαλα, Sandalia, afferenti hæc ex Epigr. opinor, καὶ τὰ ποδῶν θαυπητήρια ταῦτα βίτιννα ἑυτέχνων ἐρατῶν σκυτοτόμων καμάτων." H. Steph. " * Βίτιννος, Toup. Opusc. 2, 98." Schæf. Mss.

"* ΒΙΤΤΑΚΟΝ, Avis. Phot. Bibl. p. 66." Edd.

"ΒΑΑΒΕΝ, Bæotica syncope pro ἐβλάβησαν poëtæ dicunt in aor. 2. pass. indic. modi: interdum et pro ἐβλαβεν, in aor. 2. act." H. Steph.

"ΒΑΑΒΥΡΙΑΝ, Hes. affert pro * εἰκαιολογία, Vaniloquium." H. Steph.

"ΒΑΑΒΥΣΣΕΙΝ, Hesychio βλάπτειν." H. Steph.

"ΒΑΑΙΚΟΣ, Etymologo δαλὸς, κλάδος, ὄζος, Titio, Ramus." H. Steph.

"ΒΑΑΚΕΝΝΟΜΙΟΝ, (τὸ,) dictum fuit τέλος quoddam Alexandriæ, quod οἱ ἀστρολόγοι ἐτέλουν, διὰ τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτοὺς, i. e. Tributum, quod persolvebant astrologi, eo quod fatui et stulti eos accederent; teste Suida. Quoniam sc. in legibus erat, ut τῶν βλακῶν nomine id penderent, qui sciscitatum eos adibant." H. Steph.

"ΒΑΑΝΟΣ, Hesychio τυφλώδης, Cæcutiens vel Lippus." H. Steph.

"* ΒΛΑΣΑΜΟΝ, τὸ, poet. vel dialectice pro βάλσαμον. Nicand. A. 64." Wakef. Mss.

"ΒΛΑΣΚΕΙ, Hesychio λέγει, καπνίζει." H. Steph.

"ΒΛΑΣΤΑΖΕΙΝ, Hes. scribit Siculos dicere pro βλιμάζειν." H. Steph.

"ΒΛΑΣΤΑΡΙΖΟΥΣΑ, Hesychio ἐπικροτούσα, forsā a βλαστόν." H. Steph.

"ΒΛΑΣΤΟΝ, τὸ, i. q. βλαστὸς s. βλάστημα, German. Hes. enim βλάστα expr. βλαστήματα : addens, Siculos ita vocare et τὰ πλαταγώνια." H. Steph.

"* Βλαστὸς, Cassiæ genus, Diosc. 1, 12." Edd.

"ΒΛΑΤΤΑΝΟΝ, Hesychio χόρτος ἢ λάχανον." H. Steph.

"ΒΛΑΤΤΙΟΝ Βυζάντιον, ap. Actuarium et recentiores Medicos Gr. dicitur Os anterius narium purpuræ : ut et ap. Nicol. Alex. in quorundam vocc. exp. legitur, Βλαττίον Βυζάντιον, ὅσπου τῆς ῥινὸς τῆς πορφύρας. Diversum est ab onyche ; is enim conchylii est tegumentum. Causam appellationis hujus exp. Leon. Fuchs. de Comp. Medic. 1." H. Steph. "Tzsch. ad Eutrop. 7, 14." Schæf. Mss.

"ΒΛΑΤΤΟΙ, Hes. exp. παιδαριεύεται." H. Steph.

"ΒΛΑΧΑΝ, Hesychio ὁ βάτραχος, Rana." H. Steph.

"ΒΛΕΚΕΜΥΞΟΣ, Hesychio * βλακώδης, μυξώδης, εὐαπάτητος, Mucosus, Ignavus s. Stolidus, Deceptu facilis." H. Steph.

"ΒΛΕΟΡΟΝ, Hesychio βάθος, δεσμωτήριον, Locus profundus, Carcer." H. Steph.

"ΒΛΕΤΥΓΕΣ, sive Βλέκνυες, Hesychio φλυαρίαι, Nugæ." H. Steph.

"ΒΛΕΤΥΞ, Eid. αἱ βδέλλαι, Hirudines." H. Steph.

"ΒΛΗΘΑ, Hesychio ἄρτος ἐντεθρυμμένος, Panis intritus." H. Steph. "Athen. 114." Edd.

"ΒΛΗΘΡΗΝ, idem exp. τραχεῖαν : alii ἀπαλήν." H. Steph.

"* ΒΛΗΝΟΣ, i. q. τύραννος, pro βαλὴν, ἦνος, ὁ, Lex. Anonym. Ms. ap. Stanl. ad Æsch. 609." Schneider. Lex.

"ΒΛΗΡ, Hesychio δέλεαρ, Esca : itidemque Etym. qui Æolicum esse dicit, habereque τροπὴν τοῦ δ, et syncopen, pro δέλεαρ, contractis nimirum ε et α in η. Suid. vero habet βληρὸν, exponens et ipse δέλεαρ. Rursum Hes. addit, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀσθμα : sed non sine mendii suspitione. Apud Alcæonem vero extare h. v. ait." H. Steph.

"ΒΛΗΡΑΙ, Hesychio αἱ κνίδαι, Urticæ. Sed addit, alios interpr. χόρτον, alios τῶν ὀσπρίων τὴν καλὰμην." H. Steph.

"ΒΛΗΣΣΑΝ, idem Hes. esse dicit βότρυν * ἡμιπέπευρον, Botrum semimaturum." H. Steph.

"ΒΛΗΣΣΑΝΟΝ, Eid. est φυτόν σχοίνῳ ὅμοιον, Planta lentisco similis." H. Steph.

"ΒΛΗΣΤΑΣ, Eid. est ὁ χερσαῖος σκορπίος, Terrestrius scorpio." H. Steph.

"ΒΛΙΑΡΟΝ, Hesychio ἀβλαβές." H. Steph. "Toup. Opusc. 1, 269." Schæf. Mss.

"ΒΛΙΒΡΟΝ, Hesychio λαγρόν." H. Steph.

"ΒΛΙΑΞ, Hesychio πεκάδες, Rores." H. Steph.

"ΒΛΙΑΡ, Suidæ Folium ficus : unde et Βλίφυλλον dici scribit pro σύκινον. Sed suspitione mendii hæc non caret. Hesychio vero Βλικὰς est σύκον φύλλον : pro quo Etym. habet Βλικύς." H. Steph. "Vide Βλωρός." Edd.

"ΒΛΙΜΗ, Hesychio προπηλακισμός, ὕβρις. Itidemque Etym." H. Steph.

"ΒΛΙΝΟΝ, Hes. esse dicit δαλὸν, Titionem : pro quo supra Βλαῖκον." H. Steph. "* Βλίνος, Piscis, Herodian. Epimer. Mss." Bast. Ind. Scap. Oxon.

"ΒΛΙΞ, Hes. esse dicit συνεχῶς, Continenter, Assidue." H. Steph.

"ΒΛΙΤΑΧΟΣ, Hesychio βάτραχος, Rana. Βλιτάχεια vero ap. Epicharm. Idem ait quibusdam esse τα κογγύλια, aliis τὰ σελάχια." H. Steph.

"ΒΛΥΔΙΟΝ, Suidæ ὕγρον : itidemque Hes., qui exp. etiam ζέον : addens esse et ὑπόδημά τι." H. Steph.

"ΒΛΩΡΟΣ, Hesychio Folium fici : pro quo supra Βλικύς." H. Steph.

"ΒΟΑΔΕΙ, Hesychio ὀκνεῖ, Pigratur." H. Steph. "* Βοάδδω, Valck. Adonias. p. 290." Schæf. Mss.

"ΒΟΙΩΤΟΣ, Bæotus. Sunt autem Bæoti, Populi quidam Græciæ, a Bæoto progenitore denominati, quem Neptuni et Arnes filium fuisse perhibent, ex eo sortitum id nominis quod mater eum πατρώου βοῶν ἀπεθήκατο κόποις, teste Euphorione : ut et Eur. [Melanipp. Fr. 28.] Τὸν δ' ἀμφὶ βοῶν ἀφάρτα Βοιωτὸν καλεῖν. Alii Bæotos παρὰ τοὺς βόας denotantes volūt ὡς οὐκ ὄντας ταῖς διανοαῖς ἀγαν εὐκνήτους : crassis enim fuisse ingeniis, constat e Proverbio, Βοιωτία ὕς : et testatur Plut. περὶ Σαρκαφ. 1. Τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ἡμᾶς οἱ Ἀττικοὶ καὶ πυχεῖς, καὶ ἀναισθητοὺς, καὶ ἡλιθίους, μάλιστα διὰ τὰς ἀδραγμίας προσηγόρευον οὗτοι δ' αὐτοὺς. Et Horat. Bæotum in crasso jurares aere natum. INDE Βοιωτάρχης, [ὁ] s. Βοιωτάρχης, Imperator et princeps Bæotorum : s. Prætor Bæotorum : Plut. Apophth. Ὅποτε Βοιωτάρχης αἰρεθείη : de Epaminonda Thebanorum duce : qui ibid. Τοὺς Βοιωτοὺς ὑπὸ σχολῆς ἐκλυομένους αἰεὶ βουλευέται ἐν τοῖς ὅπλοις συνέχειν. Et Thuc. 4. p. 151. Τῶν ἄλλων Βοιωτάρχων, οἱ εἰσιν ἐνδέκα, οἱ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, ἐπεὶ οὐκ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ εἰσὶ. Idem Thuc. ibid. utitur VERBO Βοιωταρχεῖν, signif. τῶν Βοιωτῶν ἀρχεῖν, Imperatorem s. prætorem esse Bæotorum, Imperare Bæotis, Principem in Bæotis esse : Παγώνδας ὁ Αἰολάδου Βοιωταρχῶν ἐκ Θηβῶν μετ' Ἀριανθίδου τοῦ Λυσιμαχίδου. Qui Pagondas, Ἡγεμονίας οὐσης αὐτοῦ, ἐπειθε τοὺς Βοιωτοὺς ἵεναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους : nam convenerant οἱ Βοιωτοὶ eo tempore in Tanagrain, Καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων παρήσαν. Et lib. 2. iuit. Ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν Βοιωταρχοῦντες, Πυθαγόγελος καὶ Διέμπορος. At subst. Βοιωταρχία, quo signif. Principatus Bæotorum, s. Imperatoria et prætoria ap. Bæotos dignitas, legitur ap. Plut. Pol. Præc. Στρατηγίας Ἀθήνησι καὶ πρωταρχίας ἐν Ῥόδῳ, καὶ Βοιωταρχίας παρ' ἡμῖν : quas dignitates numerat inter τὰς μείζονας ἀρχάς. Ab iisdem Bæotis sunt duo POSS. Βοιωτικὸς ET Βοιώτιος : ut Βοιωτικὴ σμύρνα, Bæotica myrrha, Diosc. 1, 79. quam esse dicit Radicem arboris in Bæotia nascentis. [* Βοιωτικῶς, Eust. 10, 29. Schol. Biset. Aristoph. A. 869. 913.] Et ἐγγέλει Βοιώται Athen. 1. Anguillæ Bæotiæ s. Bæoticæ. Et Βοιωτία ῥαβδάνις, Bæotia radícula, Theophr. H. P. 7, 4. Dicitur et Βοιώτιος ἀνὴρ, Vir Bæotius, Qui oriundus e Bæotia est. Non tantum vero ob natalitium solum, verum ob mores etiam aut studia nominatur aliquis Βοιώτιος, ut Athen. 10. Οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος, ὥς οὐδὲ δειπνῶν ὡς λέγουσ' ἐμπέπταται : voraces enim fuisse feruntur Bæotii. Et 12. de Alcibiade, Ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ γυμναζόμενος, τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιώτιος. Quoniam vero crassi et insulsi fuerunt οἱ Βοιώτιοι, inde Βοιώτιον μέλος dicitur de Crasso itidem et insulso carmine : ut Aristoph. A. [14.] * Δεξιθεὸς εἰσηλθ' ἀσύμενος Βοιώτιον. Sic Βοιωτία ὕς, Sus Bæotia : de rudi et insula imperitia : quam Pindarus, Bæotus et ipse, se effugisse dicit. ITEM Βοιωτία dicitur absolute, sed sub. γῆ s. χώρα, ut Lat. quoque Bæotia pro Terra s. Regio Bæotia : i. e. Territorium, quod Bæoti incolunt : Ovidio Bæota tellus. Æschin. Τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν, Totam Bæotiam. Athen. 1. ἐν Βοιωτίᾳ. Porro e Βοιώτιος DERIV. Βοιωτικὸς, ET Βοιωτὴς, ET Βοιωτίδιον. Quorum primum, Βοιωτικὸς, signif. Pertinens ad Bæotios ; s. Bæotiorum peculiaris, ut Αἰγυπτιακός. Et ut Αἰγυπτιακὰ dicuntur Libri de Ægypto et rebus in ea memorabilibus scripti, ita et Βοιωτιακά : quorum auctorem Athen. Nicandrum citat, qui et * Κολοφωνιακά et Αἰτωλικά edidit. [Schol. Aristoph. A. 36.] Βοιωτὴς autem, adj. fem. i. q. Βοιωτία : signif. : ut Βοιωτὴς γυνή vel γῆ pro Βοιωτία. At Βοιωτίδιον pœi jocus Aristoph. A. [872.] forma demin. vocat Bæotium s. Bæotium, alludens ad demin. βοῖδιον a βοῶς : ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. Præterea a Βοιώτιος, aut Βοιωτία, est COMP. Βοιωτιουργὴς, In Bæotia tractum, s. Bæotico more factum, aut Bæotico artificio elaboratum. Xen. de Re Equ. [12, 3.] Εὐφάνης γὰρ